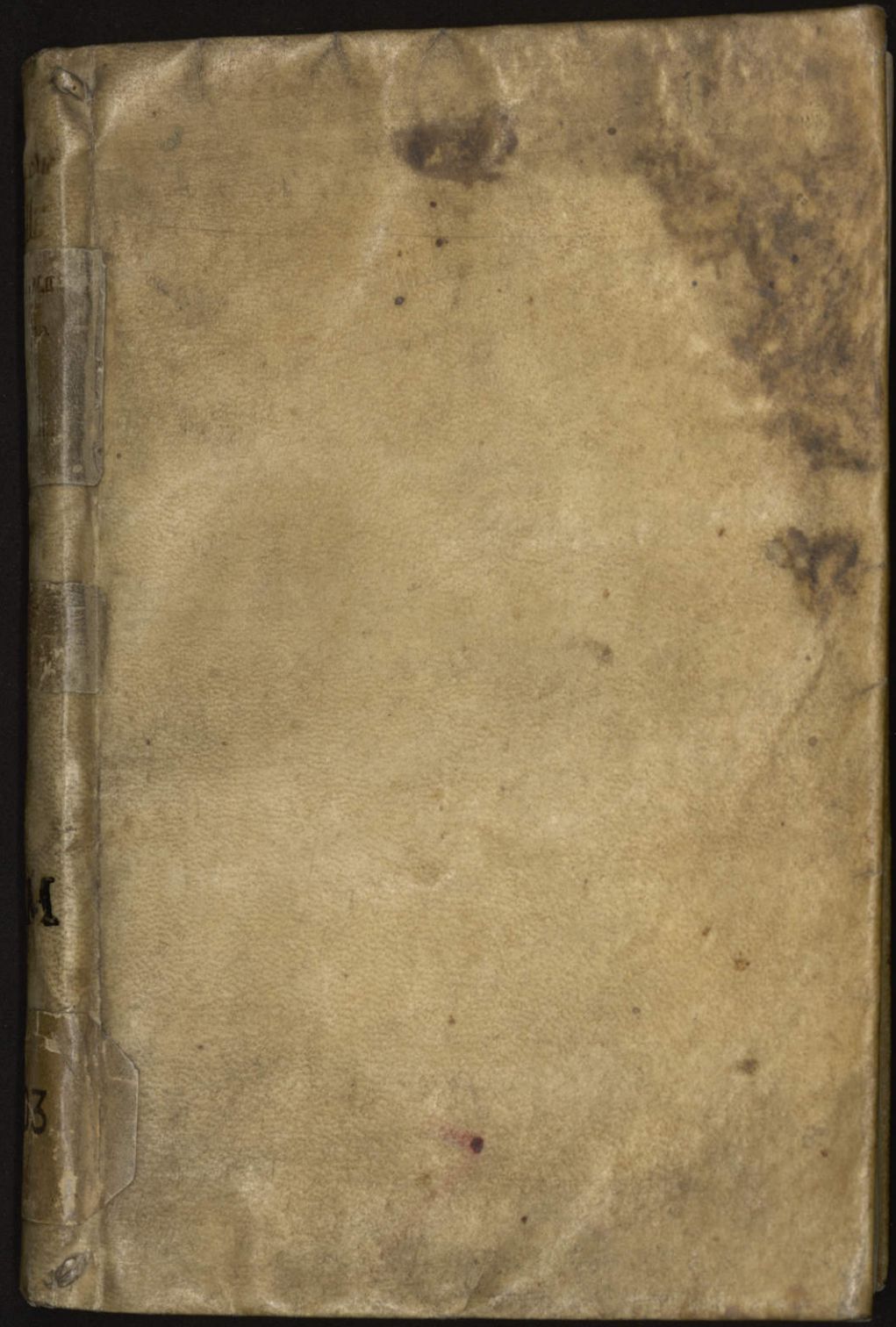

colorchecker CLASSIC

x-rite

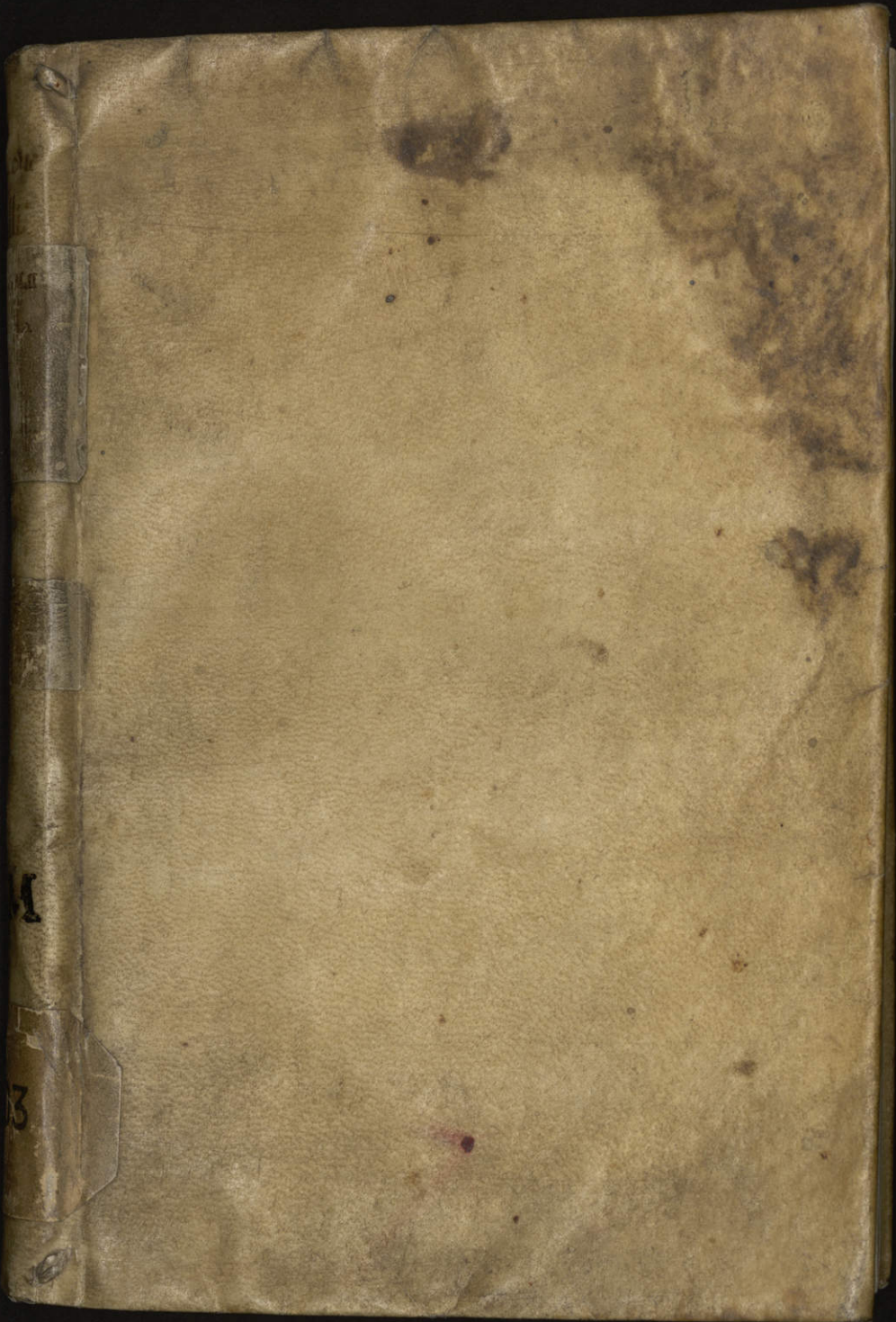

OLIVIER

1801

MM

203

ex Libris Salomonis empt. inf

mm
182

~~10518~~

~~B~~

XVe s. n^o ~~1114~~

1203

1114

1203

II 914

~~1803~~

II 910

Comitatus Deliziani leges plenissime au...
Magnus obis Fisco hucus et...

Buccolica virgilii cū commento familiari.

buccolica virgilii cū commento
 familiari

1203

Angelus domi
 nificavit
 Marie

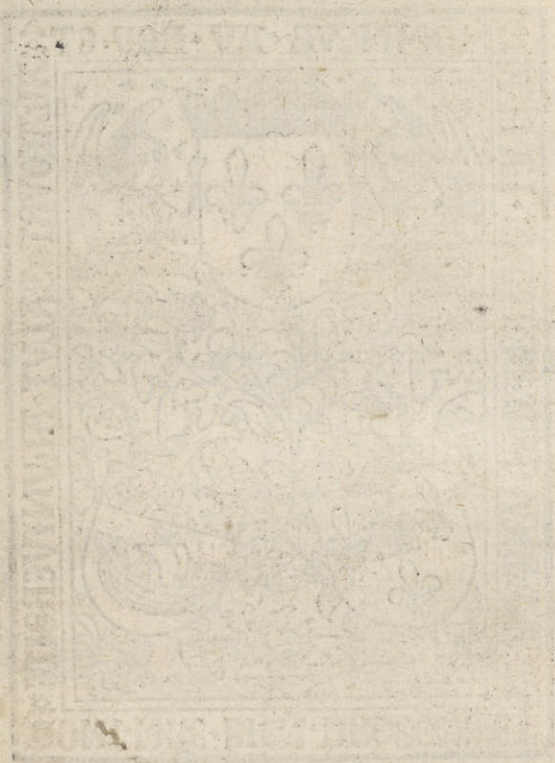
Commentary
 s^r Maviq
 de Grotia
 vulgo
 Piquis

L'œuvre a été achetée par M. de la Roche le 19 Mars 1744

...us
 ...nt aliqui
 incorrectio-
 nēdere versū in
 a II

1503

t **U**tyre tu patule recubās sub tegmine fagi
Siluestrē tenui musam ineditarīs auena.
Nos patrie fines ⁊ dulcia liquimus arua
Nos patriam fugimus: tu tytre lentus in vmbra
Formosam resonare doces amaryllida siluas.

Construe sic. **O** tytre. i. o virgili. tu recubās. i. iacēs quiet⁹ sub tegmi
 ne. i. sub vmbra fagi. i. illi⁹ arboris frōdose. patule. i. late: spaciose. medita
 raris. i. cantas musā siluestrē. i. carnē rusticū auena tenui. i. culmo vř sst
 pula dulci: agili. **N**os. i. mantuanū linquimus. i. dimittimus nō spōte no
 stra fines. i. methodū: terminos. patrie. i. mantue ciuitatis nře. et linqui
 mus inq̄s arua dulcia. i. cāpos amenos delectabiles. **N**os. i. mātuani fu
 gimus. i. relinquimus patriā. i. mātuā. et o tytre. i. virgili tu lentus. i. q̄
 tus ociosus in vmbra. doces. i. facis siluas. i. nemoza resonare. i. cantare
 amaryllida formosā. i. carnē tuū de amaryllide. i. de amica tua ppositū.

Sicut dicit seruius sup **E**neidē **I**n exponendis autoribus de noie vi
 ra et moribus actoris: de qualitate sermonis et de intētionel sine pro
 pter quē scribit̄ solet queri. vbi dicit seruius q̄ **V**irgilius fuit etiā filius
 virgilij natus in mantua ciuitate venetie verecūdiffimus poeta vno tñ vi
 rto laborabat qz lubricus valde fuit et impatiēs libidinis: sic q̄ quidāvo
 cauerūt eū balistā: qz balista nō pōt p̄tinere impetū. **I**deo sup ei⁹ iumu
 lum scriptū fuit **A**honte sub hoc lapidē regit̄ balista sepulchris. **C**atholi
 con dicit q̄ dicitus est virgilius a matre sua virgilia: qz ip̄a p̄gnāsvidit
 in sōnis virgā ascēdētē exytero suo ad celū scz filiū suū astrologū ⁊ phi
 losophū magnū futurū. **V**ita ei⁹ fuit studiosa. Studuit enī neapoli/cre
 mone/mediolani. **E**t cū eēt. xxviiij. annoz scripsit buccolica spacio triū
 annoz sicut dicit̄ in fine quartī georgicorū. **C**armīna que lusi pastoz au
 dazqz iuuenta. **T**ytire tu patule recubans sub tegmine fagi. **F**ecit vero
 georgica in octo annis: ⁊ eneidē in. xij. annis. **E**t corexit buccolica ⁊ ge
 orgica. buccolica quidē ad preces ⁊ cōtēplationē pollionis. **S**ed georgi
 ca ad preces mecenatis presidis. morte vero preuent⁹ dimisit eneidē in
 correctā: quā ideo iussit post vitā suā cremari. **C**ōtra quē exclamat augu
 stus: cesar. **E**rgo ne sup̄mis potuit vor̄ i proba vobis **T**ā dirū mādare ne
 phas. ergo ibi in ignes. **A**dagnaqz doctis loqui moriet̄ musa maronis.
 ideo augustus. cesar cōdolēs tantū opus extingui prohibuit ip̄m crema
 ri et dedit ip̄m corrigendū duobus magnis philosophis scz tucce ⁊ var
 roni: sub tali lege q̄ supflua demerēt et nichil adderēt. ideo in eneide re
 perit̄ur versus truncati et incōpleti. **R**eperit̄ur etiā versus detracti q̄ nō
 sūt scripti in corpore libri sicut ibi. **I**lle q̄ qui quoddā gracili modulatus
 auena. ⁊c. vsqz arma virtūqz cano. **S**i autē in buccolicis reperiant̄ aliquid
 versus incōpleti sicut ibi. incipe menalios. hoc nō est propt̄ incōrectio
 nē sed ex pigricia scriptoz quos piget sepe scribere et ostēdere versū in

erfcalare vt dicit suo loco. ¶ Ex istis potest recolligi etas virgilij scz qd vt
xli quinquaginta annis habebat em. xvliij. annos qm coposuit buccoli-
ca que fecit in tribus antis. et georgica in octo. et eneida in duodecim et
hoc est verum si illos scripserit sine pausatione. Nam virgilius in enei-
de vsus est stilo gradiloquo et metro heroico qd tenet vera et ficta et hu-
mana et diuina. ¶ In georgicis vero vsus est sermone mediocri. Sz in
buccolicis vsus est stilo humilij fm materiam humilem de q loquit. ¶ Quid
ipse dicit in buccolicis. Si canimus siluas sunt silue pule digne. i. fm al-
titudine materie dz esse stilus altior. Buccolica autem carmina dicuntur a bus
qd est bos et icos custos. qz sunt carmina facta de pastoribus bouu vel alio
ru pecoru q p boues intelliguntur. Et sunt in libro buccolicoru decem eglo-
ge. Dicitur autem egloga ab egle qd est capra et logos sermo: quasi capi-
nus sermo. qz loquitur de paruis et vilibus rebus. et sic patet qualitas
metri. Intentio autem virgilij scribens buccolica fuit sub iocundis verbis
et in psona rusticorū pastoz laudare augustum cesarem p beneficijs sibi ab
eo collatis. laudare etiam pectores suos pollutionem et mecenatem: in quo re-
lucet magnū ingenium virgilij scz comprehendere magnā rem in parua
videlicet impatores / senatores et alios presides in persona pastoz. sicut
in georgicis designauit apes sub noibus regu vel ducu qm dicit in quar-
to. Magnanimosqz duces. Dicit ergo in principio buccolicoru absqz p
hemio. Tytore tu patule. et c. vbi introducit duos pastores scz tyttrum et
melibeum. per tyttrum intelligit ipse virgilius. et per melibeum intelligit qui-
dam seruus vicanus vel vicinus mantuanus nomine cornelius gillus.
Vbi est notandum q vigente bello ciuili inter augustum cesarem et antho-
nium. augustus fuit victor et obtinuit cremonam qua dimisit suis militi-
bus pro stipendijs suis. Sed qz terra cremonensis no sufficebat eis: ideo
dedit eis augustus mantua quare mantuanus expulsi sunt a suis possessi-
onibus et dictum est eis verbu duru: veteres migrate coloni: et habet in se-
quentibus. Mantua ve misere nati. ¶ Sed virgilius hoc
videns venit roma vbi vsus patrocinio pollutionis et mecenatis ipetra-
uit ab imperatore agros. i. quos milites sibi abstulerat: quod videns gal-
lus cornelius qm inuidens felicitati virgilij q solus recuperauerat agros
a se depro dicit ei. Tytore. i. virgili tu es multum felix quia tu quiescis
sub umbra vel tegmine sagi arboris frondose: cetas carmina lera au-
na tenui scz modici stili. Et loquit more pastoz qui faciunt fistulas suas
de culmo vel stipula auene. Et notanda est differentia inter patens et pa-
tuli: qz patuli est qd naturaliter patet vel aperitur sicut nares. sz patens
est illud qd aliqui aperit et aliqui claudit vt ostium vel oculi. Fagus autem
est naturaliter patens larga arbor. Primo autem tempore fructus sagi
comedebant ideo vbi fagus a fagin qd est comedere. ¶ Mos patriam fugi-
mus. i. nos mantuanus patriam relinquimus et no relinquimus spote nra
imo qd plus est fugimur patriam nostram coacti fugere. et nos etiam tristes li-
quimus arua nra: sed tu doces siluas resonare amaryllida id est amica

tuam. qz factis carmina locosa de pollione et de cesare quos amas. et fl-
la carmina resonant per silvas. i. per maiores et antiquos viros. Et loq-
tur more rustico quo pastores cantant in silvis. Ly.

O melibee deus nobis hec o cia fecit.

Nãq̃ erit ille mihi semper deus: illius aram.

Sepe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus.

Ille meas errare boues (vt cernis) et ipsum

Ludere que vellem calamo permisit agresti.

Construe sic. **O melibee** o pastor deus. i. cesar augustus fecit. i. dedit
hec octa. i. ista bona vel quietem. **Nãq̃** ille. i. cesar erit mihi id est virgi-
lio semp deus. i. in vita et post mortem suã agnus. i. ouis: tener. i. iuue-
nis ab ouilibus nostris. i. a pecoribus nr̃is imbuet. i. sacrificabit arã. i. sup
altare illius scz augusti cesaris. **Ille** scz cesar pmisit boues meas. i. vac-
cas errare. i. per campos eẽ vt cernis. i. vt vides. et pmisit ipm. i. me vir-
giliũ ludere calamo agresti. i. fistula rustica que vellẽ. i. quecũqz carmina
vellẽ ludere. **O melibee.** respondet tytrus. i. virgilius ad melibetũ di-
cẽs qz deus scz cesar dedit sibi illa octa. i. facultatem viuendi ex proprijs
ãgris sine gũt labore. **Nãq̃** erit ille. i. cesar erit mihi deus in vita sua et
post mortem. **Nã** alij imperatores reputabãt inter deos post mortẽ. sed
augustus cesar in vita sua meruit deitatem et habere templũ sicut deũ.

CIllius arã. zc. i. q̃dũ vixero faciã sacrificiũ supra altare suũ et friga-
bo arã suã de sanguine agni. **Ille** meas errare boues. i. cesar dedit mi-
hi agros et libertatẽ cantãdi carmina rustica metri quecũqz vellem lu-
dere non p̃ minas siue per coactionem sicut etiã ip̃e virgilius dicit i ge-
orgicis. Carmina que lusi. zc.

Non equidem inuideo: miroz magis vndiqz totis

Uisqz adeo turbatur agris: en ipse capellas

Protinus eger ago: hanc etiam vix tytire duco.

Hic inter densas corulos modo nãqz gemellos

Spem gregis ab silice in nuda cõnixa relinquit.

Sepe malum hoc nobis (si mens non leua fuisset)

De celo tactas memini predicere quercus.

Sed tamen iste deus qui sit da tytire nobis.

Construe sic. **Equidẽ.** i. certe nõ inuideo. i. nõ habeo inuidiam miroz
magis. i. admiroz qz turbat. i. qz nos mantuanĩ turbamur vndiqz. i. ex oi
parte totis agris. i. in agris nostris visqz adeo. i. intãtũ vel multum. en. i.
ecce. ipse. i. ego melibeus eger. i. non sanus ago. id ẽ duco. p̃tinus. i. lon-
ge a finibus capellas. i. capras. o tytire vix. i. cũ difficultate duco. i. con-
duco hanc scz caprã. hec capra scz connixa est. i. peperit hic. i. in isto loco

Sep̃ finis tra rana p̃dixit ad vna 3 rorump

inter collos. i. illas arbores dēlas. i. spissas gemellos. i. duos filios exi-
stētes supple spē gregis. i. spē future gñationis: et ipsa inq̄ relinq̄t ab in-
teriectio admirantis illos gemellos in silice nuda. i. supra lapidē durum
memi quercus. i. illas arbores tactas. i. fulminatas de celo. i. desup pre-
dicere. i. significare hoc malū. i. nos perdituros agros sepe. i. multoties
nobis mantuanis si mens. i. cogitatio nō fuisset leua. i. bene consideras-
set. Sensus est: nos pdere agros res manifesta scz quercus predicēbat.
sz nos mentis imprudētia capti intelligere nequim⁹. Sz tytire. i. virgilii
da. i. dic nobis quis est iste de⁹ q̄ dat tibi ista ocia. ¶ Itō equidē. Quōt
iterū melibeus sed ne videat loqui ex iuidia dicit se nō iudere sz mira-
ri de felicitate virgilij qz alij mantuant patiūt oēs misērias qz turbāt in
agris ipsoꝝ vsqz adeo. i. multū. Et est turbat verbū ipsonale qd̄ idēter
se hz ad oēm psonā. in quo vult melibe⁹ latenter redarguere augustuz
cesarē nō designādo illū qui turbat. vult etiā ofidere qz oēs mātuani fu-
erūt turbati sine aliqua discretionē: et etiā sine culpa: qz nō fuerūt expul-
si ppter sua demerita: sz ppter vicinītatē ad cremonā vt dictū est. Et nō
dī turbamur qz verbū psonale designaret paucos et nō oēs. ¶ En ipse
capellas. Hic melibe⁹ mōstrat euidenter suas turbationes dicēs qz ipse
eger corpore et stovix dicit secū duas capras. i. matrē z vxorē z cā labo-
ris est qz capra sua. i. vxor de nouo cōmixta est. i. enixa vel peperit gemel-
los. i. duos filios q̄ sūt spes futuri gregis et future gñatiōis. Et augmē-
tatio laboris est: qz nō peperit in lecto molli. sz supra silicē vel lapidē du-
rū z sine vestimētis vel straminibus ad inuoluendū gemellos. ¶ Sepe
malū hoc nobis. Hic melibeus dicit qz si ipse fuisset sapiēs et cōsideras-
set signa et auguria ipse potuisset precauere istā turbationē qz anno pre-
cedēt quercus q̄ sūt arbores glādisere z p̄tinetes esui fuerūt tacte de ce-
lo. i. leuiter fulminate. Quercus sūnarbores in tutela iouis z sibi p̄sēra-
te tō nō pmisit eas dure fulminari z qñ arboriouis fuit tacta et turbata
signū erat qz mātuani q̄ erāt in tutela augusti turbarēt. Sz tñ iste deus
Sz tytire da. i. dic mihi quis est ille de⁹ qui dedit tibi ocia z ludere q̄vel-
les. Vbi notādū ē qz dare sīgt tria. i. dicere: cōtribuere: z p̄cedere. iuxta
illos versus. Dico cōtribuo cōcedo sīgt do. Letera videant sup textu. de
allegoria aut̄ quā aliqui volūt in his versibus predictis qz dicūt carmī-
na cātata a virgilio de vrbe romana: vide seruū z altos. expositores. Ly.
Urbe quam dicūt romā melibee putauī
Stultus ego huic nostre simīlē quo sepe solemus
Pastores ouīū teneros depellere fetus.
Sic canimus catulos similes: sic matrib⁹ hedos
Rozam. sic paruis componere magna solebam.
Uerū hec tantū alias inter caput extulit vrbes

Quantū lenta solēt inter viburna cupressi

Construe sic. Ego tyritus stultus. i. imprudens o melibee putavi. i. credidi urbem. i. ciuitatem quā scz urbē dicit. i. vocat romā esse supple simile. i. eque bulc nre. i. mantue quo. i. ad quā nos pastores ouitū. i. caprarū sepe sole. m^o. i. cōsueuimus depellere. i. a lacte remouere seu enutrire fetus teneros. i. agnos nouiter natos. Sic. i. eodē mō cognouerā romā esse simile mantue sicut nozā. i. nouerā catulos. i. paruos canes eē similes canibus magnis z sicut nozā inq̄ bedos. i. hircos teneros eē similes matrib^o suis. Sic solebā cōponere. i. cōparare magna. i. res magnas puīs. i. rebus minimis uerū. i. certe hec scz roma tantū extulit caput. i. est maior inter alias vrbes. i. ceteras ciuitates q̄tū cupressi. i. ille arbores magne solēt se extollere supple inter viburna lenta. i. inter illas arbores paruas seu curuas. **C**urbem quā dicit romā. zc. Tyritus respōdet more rustico p lōgas ambages quis fuit ille deus. z qz null^o homo pōt eē sine locorō describit locū in quo est augustus. i. romā et facit topographiā sicut si aliquis describeret parisiū ad oñdēdū quis sit rex. dicit ergo **O** melibee ego stultus et ignarus pastor qm̄ audiebā loqui de roma putabā qz essz quedā paup ciuitas sicut mantua nra in qua nos pastores ouitū depascim^o agnos. Sz talis est dria inter romā et mantuā qualis est inter magnos canes z paruos scz catulos: vel inter bedos z capras. qz roma excedit alias vrbes sicut cupressus viburna. i. frutesces. Cupressus em̄ est arbor alta et viburnum est puū arbustum. **Abc.**

Et que tanta fuit romā tibi causa vidēdi

Construe. que causa. i. q̄ occasio tāta. i. tā magna fuit tibi tytiro vidēdi tā est etiā romā. i. illā urbē. **E**t que tanta. Querit iterū melibeus que fuit causa finalis quare tytirus uenit romā qz magna causa requirit ad magnū effectum. **Tyritus.**

Libertas. que sera tamen respexit inertem

Candidior postq̄ tondenti barba cadebat:

Respexit tamen: et longo post tempore uenit

Postq̄ nos amaryllis habet galathea reliquit.

Nāq̄ fatebor enim: dum me galathea tenebat

Nec spes libertatis erat: nec cura peculi.

Quāuis multa meis exiret uictima septis.

Pinguis et ingrate premeretur caseus vrbi.

Nō vnq̄ grauis ere domū mihi dextra redibat.

Construe. Libras cādidior. i. pura fuit cā qre ego uenit romā q̄ libras sera. i. tarda tñ respexit. i. spexit me inertē. i. pigrū postq̄ barba mea cadebat. i. cedebat tōdētī. i. radētī tñ libras spexit me z uenit. i. aduēū mihi

longo tpe. i. per longū tps post. i. postea z postq̄ amaryllis. i. roma. ha-
bet. i. possidet nos. i. me tytrum galathea. i. mātua relinquit. i. dimisit me
fatebor em. i. dicā veritatē dū galathea. i. mantua tenebat. i. possidebat
me tytrū spes. i. fiducia libertatis hūde nō erat mihi nec cura. i. sollicitu
do peculi. i. gregis erat mihi q̄uis multa victima. i. multa sacrificia exte-
ret. i. pcederēt ex meis septis. i. ex meis ouilibus: et q̄uis pinguis case⁹
premeret. i. fieret vbi ingrate. i. ad mantuā ingratā. **Hōvñq̄** id ē nunq̄
dextra. i. manus redibat. i. reuertebat domū meā grauis. i. plena ere. i. ar-
gento. ¶ **Libertas.** rīdet tytrus q̄ libertas fuit cā quare venit romā. i.
vt eēt liber. vñ suus vult libertatē vt careat fuitute: s̄ nobilis vel inge-
nu⁹ vult libertatē vt vsuat fm suis arbitriū. **Hō** erat atq̄ alibi libertas si
cut rome. **Que sera tñ.** Hic tytrus increpat seipsum q̄ prius nō venerat
romā vt eēt liber. fuit em piger querēdo libertatē q̄uis finaliter t̄paz ha-
buerit. **Cādidoz.** Hic more rustico designat tps a quo fuit liber sc̄z ab il-
lo tpe q̄ habuit amicā amaryllidā vel ab illo tpe q̄ rasa fuit barba sua.
sic em cōputabāt rustici t̄pa. i. anno q̄ fuerūt p̄iugati qz nesciūt alit disti-
guere t̄pa. **Et notandū est q̄ cādidoz nō est adiectiuū de barba: qz tūc**
virgili⁹ nōdū hēbat barbā cādida vel canā cū tpe eēt. xxviii. ānoz qñ
fecit hūc librū. Sed cādidoz est adiectiuū de libertas et est sensus liber
tas cādidoz respectū eū ab illo tpe quo barba sua tondebatur: vel qz post
ea dicit fortunare senex: iō pōt dici q̄ est mutatio psone z q̄ virgilius lo-
quit in psone cuiusdā veteris. ¶ Postq̄. zc. p̄er amaryllidā intelligit
romā. et p̄ galatheā intelligit mantuā. z dicit q̄ libertas sibi venit qñ di-
misit mātuā et venit romā. ¶ Hāq̄ fatebor em h̄ic sup̄fuit illa cōiun-
ctio em cā metri cōplēdi. z dicit tytrus q̄ q̄diu māisset mātuē nunq̄
fuisse diues aut liber. Vbi notat q̄ nō est p̄motio nisi in bonis vrbibus
qz miseri sūt castra sequētes. Et dicit peculi p̄ apocopā. i. peculij qd̄ si-
gnificat diuitias. d̄r em a pecudibus qz tore diuitie antiquozū erāt i pes-
cudibus et armētis. Quāuis. loq̄r more rusticoz q̄ ex laboribus suis si-
bi sufficiūt z administrant alimēta z tñ ciues vrbū sepe deridēt eos et
faciūt eos expēdere suas pecunias in ludis et tabernis: exactionibus: i-
positionibus: gabellis. zc. sic q̄ qñ redeūt ad domos suas vix reportant
lucrū de caseis vel alijs alimētis q̄ vēdiderūt. **Adc.**

Mirabar quid mesta deos amarylli vocares

Eui pendere sua patereris in arbore poma.

Tytrus hinc aberat: ipse te tytire pinus:

Ipsi te fontes: ipsa hec arbuta vocabant.

¶ **Construe.** **O amarylli.** i. o roma mirabar. i. admirabar qd̄. i. q̄re tu me
sta. i. tristis vocares. i. vocabas deos. i. superos. et mirabar cui. i. in cuius
honorē patereris. i. seruares poma. i. officia vel dignitatē pendere. i. esse
in sua arbore. i. in vbe principali sc̄z qz rome pendebāt officia. tytrus. i.
virgilius aberat. i. absēs erat h̄ic. i. a roma z o tytire. i. o virgili tpe pinus

id est ille arbores vocabant. i. appellabāt te virgilīū et ipī fōtes vocabāt
 inq̄ te et ipsa arbusta. i. alie arbores vocabant inq̄ te virgilīū. ¶ Adtra
 bar. Hic melibe⁹ loquit ad urbē romā sub noīe amaryllidīs quā tyrtus
 amabat dicens q̄ ipse miraba^t quare amaryllis tristis vocabat deos. i.
 roma orabat vt ad eā veniret virgilius. miraba^t etiā cui ipsa amaryllis
 seruabat pulchra poma in sua arboze scilicet pulchra officia seruabātur
 rome et pulchre dignitates. p virgilio q̄ erat abfēs. ¶ Ipe te tyrtre. Hic
 scio o virgilī q̄ alte pin⁹ et alte arbores. i. vrbs romana z cesar z sacri fō
 tes. i. sapiētes senatores q̄ sūt pleni sapiētia z arbusta. i. populus roma
 nus vel parui seculares expectabant te.

Tyti.

**Quid facerem: neq̄ seruicio me exire licebat
 Nec tam presentes alibi cognoscere diuos.
 Hic illum vidi iuuenem melibee quotannis
 Bissenos cui nostra dies altaria fumāt.
 Hic mihi responsum primus dedit: ille petenti
 Pascite vt ante boues pueri: summittite tauros.**

¶ Cōstrue sic. quid facerē mantue supple: neq̄ licebat. i. nō potuissē.
 exire. i. liberare me virgilīū. seruitio. i. a seruitute nec licebat inq̄ cogno
 scere. i. iuuenire alibi. i. in alijs ciuitatibus a roma diuos. i. domios tā pre
 sentes. i. tā ppictos et o melibee vidī. i. cognoui illū iuuenē. i. octauianū
 augustū et vidi inq̄ quotānis. i. singulis annis augustū cui sez augusto
 nra altaria fumāt. i. sacrificāt bisseos dies. i. p duodeci dies in: āno h. i.
 augustus dedit. i. tribuit primus. i. in prima mea petitione rñsū. i. liberta
 tē z ille. i. august⁹ dixit supple mihi petēti. i. querēti libertatē. o pueri. i. o
 pastores pascite. i. nutrite boues. i. vaccas vt añ. i. sicut fecisti z summittite
 id ē p̄sigite tauros cū vaccis. ¶ Quid facerē. rñdet tyrt⁹. O melibee
 qd fecissē si nō venissē romā qz manēs i mātua sp fuissē seru⁹: nec inue
 nissē deos vel dños tā ppictos sicut hic nec amicos adfutores. Hic illū
 Vocat octauianū augustū iuuenē nō puerū: qz senat⁹ decreuerat q̄ ne
 mo vocaret eū puerū ne m̄nueret laus iperij: qz ve ēre cui⁹ rex puer est
 dicit q̄ hic. i. rome vidī q̄tānis. i. singulis ānis augustū q̄ est mihi ille de⁹
 de q̄ q̄rebat melibe⁹. Bissenos cui. i. isti deo ego sacrifico semel i mense
 qz qlibet mēse faciebāt festum augusti. Hic mihi. i. iste fuit q̄ pmo dedit
 mihi libertatē i pma mea petitiōe dicens mihi z alijs pastorib⁹ meis pa
 scite vt añ boues. i. viuite libere sicut añ solebatis. i. añ tpa bello: et con
 iungite tauros cū vaccis et equos cū iumentis ad gnationē. i. p̄t dicit
 deus. Geni. j. Crescite et multiplicamini. zc.

**Fortunate sener ergo tua rura manebūt Abe.
 Et tibi magna satis: quibus lapis omnia nudus
 Limosoq̄ palus obducatur pascua iunco:**

Non insueta graues tentabunt pabula fetas.
Nec mala vicini pecoris contagia ledent.
Fortunate senex hic inter flumina nota
Et fontes sacros frigus captabis opacum.
Hinc tibi que semper vicino a limite sepes
Hybleis apibus florem depasta salicti
Sepe leui somnum suadebit inire susurro.
Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras.
Nec tamē interea rauce tua cura palumbes:
Nec gemere aëria cessabit turtur ab vlmo.

¶ Construe sic. **¶** tytre senex. i. antique fortunate. i. bonā fortunā hīs
 g̃ tua rura. i. tui agri manebūt et magna pascua supple manebūt satis t̃
 bi. i. tytiro q̃uis lapis. i. mons nudus. i. discoopertus q̃ piet palus. i. la-
 cus obducatur oīa pascua. i. comestione aīalīū: tūco. i. illa herba limoso. i.
 paludosa: r pabula. i. pascua insueta. i. nō cōsuetā nō tētabūt fetas gra-
 ues. i. nō nutriēt capellas grauidas. **¶** Nec cōtagia mala. i. male infectio-
 nes vicini pecoris. i. gregis ledent. i. inficiēt fetas supple. **¶** fortunate se-
 nex captabis. i. frequenter capies hic. i. in isto loco inter flumina. i. fluui-
 os nota. i. caros et fontes sacros. i. aquas dedicatas nīphis frigus opa-
 cū. i. vmbā delectabilē. **¶** Hinc. i. ex alta parte sepes. i. clausura q̃ est a limi-
 te. i. termino vicino. i. p̃p̃nquo tibi sēp̃ fiet supple depasta. i. comesta flo-
 rem salicti. i. salictis apibus. i. ab illis aīalibus hibleis. i. sic dictis r sepes
 suadebit. i. icitabit te iire. i. accipere sōnū. i. quietē susurro leui. i. murmu-
 re tenui. et frondator canet. i. cātabit sub rupe alta. i. de scopulo magno
 ad auras. i. ad ventos. **¶** Nec palūbes. i. turtures rauce cessabunt tua cura
 gemere: nec turtur. i. illa avis cessabit gemere. i. cātare ab vlmo. i. ab illa
 arboze. **¶** Fortunate senex. **¶** Locat tytrū. i. vīrgiliū senē nō rōne etatis
 s̃ rōne fortune: q̃ hēbat bonā r p̃ngūē fortunā sicut solēt h̃re senes ṽ
 sēfati hoies. dicit **¶** tytre tu es felix q̃ agri tui manebūt et pascua la-
 ra circundata mōtib⁹ saxosis ex vna parte et aqua paludosa ex alia r o-
 ues tue pregnātes: et fete tue nō hēbūt pascua insolita immo sicut i mā-
 tua silla nec ledent ex p̃ragio vicini pecoris. **¶** Fortunate senex. **¶** Hic ite-
 rū melibe⁹ narrat felicitatē tytrū q̃tū ad seipsum dicēs. o tytre pecora
 tua sunt fortunata vt diximus: tu es etiā felix inter ista flumina iūcta et
 fōz s̃ r q̃ i fōtib⁹ sūt nīphe sacre. hīc enī i estate capies frigus opa-
 cū. i. vmbā delectabilē r habes ex vno latere sepē r salicē r vbi apes pa-
 scūt ex quarū susurro vel tenui murmure dormies. **¶** Et hīc est sinodoche
 sepes depasta florē salicti. **¶** Vbi norandū q̃ hīc sepes est serpens. s̃ hec
 sepes est dumus vel clausura. **¶** Salictū autē est species salictis vel locus

in quo crescunt salices qđ alio noie dicit salicetum. et dicit salix a saltendo qđ cito de terra salit crescendo. ¶ Incastra sub rupe: dicit ex alia parte audies cantare philomenā et palūbes et turtures quarū cātus est vt gemitus. Et est frōdator equiuocū qđ significat illū qđ in estate facit manipulos ex frondibus arborū ad nutriendū aiāta in hyeme vñ significat illū qui remouet folia de vitibus vt vix maturefiant a sole: et etiā significat auculā que cantat inter frōdes et vix videt qm̄ cantat. ¶ Ulmus autē est arbor quā yrali supponūt vitibus suis. Palūbes est avis dicta quasi parcens lūbis qđ nō coit nisi semel in anno vel bis. Sed alij colūbi dicunt quasi colentes lūbos qđ quolibet mense coeūt et est palumbes a gressu supra illud. Lecta colūba subit sua rura palūbes hēbit. Sed vrgilius dicit palūbes est nomē grecū qđ latini mutāt in us et est autē cātans rauce sicut homo tussies.

Tyrinus

Ante leues ergo pascentur in equore cerui
 Et freta destituent nudos in littoze pisces.
 Ante pererratis amborū finibus exul
 Aut ararim parthus bibet aut germania tigrim:
 qđ nostro illius labatur pectore vultus.

¶ Construe. cerui. i. illa aiāta leues. i. veloces pascent. i. nutrient i eibe re. i. aere et freta. i. maria destituet id est relinquent pisces nudos. i. sine aqua in littoze. i. in ripa maris. aut ego ero exul. i. electus a patria mea et hoc dicto finibus id est regionibus amborū scz parthoz et germanoz rū pererratis id est circumdatis aut parthus. i. ille populus bibet ararim id est illū fluuiū: aut germania. i. ille pplus bibet tigrī. i. illū fluuiū qđ. i. anteq̄ vultus. i. memoria illius id ē cesaris. labat. i. recedat a nostro pectore. i. a nro corde. ¶ An leues g. Rñdet tyrinus qđ consideratis istis felicitatibus spe nūq̄ desinet amare illū desi nec posset facere cōtrarium sicut ipossibile est mutare rex ordinē scz ceruū volare: pisces ambulare: et fluuiū oriētis trāsserri i fluuiū occidentis cū sua totali regione.

At nos hinc alii sitientes ibimus affros. *Abē.*
 Pars scythiam: et rapidū crete veniemus oarē.
 Et penitus toto diuisos orbe britannos
 Enynq̄ patrios longo post tempore fines:
 Pauperis et tuguri congestum cespite culmen
 Post aliquot mea regna vidēs mirabor aris.
 Impius hec tam culta noualia miles habebit
 Barbarus has segetes: en quo discordia ciues
 Perduxit miseros: en quis conseruimus agros:

Inserere nunc melibee puros: pone ordine vites
Ite mee quondam felix pecus: ite capelle.

Non ego vos posthac viridi pietus in antro
Dumosa de rupe procul pendere videbo.

Carmina nulla canam: nec me pascente capelle
Florentem cithyrum et salices carpetis amaras

Construe. At. i. sed o tyrrhene supple nos alij scz mantuanos hinc. i. a regio
one nostra ibimus affros sitientes. i. ad affricam scz libiam vbi est regio
calidissima. et pars nostru supple ibit scythiam. i. ad illam regionem. z ve
niemus. i. ibimus oaxem. i. ad illu fluiu raptidu. i. velociter fluente: crete
id est illius patrie. et veniemus britannos. i. ad anglicos diuisos. i. sepa
ratos penitus. i. oino toto orbe. i. ab oi ciuitate. enynqz. i. nuquid aliqui
veniemus ad fines patrios. i. ad patriam nrām lōgo tpe. i. per magnu tps
post. i. postqz recesserimus. z enynqz. i. nunquid aliqui ego melibeus vi
debo culmen. i. stipulam tu gurij pauperis. i. domus pastoralis congestu. i.
cōpositum cespite. i. gleba terre. et ego melibeus vides post aliquorari
stas id est post multa tempora mea regna. i. meas possessiones mirabor
id est admirabor: et miles impius. i. malus habet. i. possidebit hec noua
lla. i. noua rura tā culta. i. tā bn laborata. et barbarus miles. i. extraneus
habet: supple has segetes. en quo. i. ad quā miserā discordia. i. lis pduxit
id est miserit ciues miseros. i. mantuanos exules. en quis. i. quibus con
seuimus. i. plantauimus agros. i. arua. o melibee insere. i. planta nūc pi
ros. i. illas arbores ordine. i. secundu ordinem et pone. i. dispone vites. i.
vineas ordine. o mee capelle quondam. i. aliqui felix pec^o dico supple ite. i.
a me abite: et ego melibeus proiectus id est iacens in antro id est in fo
uea non videbo vos capras posthac procul. id est a longe de rupe dumo
sa id est ex scopulo spinoso pendere. i. pascere. Et ego nulla carmina ca
nam id est non cantabo more rustico. et vos capelle non carpetis id est
non comedetis scythysum. i. illam herbam et non carpetis salices id est
illas arbores amaras hoibus supple. **C** Et nos. Hic melibeus postqz
narravit miseras futuras prenoscit eas dicens. o tyrrhene tu es felix in
terra tua: nos autem miseri id est exules extra solum positi et est tibi pro
lentis: ibimus vna pars ad orientem et septentrionem: alia ad affricam si
tientem: scilicet ad libiam vbi est regio calidissima et quasi inhabitabi
lis et per contrarium scythia est patria frigidissima in septentrione cu
sus frigiditatem ponit virgilius in quarto georgicorum. Oaxes est flu
uius in his regionis vel patrie albus qui defluit per terram cretosā. Di
uisos orbe britannos quia non sunt nisi septem climata. et inter illa britā
ni non sunt inclusi et enumerati. britones autem vocat anglicos qui ve
nerūt de saxonā: et expulerunt britones de illa britānia maiore que est
magna insula inter septentrionem et occidentem separata a gallia et ab oi

alta patria. En vnq̄ vna dicitio est. en interrogat vnq̄ id est aliqui entiq̄
 id est nūq̄ aliquando ventem? z per modū dolentis plangit melibeus
 dicēs heu nūq̄ videbo in eternū patriam meā et parū turguriū meum
 cōpositū ex cespite et coopertū culmis: et dicit turguri pro turgurij sicut
 prius dixit peculi pro peculi. Cespes est gleba terre herbosa ex qua rus-
 stici faciūt muros domoz suarū eas supaddēdo in modū lapidis. Cul-
 mus est calamus nouus crescēs z capis pro stipula que crecit sicut ca-
 lamī crescūt et inde dicit culmen tectū vel festū domus: z culmen hic ca-
 pitur pro domo sicut pars pro toto. ¶ Post aliquot. zc. i. nūq̄ erit mi-
 chi licitum post aliquas miseras videre regna mea. i. possessiones meas
 et agros meos quos regebam. Et per aristas intelligit etates: et p etas-
 tes annos per meibathesim. Impius bec. vocat augustū mlttem z la-
 tener increpat eū: qz abstulit a mantuanis agros suos sine misericordia
 vel qz victor gessit bellū ciuile cōtra anthoniū. et vocat noualia agros q̄
 renouant noua segete quolibet anno. Sed pprie noualia sunt silue no-
 ue crescentes postq̄ abscisa sūt nemora. plangit ergo melibeus se sem-
 nasse et plantasse pro alijs extraneis et barbaris. ¶ En quo discordia ci-
 ues. hic exclamar contra ciuitates discordes dicēs qz discordia est causa
 totius miserie qz oē regnū in se diuisum desolabit. ¶ Inhere nunc meli-
 bee. Hic facit apostropham loquendo ad seipsum yronice et per modū
 displicentie hortans seipm ad plantandū arbores et ad seminandum se-
 getes quasi diceret qz frustra laboraret. ¶ Ite mee. hic dolenter recedit
 a suis possessionibus dicens ad capras suas ire sub aliud dominū quia
 ego ero sepultus in quadam fouea et nūq̄ videbo vos pascendo pen-
 dentes arbores et dumos: nec cantabo carmina sicut solent pastores.
 Et est scitbysus virgultum crescens in scitbya ciuitate / et dicunt que-
 dam glose qz est hedera arbozea. aliqui etiam dicunt qz est caprifolium.
 et vocat salices amaras non capris: quia eas libenter comedunt. sed ho-
 minibus sunt amare.

**Hic tamen hac mecum poteris requiescere nocte
 Fronde super viridi. sunt nobis dulcia poma:**

Castanee molles: et pressi copia lactis.

Ei iam summa procul villarum culmina fumāt.

Maioresq̄ cadūt altis de montibus vmbre.

¶ Melibee poteris requiescere. i. manere mecum hac nocte hic. i. in isto
 loco frōde sup viridi. i. sup herbā viridē. poma. i. illi fructus sunt nobis
 mitia. i. dulcia z castanee sūt molles. i. mature. z copia. i. abūdātia lactis
 pressi. i. casei est nobis supple z culmina sūma. i. alti camini villarū. i. op-
 pidorū fumant. i. fumū emittūt. pcul. i. a longe z vmbre maiores cadūt
 .i. duplicāt de altis montibus. i. magnis mōtib⁹. ¶ Hic tamē. Tyrrus
 cōsolat melibeū qz iam aduersperascit ipm inuitans ad cenā sup herbā.

viridē et ad fercula rustica sez ad caseū/castaneas/z poma. ¶ Et iā sum
 ma. Sic virgilius p signū noctis vult ostēdere finē illi⁹ egloge adesse
 sicut dies finit adueniente vespera: et palumbi recedūt in vespere ad sil
 uas et relinquūt agros qui sūt iuxta mare tirrenū z camini fumant v^t
 culmina domozū qz preparat cena et nox que est magna vmbra videtur
 cadere de montibus altis qui obijciūt soli. *Letera videant supra textū.*

Finis prime egloge. Incipit secunda.

Hormosum pastor corydō ardebat alexim
 Delicias dñi: nec quid speraret habebat

Tantū inter densas vmbrosa cacumina fagos
 Assidue veniebat: ibi hec incondita solus
 Abontibus et siluis studio iactabat inani.

O crudelis alexi nihil mea carmina curas.

Nil nostri miserere: mori me deniqz cogis.

Nunc etiā pecudes vmbra et frigora captant

Nunc virides etiam occultant spineta lacertos

Testylis et rapido fessis messoribus estu

Allia serpillumqz herbas contondit olentes.

At mecum raucis (tua dum vestigia lustro)

Sole sub ardenti resonant arbuſta cicadis.

Nonne fuit satius tristes amaryllidis iras

Atqz superba pati fastidia: nonne menalcam?

Quāuis ille niger: quāuis tu candidus esses.

O formose puer nimium ne crede coloris

Alba ligustra cadūt: vaccinia nigra leguntur

¶ Construe. corydō pastor ardebat id est ardēt diligebat alexim. i. il
 lū puerū formosū. i. pulchrū existētē supple delicias dñi. et corydō nō
 habebat illud qd speraret. i. desideraret siue ne quid speraret habebat. i.
 nec spem potiendī habebat. et corydō veniebat assidue. i. sepius tantū
 id est tātummodo inter fagos. i. illas arbores dēſas. i. spissas et inter cacu
 mina vmbrosa. i. inter sūmitates mōtis vmbra habētes: et ipse solus ibi
 id est in illo loco. iactabat. i. fundebat incassū hec verba sequētia. i. o cru
 delis. z c. incondita. i. subito dicta in montib⁹ z siluis. inani studio. i. vano
 labore. o alexi. o puer crudelis. i. sine misericordia nihil. i. non curas mea
 carmina. i. meas cantilenas z nil. i. nō miserere. i. misereris nri. i. mei co
 rydonis et tu cogis me corydōnē mori. i. perire. obire: et pecudes. i. aia
 lia captāt. i. captāt vmbra. i. frigerationes et frigora. i. loca apica z spī

*Lacerta flos
 frax caritudo*

in sabina

*in proa
 vestigia qd
 fignio pat apoa*

neta. i. spine v'l locus in quo crescit spine occultant. i. tegit lacertos. i. illa aialia et testilis. i. vxoz corydonis vel alia puella p'ondit. i. p'eparat allia. i. illa legumina et serpillu. i. illa herbã: et herbas olentes. i. odoriferas messoribus. i. operarijs fessis. i. fatigatis estu id est calore rapido. i. vehementi. z arbusta resonãt sub sole ardenti. i. calido mecu. i. cu me corydone: cu cicadis. i. illis aialibus raucis. i. rauce cantantibus: du lustro id est circũdo tua vestigia. i. tuos passus. **M**õne. i. nuquid fuit satius id est melius me pati iras. i. rancore tristes. i. non fictas: z part inõp fastidia supba. i. verba superbie plena amaryllidis. i. illius mulieris. et nõne fuit satius me corydonẽ supple amasse menalcã id est illu pastore. **Q**uãuis ille scz menalca esset niger: õpuls tu alexis esses candidus id est formosus **P**uer formose id est pulchre. ne. i. nõ crede. i. cõfidas nimiu. i. multum coloru. i. pulchritudini. **M**ã ligustra id est illi flores alba. i. pulchra cadunt id est laburur z vaccinia. i. ille viole nigra. i. purpurei coloris legut. i. col ligutur. **F**ormosũ pastor. **S**cõda egloga sequit que sic intitulat **A**lexis: quia loquit de vehemẽti amore quẽ habebat virgiliõ ad alexim. **I**n qua egloga introducũt poeta recitãt mutuũ amorẽ inter duos pastores scz corydonẽ et alexi in domo pollionis dicẽs. quidã hõ scz corydon pastor ardebat. i. impatiẽter amabat alexi. **E**t notandũ est q corydon est virgilius z est nomen fictũ a noie cuiusdã autẽ dulciter carantis q õz corydalis galice chardõnereau. que interpretat dulce canens qz virgilius hic incitat dulciter cesarẽ ad amorẽ suũ. **C**esar aut in persona alexis introducitur: z interpretat alexis sine respõsione: qz nihil in ista egloga respõdet. vel interpretat supbus nõ dignãt rĩdere precibus: z dñ ab a qõ est sine et lexis ratio vel responsio. **E**t quid p alexi intelligat est diuer sus modus dicẽdi: qz ista egloga in aliquibus locis videt sonare vnũ: et alibi aliud. **D**icũt em aliq q virgilius amauit tres scz vnũ puerũ nomine alexãdrũ quẽ post multas preces dedit ei pollio dñs suus specialis quẽ puerũ cũ tanta difficultate obtinuit q prima facie desperabat ipm sibi dari. amauit etiã lerã puellã: et ceberẽ puerũ quos dedit sibi mecenas ad cuius requestã fecit georgica. **E**t dicũt quidã q fecit istam eglogam de amore quo amabat illũ cesar augustus qui cũ maxĩma difficultate sibi restituit agros suos. dicit ergo primo virgilius in psona alterius poete q corydon quidã pastor ardebat alexim. i. ardens diligebat. et capif ardẽter methaphorice z sic dicit doctrinale. xpi bonus ardet amorẽ. z ardebat alexim. i. illũ puerũ q erat delicie dñi sui scz pollionis. **E**t ista vba vident magis sonare de alexandro. s; loquẽdo de cesare ardebat alexim id est cesarẽ qui erat delicie dñi id est dñs delectabilis mutando constructionẽ transituã in intrãsituã: qz dicit doctrinale. **I**llud qõ regitur z rector idẽ tibi signãt. **I**lle quid speraret habebat. i. nuõp sperabat ipz puerũ sibi dari. vel de cesare nuõp sperabat hñe agros suos quos tñ postea p ipõrtunitatẽ z frequẽtiã precandĩ obtinuit. **E**t in iter densas. loquit moze hois desperãtis qui tristis vadit ad loca solitaria ad deflẽdũ. dicit:

ergo q̄ corydon nō sperās. z. faciebat carmina sua tristia in montibus
et illis. ¶ Inani studio. q̄ loquebat absēti z nihil respōdentī. ¶ Cru
delem alexi. loquitur virgilius ad alexādrū vel ad augustū vocās eū cru
delem et inexorabilē et ip̄tū sine misericordia: q̄ nō exaudit preces imo
cogit eū pre dolore hūc etiā pecudes. hic ostēdit alexi debere misereri
sui: q̄ nō cessauit tota die ozare eū cū magno sudore et sub estu diei: q̄
ostēdit p̄ signa que sequūt: q̄ pecudes querūt vmbra et lacerti virides
querunt spinera. ¶ Hunc etiā testilis. i. vxor corydonis vel alia puella por
tat prandium messoribus sub estu diei. et vit̄ nomine rustico mulieris
qualiter rustici vocant mulieres suas testā vel tortices q̄ sunt sicce z sca
lide. et est mirabile de illo prandio q̄ in tempore calidissimo fit ex her
bis calidissimis sicut ex allio et serpyllo. Et cōsonat dicto rusticoz q̄ di
cūt q̄ allia refrigerāt. z p̄sonat plinio in hystoria qui dicit q̄ ois medici
na opatur p̄ sile vel cōtrariū hoc est p̄ se vel p̄ accūs. calor em̄ p̄ se cale
facit. z p̄ accūs frigefacit. allia em̄ in viris maxime aperit meatus cor
poris et resoluūt a corpore calorē vnde derelinquūt corpus frigidius si
cut ruta facit viros castos z feminas luxuriant. ¶ At mecū raucis. Lica
da est verm̄s garrulus et querit vmbra sub estu diei. ¶ Nōne fuit satius
id est nūqd̄ fuisse mihi melius amasse menalcā pastore licet ille sit ni
ger. vel nōne fuisse mihi meli⁹ amasse quādā rusticā mulierē licet tracū
dā et supbā q̄ pati. p̄ te tot labores? ¶ Per amaryllidā intelligit leriā et p̄
menalcā ceberē puerū quos sibi dedit mecenas qui licet nō fuisset tam
pulchri sicut alexander in debuisset sufficere virgilio: vel itelligit q̄ fuis
set meli⁹ sequi anthontū q̄ augustū. ¶ S formose puer. Sic appropz
at q̄ res nigre aliq̄ plus p̄sūt q̄ albe q̄uis dicat virgilius in georgicis
q̄ arbes albus est melior: nō it̄ est regula generalis q̄ ligustra que sunt
flores albi cadūt z dimittūt quasi vilia: z in vsole purpuree rēdētes ad ni
gredinē colligunt tanq̄ preciose. hoc seruius. alij dicūt q̄ vaccinium est
flos herbe que dicit̄ vaide galice. et scdm̄ alios ligustrū est flos s̄abuct.
z vaccinū est quoddā granū nigrū q̄ adtingendum est aprū: sic dicit̄
vulgariter q̄ piper est melior q̄ creta.

Despectus tibi sum: nec quis sim queris alexi
q̄ diues pecoris niuei: q̄ lactis abundans
Abille mee siculis errant in montibus agne
Lac mihi non estate nouum: non frigore desit
Canto que solitus: si quando armenta vocabat
Zimphion dirceus in acteo aracynto
Nec sum adeo informis: nuper me in littoze vidi
Cū placidū ventis staret mare: nō ego daphni
Iudice te metuam: si nūq̄ fallat ymago.

9

Alexi ego sū tibi despectus. i. nō placeo tibi nec queris quis. i. q̄lis
ego sū q̄ diues. i. q̄tum opulent⁹ corporis niuei. i. gregis cādidī. q̄ abū
dās. i. copiosus lactis. i. liquoris. mille agne. i. oues mee. i. pprie errant
id ē pascūt in mōtibus siculis. i. athenensibus. lac nō deest mihi. i. coz-
doni nouū in estate. i. tpe calido nec lac desit in frigore s; omī tpe ego ha-
beo. canto. i. cano que amphion. i. inuētor artis musices dirce⁹. i. rex the-
banoꝝ solitus est cātare in aracynto. i. in illo monte acteo. i. athenensī sī
q̄n. i. aliqui vocabat armenta. i. greges suo cantu dulci nec sum adeo. i. in
tantū informis. i. turpis qz vidī me cozdonē in littoꝝe. i. i rīpa maris. cū
mare staret. i. esset placidū. i. claz vel quietū vētis z nō metuā daphnī. i.
illū puerū. et hoc dicto te alexi exīte iudice sī ymago. i. facies nūq̄ me
cozdonē fallat. i. decipiat. **D**espectus tibi sū. **H**ic cozdon allicit ale-
xim ad sūū amorē p illa tria quib⁹ vtūt amatores. scz p diuicias. p pul-
chritudinē corporis z p cātū. **Q**uādiues. iactat se hēre oues niueas. i.
albas q̄ sūt meliores vt habet in georgicis et meli⁹ est hēre femellas mī-
tas que paritūt et hnt lac q̄ arletes. **L**ac michi. iactat se hēre lac no-
uū p totū ānū qz oues bis paritūt in ytalia sicut hēt in georgicis. **B**is
grauide pecudes. zc. z est laudabili⁹ hēre lac in viroꝝ tpe q̄ hēre caseum
qui pōt seruari p annū. **C**āto que. **H**ic se iactat ex cantilena dicēs qz
ipse ita bñ cātat sicut amphion dirceus qui fuit rex thebanoꝝ inuētor
artis musices qui tā dulciter cantabat qz faciebat mōtes salire et tripu-
diare. Aracyntus est mōs thebanus quē vocant actēū. i. athenensē. et
loquit tāq̄ ignozās loca nobilia moꝝ rusticoz. sicut si aliq̄s diceret mō-
tem actēū eē diuionensē vel parisū qui tamē est mons rothomagensis
Nec sū adeo informis. **H**ic iactat se de pulchritudine corporis. qz re-
spexit se in littoꝝe qm mare erat placidū. qz qm mare est turbidū nō bñ re-
pñtat ymaginē et vidit se valde pulchrū si ymago sua nō fallat. qz yma-
go sepe fallit repñtando sicut pater de speculo cōcauo in quo nō repñta-
tur factes sicut est. nec in aqua vbi apparet qz baculus integer sit fract⁹.
S; cā quare respexit se in littoꝝe est: qz pastozes nō hnt speculū in cam-
pis nisi fontem vel aquā placidā. **H**ō ego daphnī. **D**icit se ita pulchru
sicut fuit daphnis primus pastoz filius mercurij ex vna nimpha per quē
intelligit virgilius cornificiū p hyroniā metrificatoꝝe inepitū z virgilio
semper emulum.

Tantū libeat mecum tibi sordida rura
Atq; humiles habitare casas: et figere ceruos.
Medozūq; gregem viridi cōpellere hibisco.
Mecum vna in siluis imitabere pana canendo.
Pan primus calamos cera cōiūgere plures
Instituit. pan curat oues ouiumq; magistros.
Nec te peniteat calamo triuisse labellum.

Hec eadem vt sciret quod nō faciebat amyntas
Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula: dametas dono mihi quam dedit olim
Et dixit moriens te nunc habet ista secundum
Dixit dametas: inuidit stultus amyntas.
Præterea duo (nec tuta mihi valle reperti)
Capreoli: sparsis etiam nunc pellibus albo
Bina die siccant ouis vbera quos tibi seruo
Zampri dem a me illos abducere testylis orat
Et faciet: quoniam sordent tibi munera nostra.

Construe. **S** alexi libeat tibi. i. placeat tantū. i. tūmō habitare. i. frequētare: rura sordida. i. q̄ tu credis eē sordida et casas humiles. i. paruas domos pastorales et libeat tibi figere ceruos. i. venari illa animalia. et libeat tibi p̄pellere. i. ducere mecū gregem. i. pecus hedox. i. hircor. bibisco vtrid. i. ad virgultū vitide et imitabere. i. imitaberis mecū. i. cū me corydone vna. i. simul pans id est deū pastox in silute. i. nemoribus canēdo. i. cantando. pan. i. ille de⁹ instituit id ē docuit primus cōiungere. i. simul iūgere plures calamos. i. fistulas. et pan curat oues. i. sollicitus est de ouibus et curat magistros ouis: nec peniteat id ē nō pigeat te alexim truisse labellū. i. labia tua calamo. i. fistula. et amyntas optabat supple vt sciret hec eadē que volo te docere q̄ nō faciebat. i. nō sciebat. et fistula est mihi corydoni cōpacta cōfecta cōsucta septē cicutis disparibus id est septē spacijs diuersis. quā. i. fistulā dametas dedit mihi dono. i. in dono et dametas dixit moriens: ista fistula hz te corydone nūc scdm. i. magistrū secūdis. et dicit dametas hec verba et amyntas quidā pastor stultus inuidit. præterea duo capreoli repti mihi. i. a me nō tuta valle. i. in icognita valle et hoc pellibus sp̄sis. i. iunctis albo siccāt. i. desiccāt lactando vbera ouis. i. matris q̄s. i. capolos seruo. i. custodio tibi et testylis. i. illa mulier orat. i. rogat iāp̄ridē. i. lōgo ip̄e abducere. i. remouere illos a me et ipsa faciet. i. hēbit qm̄ nra munera sordēt. i. vidēt sordida tibi. **C**onstrue libeat. **H**ic virgilius dignificat vitā pastorale vt alexis nō sp̄nat eū dicens vtinā placeret tibi habitare mecū ista rura q̄ putas eē sordida et habitare paruas domos et parua tuguria pastoralia et figere ceruos. i. delectari mecū et ducere hedos ad hibiscū. **E**t est hibisc⁹ genus virgulti mollis et flexibilis. dicit hibisco. i. ad hibiscū ponēdo dñm p̄ actō sicut i eneyde. et clarior celo. i. ad celū. **A**lbeccū vna. hic virgili⁹ inuisat illū puerū ad delectationē carnis cū dicit cātabis mecū in silute sicut de⁹ totū nature qui dñ pan. q̄ nōmē in greco sigt oēvel totū et inde dñ panis. **E**t fuit pan de⁹ rusticus q̄ p̄ungebat ad similitudinē totius nature: hēbat cornua sicut luna vel ad modū radioꝝ solis et faciē rubeam sicut ignis vel

ether qđ idē est vtdr in georgicis. Liber em̄ est spera ignis vel aer supe-
 rior. Et in pectore habebat stellā ad respitandū ymaginē stellarū: et ei⁹
 pars inferior erat hispida ⁊ pilosa ad significandū radices arboris q̄ sūt
 in terra sicut capilli in capite. Et habebat pedes curuos ad significandū
 circulū anni. Natura em̄ oia ista hz in se: iō de⁹ nature sic pingebat. Iste
 sūt amant syringam niphā s; ipā ppter sui turpitudinē noluit ipm̄ di-
 ligere: ⁊ fugiēs a facie ei⁹ iplorauit terre auxiliū ⁊ mutata est in calamū
 quā pan pforauit ⁊ fecit fistulā ad suū solatiū. ⁊ inde dicit q̄ pan fuit p-
 mus fistulator ⁊ ab illo fistula hz dignitatē. iō corydon iuitat alexi ad cā-
 tandū carmina dulna. Iste pan habuit luctā cōtra amorē s; amor obti-
 nuit: qz oia vincit amor vt dr̄ in eneyde. Iste coniunxit multas fistulas
 cū cera insimul et inde cantata est optima melodia. Per calamū intelli-
 gitur armonia sperarū septē planetarū vel septem artes liberales quas
 deus instituit vt dicitur est. Antiqui depingebant eū habere pedes cas-
 priuos/ventrē pilosum/indutū pectus pelle caprina varia/vultū rubi-
 cidū/habentem duo cornua scz solem ⁊ lunam/tenēt in vna manu fi-
 stulā ⁊ in alia baculū pastorem reflexum que reflexio denotabat anū.
 ⁊ fuit filius vxoris vlyxis. Plutarchus historiographus grecus q̄ fuit
 post xpm̄ narrat q̄ audiuit ab auo suo q̄ dū veniebant ad ytaliam nauī
 gando venerūt iuxta eprū insulā de directo respicientē ytalīā ⁊ ancho-
 rauerūt nauē ⁊ nauta principalis nō noiabat se suo noīe ⁊ audierūt vnā
 vocē ppro noīe ter ipm̄ vocantē ⁊ dixit q̄ pan erat mortuus ⁊ q̄ nūcia
 rer illis quos videret in portu maris ytalie ⁊ ytalī fecerūt magnū plāctū
 ¶ Hec eadē vt sciret. amyntas fecisset oia q̄ voluisse p sciēdo ista car-
 mina q̄ te volo gratis docere. vñ amyntas intelligit cornifici⁹ q̄ fuit in-
 uidus contra virgīlium et scripsit cōtra eū sed auctoritate romanorū fu-
 it expulsus. ¶ Est mihi disparibus. Hic corydon dicit se hēre vnā fistulā
 de septē calamis id est septē artibus liberalibus quā dedit sibi dametas
 id est theocritus magister suus ex quo cornificius fuit inuidus. ¶ Pre-
 terea duo. Hic inuitat eū p donū duorū capreolorū siluestriū hñtū ad-
 huc pelles dispersas varijs colorib⁹ qz iuuenes sūt: ⁊ isti capreoli lactāt
 matres. talia aūt aialia multū placēt pueris qz nasa gaudet diuersis et
 p illos capreolos intelligit duas eglogas in quib⁹ sūt varte fetēte vela-
 re sub verbis obscuris. ¶ Jā pridē a me. Hic accelerat illū iuuenē qz te-
 stis tā petuit illos ⁊ hēbit illos nisi spe festinet ⁊ veniat statim.

Huc ades o formose puer: tibi lilia plenis
Ecce ferunt nymphe calathis: tibi candida nays
Ballentes violas: et summa papauera carpens:
Narcissum et florem iungit bene olentis anethi.
Tum casia: atq; aliis interens suauibus herbis
Mollia lucheola pingit vaccinia caltha.

Ipsa ego cana legam tenera lanugine mala.
Castaneasq; nuces: mea q̄s amaryllis amabat
Addā cerea pruna z honos erit huic quoq; pomo
Et vos o lauri carpam: et te o proxima myrte
Sic posite quoniam suaues miscetis odores

¶ O puer formose huc ades. i. mecum maneat ecce niphē. i. deē ferunt id est colligūt portant lilia. i. illos flores plenis calatis. et nays. i. illa niphā candida. i. pulchra carpēs sūma papauera. i. illos fructus fert inq; violas illos flores pallētes. i. albos tibi alexi. et ip̄a nays iūgit. i. cōponit tibi narcissū. i. illū florē et fert inq; florē anethi. i. illius herbe bñ olentis. i. bonū odorē dantis: tū etiā nays iterēs. i. cōmiscēs cū casta. i. herba suauiissimi odoris. atq; intexēs alijs herbis. i. floribus suauius. i. delectabilibus pingit. i. componit vacciniā mollia caltha. i. cū illa herba luteola. i. talis coloris qualis est color auri z ego legā. i. colligā mala. i. poma cana. i. alba tenera lanugine: et legā castaneas molles quas scz castaneas mea amaryllis. i. amica amabat. et addā pruna cerea. i. illos fructū cerei coloris. et honos. i. laus erit: huic pomo. o lauri. i. o vos arbores carpā vos. et o myrte proxima subaudi lauro vel ad odorē p̄xima carpam te. i. accipia vel colligā qm̄ vos arbores sic posite. i. ordinate miscetis. i. dat odorē suaues. i. delectabiles. **¶** Huc ades. **¶** Sic adulaf ei laudādo suā pulchritudinē dicēs q̄ in cāpis sūt fōtes et niphē q̄ colligūt sibi v̄ olas et alias herbas odoriferas. **¶** Ipsa ego. **¶** Inuitat eū per donū pomo rū z castaneaz qz pueri diligunt talia z vocat poma cana coctana q̄ añ maturitatē hñt caniciē vel intelligit poma p̄fica. i. pescas que sūt pilose z est lanugo p̄ma barba tenuis sicut lana. **¶** Et vos o lauri carpā. **¶** Ad iūgit ad p̄cedētia lauros et myrthos et est myrthus femi gñis: qz os grecū sepe mutamus in vs muliebri. vel cōpurat sub noie arboris.

Rusticus est corydōn nec munerā curat alexis.

Nec si muneribus certes concedit yolas

Eheu quid volui misero mihi: floribus austrū

Perditus: et liquidis immisit fontibus apros

Quē fugis ab demēs: habitarūt dii quoq; silvas.

Dardaniusq; paris: pallas quas condidit arces

Ipsa colat: nobis placeant ante omnia silue.

Torua leena lupum sequitur: lupus ipse capellā:

Florentē cytisum sequitur lasciuā capella.

Te corydōn o alexi: trahit sua quēq; voluptas.

Aspice aratra iugo referunt suspensa iuueni.

Et sol crescentes decedens duplicat umbras:
 De tamē vrit amor: quis em̄ modus adsit amorī:
 Ah corydōn corydōn que te dementia cepit
 Semiputata tibi frondosa vitis in vlymo est
 Qui tu aliquid saltem potius quorū indiget vsus
 Uminibus molliq; paras detexere iunco.
 Inuenies alium si te hic fastidit alexis.

¶ Cōstrue sic. o corydōn tu es rusticus. i. ignar⁹ v̄ stultus. nā alexis nō curat munera. i. dona tua z si certes. i. disceptes muneribus p̄ habendo puerū: yolas. i. dñs su⁹ nō p̄cedit. i. nō p̄mittit. Eheu qđ voluit. i. optauit mibi corydōni misero: ego p̄ditus destructus decept⁹. imisi. i. posui austrū. i. illū vētū florib⁹. z imisi. i. posui apros. i. porcos siluestres fōtib⁹ liquidis. i. serenis. ah o alexi demēs. i. stulte quē scz amatozē fugis diha bitarunt. i. habitauerūt siluas. i. nemoza z paris dardanius. i. troian⁹ habitauit siluas z pallas colat. i. habitet arces. i. turres q̄s ip̄a cōdidit id ē p̄posuit silue. i. nemoza placent ante oia. i. bona mūdāna nobis. id est pa storibus. leena. i. femina leontis toia. i. tozie ambulās sequitur lupū. i. illud aial. z tpe lupus sequit capellā ad deuorandū. et capella lasciuia seq tur cyttsum. i. illam herbam florentem. i. virentem. z o alexi corydōn sequitur te. et sua voluptas. i. amor trahit id est attrahit quēq; id est vnum quēq; o alexi aspice iuueni. i. parui boues referunt. i. portant aratra sua spētia id est supposita iugo. i. collo suo. et sol decedēs. i. versus occidentem tendēs duplicat. i. cōdensat umbras. tamē amor scz alexis pueri vrit id est comburit me quis modus adsit. i. conueniat amor: ah corydō corydōn qđ dementia. i. stulticia cepit. i. detinuit te vitis id est vinea semiputata est tibi vlymo. i. in illa arboze frondosa id ē ramosa. qui. i. quīmo paras. i. preparas detexere. i. componere aliquid. i. aliqđ bonū iunco molli id est ex illa herba flexibili et viminibus id ē virgultis. aliqđ dico eozuz supple quorū vsus. i. natura hoīm indiget potius id ē melius. o corydō tu iuenies aliū amicū sibi alexis fastidit. i. tedio afficit te. ¶ Rusticus est corydōn. Hic poeta loquitur ad corydōnē dicēs qđ alexis vel cesar nō curat carmina sua qđ rusticus est et rustici nō hnt̄ precū inter magnates. ¶ Nec si muneribus. i. si tu velis dare munera p̄ hūdo illū puerum pollio dñs suus nō dabit tibi illū: nec cesar pro muneribus tuis dabit tibi agros mantuanos. Eheu. hic corydōn increpat seipm̄ p̄ quādā similitudinē pastorale qđ sicut ille qđ imittit porcos in fōrē liquidū turbat aquā et qui dat florib⁹ austrū ventū pluuiosū destruit flores: ita corydōn turbauit seipm̄ petēdo frustra qđ nō potuit obtinere. ¶ Quē fugis. loquit̄ iterum ad alexim̄ z est ah interfecto dolentis id est quare designaris vltam pastoralem qđ dardanius paris qui fuit filius p̄tami regis troiani

fuit pastor in siluis. **U**n regio troiana dicit dardana a dardano rege qui
 ibi regnavit. **P**allas. hic loquit indignater. i. pallas habet i turrib⁹
 vel ciuitatib⁹ q̄s ipsa cōdidit. rura aut mag⁹ placēt pastorib⁹. **P**oete ei
 fingūt minervā siue palladē fuisse natā ex capite iouis. z qz in capite est
 ingentū iō d̄r dea sapiētie z artū z iuenisse oēs artes z domificādū: co-
 lendi frās zc. **T**oia leena. **H**ic corydon excusat seipm̄ q̄uis frustra
 petierit alexim: qz ois res sequit sūt appetitū vel illud in quo delectat^r
 sicut p̄tz p̄ exēpla: qz leena sequit lupū ad deuorandū: z lupus caprā: et
 capra sequit frōdes sibi delectabiles. ita corydon sequit alexi q̄ sibi pla-
 cet. **A**spice aratra. **H**ic vult ponere fines sue egloge sicut fecit tibi **J**a
 mare tirrenū zc. et cōputat more rusticorū q̄ p̄putāt horas diei p̄ ligari-
 rā boi: z qū dissoluit boues tūc est finis diei. **A**pe tūc vāt amor. i. q̄-
 uis oīa captāt finē amor tūc meus sp̄ durat. **Q**uis em̄ modus. **Q**z oīa
 vincit amor vt dictū est prius: nā erit ille in sp̄ deus. vñ dicit quidā **H**e-
 scio qd̄ sit amor nec amoris sentio nodū. Sed scio si q̄s amat nescit h̄c
 modū. **A**h corydō. **L**oquit poeta ad corydonē dicēs qz meli⁹ fuisset
 ei cogitare de p̄p̄is negocijs suis q̄ amare alexim: qz nō licet rusticos
 quoscūq̄ q̄rere ea q̄ sunt supra se. **S**emipurata tibi. i. stultus es q̄ vis
 amare z tūc vitis tua semipurata ē z est in vīmo frōdosa. frōdes ei nocēt
 vitibus vt habet in georgic. **E**t p̄ hoc itelligit qz vitis⁹ est cōplere eney
 dem quā incepit q̄ orare p̄ agris māruanorū restituēdis: qz sic meli⁹ re-
 cuparet grām impatoris. **V**el aliter pōt itelligi. q. d. poeta. o corydō tu
 es bñ furiosus z credo qz tu bibisti de vīno semipurate vitis. quicūq̄ eī
 sacrificabat tall vīno corripiebāt furore. vel pōt aliquid itelligi. i. sicut vitis
 deserta q̄ nō est p̄fecta s̄z solū semipurata fert tarde fructū maturū: ita
 tarde vel nūq̄ hēbit grām cesaris vel alexis. **I**nuentes alitū. **H**ic dat
 sibi remediū qz fortuna non est stabilis: z iō si iste cesar conēnat te foris
 tan post eū veniet alius qui te diliget. dicit em̄ post qz foris oīa versat.
Letera videantur supra textum. ape.

Dic mihi dameta cuiū pecus: an melibei:
Construe sic. **D**ameta. i. pastor dic michi. i. menalce cui
 tū pecus. i. cutus est pecus: an. i. nūquid est melibei. i. illi⁹ pa-
 storis. **T**ertia egloga q̄ dicit palemō. z est obiurgatio pastoria qz sunt
 duo pastores altercātes admisce cū iurgijs. vn⁹ pastor ē menalceas cor-
 nificius inuidēs cōtravirgiliū q̄ extraneus incipiebat eē dilectus cesari
 z timebat cornificius illud qd̄ sibi cōtrigrit s̄z postponi virgilio. **S**ecū-
 dus pastor est dametas. i. virgilius qui rīdet menalce se defendēs v̄r̄sif
 ter: z illi duo loquūtur inuicē vsq̄ ad mediū egloge vbi introducūt ali⁹
 pastor qui audit ista iurgia qui vocat palemō ibi dicitē q̄nquidē. z sic
 in ista egloga sunt tres principales persone: denominatur tamē a digni-
 ori s̄z a palemone iudice. **C**ornificius autē improperebat virgilio mul-
 ta conuicta scilicet qz possessiones quas tenebat non erant sue: sed exul

extraneus erat et mercenarius et quod nihil habebat. dicebat enim quod metra quae
 virgilius scribebat non erant sua sed erat solus aggregator. Incipit ergo me-
 nalcas a surgit interrogans dametam. Dic mihi dameta cuius pecus. q. d.
 bene scio quod non est tuum: sed nunquid est melibet pastoris. i. cuius sunt posses-
 siones quas tenes nunquid sunt cesaris vel cuius sunt metra que scribis
 nunquid sunt homeri vel theocriti? Cui virgilius quoniam improperabat ei se
 intermiscere dictis suis aliquos versus homeri: respondebat quod fortis est
 qui eripit clauam ab hercule. Et est notandum quod antiqui dicebant cuius cu-
 ta cuius. sicut dicitur meus mea meum. sicut patet hic. Da.

Non: verum egonis: nuper mihi tradidit egon.

Construe. pecus non est melibet sed est egonis. egon. i. ille pastor tradidit
 mihi damete nup. i. non a logico ipse. Non verum. Hic ridet dametas. i. vir-
 gilius negat quod oves non sunt melibet: sed sunt egonis. quia egon pastor dedit
 sibi nup. eas. i. scientiam bucolicorum habuit a theocrito. Da.

**Infelix o semper ouis pecus ipse neeram
 Dum fouet: ac ne me sibi preferat illa veretur.**

Hic alienus ouis custos bis mulget in hora.

Et succus pecori: et lac subducitur agnis.

Construe. o ouis exis semper pecus. i. aial infelix. i. infortunatum dum ipse
 dametas fouet. i. amplectitur neeram. i. illam amantem ac pro et verum. i. timet ne
 illa neera preferat me sibi. i. ne plus me diligat. Hic custos. i. dametas ali-
 enus ouis. i. ouem mulget. i. fugit oves bis in hora. i. in die et succus. i. lac-
 quor subducit. i. auferit pecori et lac subducit agnis. Infelix. Dicit me-
 nalcas quod inter alia pecora oves sunt aialia infelicia quia ceteri habent miseros
 pastores: ubi vult diffamare dametam. i. virgilius ex invidia dicens. Ipse neeram
 et dedignatur ipsum noiare prope sicut ipsa peteda in. i. ipse dametas bla-
 dit neere pellicet comitibus: et timet ne ipsa proponat sibi dametam et sic est
 inuidus. Hic alienus ouis. i. in isto loco iste pastor bis in hora mulget oves
 et sic est valde auarus et fugit totam substantiam ouium et agnos tanquam mercen-
 narium et non est verus pastor. q. d. commissarius quod virgilius non erit predilectus
 a cesare quia non est nisi tyrannus et crudelis exactor populi. Da.

Parcius ista viris tamen obicienda memeto.

Novimus: et qui te transuersa tuentibus hircis.

Et quo (sed faciles nimphe risere) sacello.

Menalca memeto ista scilicet verba esse obicienda. i. dicenda peius. i. mo-
 destius viris. i. fortibus: nam novimus te supple et novimus qui te corru-
 perit supple et novimus quo. i. in quo loco sacello. i. templo. et hoc dicto hircis
 tuentibus transuersa scilicet nimphe faciles ad misericordiam risere. i. derisere
 te. Parcius ista viris. Ridet virgilius dicens. tu non debuisses obicere
 talia frivola viro parati qui non timet talia verba iustitia et spalter tu quem bis

cognosco esse infamē: q̄ q̄ videt te vidernū hircū z ecōtra. vīso ei vno
hircō q̄ respicit trāuersalit̄ z tu videris. i. tu es valde imūdus luxurios⁹
sicut hirc⁹ qui t̄pe libidinis respicit oblique. z capif tibi trāuersa aduer-
bialiter. i. nomē p̄ aduerbio. ¶ Et quo. i. nōne bñ scio q̄ tu p̄misisti stu-
pū in loco sacro. i. in tēplo nympharū qd̄ ē sacrilegiū z meruisti lapida-
ri si nīphe nō fuissent tibi misericordes: faciles. i. benigne z exorabiles z
gratiose: derisus tñ es a deabus tanq̄ turpis. Abē.

Tum credo cū me arbustū videre nuconis:

Atq; mala vites incidere falce nouellas.

¶ Dameta credo q̄ nīphe derisere qñ videre. i. viderūt me. i. menalca
incidere. i. āputare arbustū. i. arbores in tali loco exītes nuconis. i. illius
pastoris: z etiā qñ viderūt me icidere vites nouellas. i. teneras mala fal-
ce. i. malo instrumēto ¶ Tū credo. Rūdet menalcas rustice z naturalit̄
rustici ei qñ obicitur eis opprobria nō purgāt se a primis obiectis sed
addūt alia vt forte ostendāt nō eē victa magna q̄ dicāt nō feci qd̄ dicit
imo etiā hoc z hoc: s; ista nō sunt magna victa. ¶ Naturalit̄ em̄ hoies ira-
ti hoc faciūt. audēt ei nō solū fecisse mala: imo z illa fateri sine verecun-
dia. dicit ergo menalcas bñ credo q̄ nīphe risere qñ viderūt me p̄pter
stuprum: et hoc fuit verū etiā qñ cōmisi vnū aliud crimen scz quādo
abscidi nouellas vites quod tamen est capitale crimē: s; antique bñ p̄nt
sine damno abscindi. q. d. et si ego cōmisi hoc et illud quid tibi est q̄a nō
potes me corrigere. Da.

Aut hic ad veteres fagos: cū daphnidis arcū

fregisti: et calamos: que tu peruerse menalca

Et cum vidisti puero donata: dolebas.

Et si non aliqua nocuisses mortuus esses.

¶ Menalca nīphe supple viderūt te hic. i. in isto loco. i. ad veteres fa-
gos cū fregisti. i. rupisti arcū z calamos. i. fistulas daphnidis. i. illi⁹ pue-
ri. q̄ scz arcū z calamos o puerse. i. pessime menalca cū vidisti donata. i.
data puero. i. daphnidī dolebas. i. tristabar: z si nō aliq̄ten⁹ vel aliq̄ rō-
ne nocuisses. i. malū fecisses puero tu mortu⁹ esses. i. tu perires ex inu-
dia. ¶ Aut hic. Dametas. i. virgili⁹ itez redarguit comficiū iuidie z de-
tractōis: q; p̄die fregit arma z fistulas daphnidis pastoris z erat irat⁹
q; arma z fistule erāt data daphnidī z ex iuidia mortu⁹ fuisset si nō no-
cuisset ei in aliquo. ¶ Pastores ei hñt arma vt d̄ in georgicis. Armaq; a-
miclētū canē cressaq; p̄baretras. In hoc vult ostendere q̄ comficius erat
sibi iuidus: q; cesar dederat sibi agros. vult etiā dicere q̄ comficius la-
cerauerat carmina hestodi poete. In georgicis ēt vtebat illis tanq̄ suis.
Inuidebat etiā virgilio qui hēbat artem poetica. Abē.

Quid domini facient audent cum talia fures:

Non ego te vidi damonis pessime caprum

**Excipere insidiis multum latrante lycisca:
Et cum clamarem (quo nunc se proripit) ille
Tytire coge pecus: tu post carecta latebas**

¶ Quid dñi. i. principes faciēt cū fures. i. latrones audēt facere talia: facta supple. o menalca pessime. i. peruerse non. i. nōne ego vldi te dametā excipere. i. furari caprū damonis. i. illi⁹ pastoris insidiis. i. occulte z b dicto lycisca. i. cane siluestri latrāre. i. clamāre: et cū clamare. i. dicerē tytire. o tytire coge. i. duc pecus vel serua quo. i. ad quē locū ille. s. dametas se proripit. i. se transportauit z tu latebas. i. absconditus eras post carecta. i. illū locū in q̄ crescūt carices. **¶** Quid dñi. A Menalca vocat nunc dametā furē. dīcēs qđ fieret si loqueret vni dño qñ iste fur audet sic rīdere. Sūt asit quedā noia q̄ signī p̄ officia sicut amator sapientie dī p̄ h̄s z nomē iriū lray dī fur. sicut plautus cuidā latroni dicit tu es hō trium lfarū. et sic ex officio furandī. vult etiā dicere q̄ virgilius est seru⁹ miser z indigēs qz soli tales furant. dicit em̄ catho. Cū deest aliena sequitur Itū qđ ego te vidi furātē caprū damonis pastoris et qñ ego clamauit lycisca clamauit et tu te abscondisti retro carecta: et hoc p̄firmat se eē furē qz visus est certissim⁹ sensuū z vult dicere q̄ virgilius furatus est ab Homero et a iheocrito et esyodo carmina q̄ dicebat eē sua: vel furat⁹ est possessiones v̄l a gros cesar. Et est lycisca vel lyciscus canis ex lupo et cane gñatus et est optimus canis cōtra lupos: ideo dicit q̄ in furādo lycisca latrabat et virgilius se abscondit in carectis id est locis vbi crescunt carices. Dame.

**An mihi cantando victus non redderet ille
Quem mea carminibus meruisset fistula caprū
Si nescis meus ille caper fuit: et mihi damon
Ipse fatebatur: sed reddere posse negabat.**

¶ An ille. i. damon victus superatus cātādo nō redderet mihi damete caprū supple. quē scz caprū mea fistula meruisset carminib⁹. i. cātib⁹ o menalca si nescis. i. si ignoras ille caper meus fuit z damō. i. ille pastor fatebatur mihi damete illū caprū eē meū. sed negabat se damonē posse reddere. i. restituere. **¶** An mihi. Rūdet dametas. i. virgilius nō multiplicādo vicia sicut prius fecit menalca s; dicit se nō eē furē nec cepit rē alienā iūto dño qz ille caper erat suus qđ bene sciebat damō z p̄fitebatur sed dicebat seipsum nō posse reddere qz differebat ipm dare donec faceret carnē vel fragediā. Et interrogabat virgilius comfictū dīcēs nūqđ bene scis q̄ ego possū bñ obtinere illū caprum ex carmine meo. i. nunquid bene scis q̄ possū et bene scio facere tragedias et carmina q̄ sic vocantur a tragos qđ est hircus qz premiū tragicorū erat hircus. z sic dato q̄ nō fuisset me⁹ tñ poterā illū licite accipere qz parat⁹ etiā illū mereri cātando. et per hoc significat q̄ virgili⁹ si tenebat agros nō tenebat nisi

suos et cesar hoc bene sciebat. s; vix potat eos sibi restituere qz eos de-
derat suis militibus. verũtũ ppter sui sciẽtiã z magnã prudẽtiã z subri-
lia carniã cũ deuos; z huillb⁹ scib⁹ meruit eos sibi restitit z sic meruit
caprũ cãtãdo sicut dicit Orat⁹. Carmie q̄ tragicovillẽ cãtãuit ob hĩrcũ

Cãtãdo tu illũ: haud vnq̄ tibi fistula cera Da.

Iuncta fuit: num tu in truiuis indocte solebas

Stridenti miserum stipula disperdere carmen:

Construe sic. **A**deruisti supple hĩre illũ caprũ cantando quasi diceret
nõ. qz haud p nõ fistula nũq̄ fuit tibi istũcta. i. cõũctã cera nũ. i. nũq̄d so-
lebas indocte. i. iuuliter. vel idocte p̄or eẽ vocatus casus dispdere. i. vlu-
lare carnẽ miserũ in truiuis. i. in b̄uijs stipula. i. fistula stridẽti. i. male re-
sonanti. **C**ãtãdo tu illũ. **O**biurgat iterũ menalcas. i. cornific⁹ contra
virgillũ dicens tu meruisses caprũ cãtãdo. tu mẽtrĩs. qz nũq̄ sciuisti cã-
tare nisi solũ vlulare i b̄uijs z nũq̄ habuisti bonã fistulã istũctã cera: s; so-
lũmõ fistulã scissã male z stridule resonãtẽ. i. nũq̄ habuisti bonos libros
ad studendũ nec vnq̄ bonã phĩam sciuisti. **E**t sciendũ qz pastores q̄
vendebãt lac timebãt eẽ in quadruuijs vbi vlulabãt ad denũciandum
lac eẽ venale in memoriã cereris. qz qñ querebat filiã suã p̄serpinã vlu-
labat in vrbibus z truiuis sicut dicitur in eneyde **I**socturnisq̄ echate tri-
uijs vlulata per vrbes. Da.

His ergo inter nos quid possit vterq̄ vicissim

Experiamur: ego hanc vitulã (ne forte recuses

Bis venit ad mulctram: binos alit vberẽ fetus)

Depono. tu dic mecum quo pignore certes.

Comenalca vis. i. cõsẽtis vt expliamur. i. pbem⁹ iter nos qd vterq̄ nĩm
possit. i. cãtare z ego dametas depono. i. in vadũ pono hãc vitulã z ne
forte recuses. i. refutes eã dico tibi qz ipã alit. i. nutrit binos fetus. i. duos
vitulos vberẽ. i. mãmilla sua z dic mibĩq̄ pignore. i. q̄ vadũ certes mecũ

Chis q̄. **R**ũdet dametas. i. virgill⁹ tu dices qz nescio cãtare: vis tu qz cã-
tem⁹ ãbo inĩ nos qz nõ hẽm⁹ iudicẽ qz adhuc nõ venit palemõ z ponã-
m⁹ vadã inĩ nos q̄ succedãt victori. z ego depono vl assigno p̄ciũ vltra
dũ carnis. i. vnã vaccã iuuecã q̄ lz sit iuuenis tũ bis i die venit ad mul-
ctrã. i. mane z sero. z possum⁹ dicere mulctrã vel mulctrũ vel mulctrarũ
um vas in q̄ mulget lac. dicit em̄ in georgicis implẽt mulctrarã vacce.
Tu dic mecũ q̄ pignore certes. i. qd vadũ vis ponere. Abc.

De grege non ausim quicq̄ deponere tecum

Est michi nanq̄ domi pater: est iniusta nouerca.

Bisq̄ die numerant ambo pecus: alter et hedos.

Terũ id quod multo tu te ipse fatebere maius

Insanire libet: quoniam tibi pocula ponam

Fagina: celatum diuini opus alchimedontis:
Lenta quibus torno facili superaddita vitis
Diffusos hedera vestit pallente corymbos.
In medio duo signa conon: et quis fuit alter:
Descripsit radio totum qui gentibus orbem.
Tēpora que messor: que curuus arator haberet.
Necdum illis labra adinoui: sed condita seruo.

¶ Non ausim. i. auderē deponere. i. sequestrare quicq̃. i. aliquid de grege. i. ex ouibus nāq; pater est mihi domi ⁊ nouerca iniusta ē domi. q̃ p et ambo scz pater et nouerca numerāt. i. cōputant pecus id est oues bis in die scz mane et sero. et alter numerat hēdos. verum deponā supple id quod tu fatebere. i. dices esse mafus. i. vaditū q̃ sit vacca. et libet. i. expe dit te insantre qm̃ pono tibi ista supple. istā ponā pocula. i. vasa fagina id est de fago facta: q̃ sūt opus celatū alchimedōtis diuini. i. illi⁹ precla ri sculptoris. quibus. i. in quibus poculis vitis lenta superaddita torno facili vestit. i. coopit coribos. i. vvas hederaz diffusos. i. dispersos hede ra. i. arboze pallente. i. pallida ī medio illoz poculoz sūt duo signa. i. co nō. i. ymago cononis ductis et quis fuit alter: agricolē nesciūt supple s; fuit ille q̃ descripsit totū orbē gētibz. i. hoibus radio. i. cum virga ⁊ de scripsit q̃ ip̃a messor. i. vindemiator hēret ⁊ descripsit q̃ ip̃a arator hēret id est rusticus possideret. et ego menalceas necdū id ē nō adhuc admoui id est apposui labra illis poculis. **¶** De grege. i. responder menalceas id est cornificius sicut ille qui timet vinci qz ip̃e non auderet deponere alī quod aīal de grege quia habebat nouercam et patrem qui bis in die nu merabant gregem. i. mane et sero. et dicit iniusta qz cōmuniter nouerce sūt iniuste p̃mogenitis. **¶** Tēru id qd̃ mulis. zc. **¶** Et tibi dabo vniū aliud precitū qd̃ est melius q̃ vacca tua scz vniū vas de fago ad potandū qd̃ factū est ab extimo sculptore scilz ab alchimedonte in quo sculpta est hedera alba h̃is corimbos. i. baccas vel grana quedam et supra illā he derā est tornata vel cum torno facta vna vitis que cooperit illos corim bos. et in medio illius vasis est ymago cononis qui fuit dux et ymago vnius alterius philosophi. **¶** Descripsit radio. i. cum virga cum quavis tur geometri quia fuit astrologus. **¶** Necdum illis. id est illa pocula nō sūt adhuc in vsu sed sūt noua. i. recētia. **¶** Per ista intelligit qz cornificius timebat vxorem suam et non audebat deponere nisi poculum solum. i. quēdam librum de quo mulier non curat. et vult dicere qz h; quēdam librum quem virgilius nūq; vidit.

De.

Et nobis idem alchimedon duo pocula fecit
Et molli circum est ansas amplexus achanto.
Orphēaq; in medio posuit: siluasq; sequentes.

**Necdum illis labra admouit: sed condita seruo
Si ad vitulā spectes nihil est q̄ pocula laudes**

¶ Et idem alchimedon. i. ille sculptor fecit duo pocula et ille alchimedon āplex⁹ est āsas. i. illud p̄ qd̄ tenemus vasa circū. i. vndiq̄ achātō. i. illa: herba molli. i. flexibili et ip̄e posuit orphea illū cātozem et posuit siluas. i. nemora sequētes scz cantū orphei. necdū. i. nō adhuc admouit id ē posuit labra illis vasis. sed seruo illa cōdita. i. abscondita et si spectes. i. respicias ad vitulā. i. vaccā nihil est q̄. i. quare laudes pocula. **¶** Et nobis idē. Rūdet dametas pdēnādo pocula q̄ menalcas reputabat preciosa. Illud em̄ nō est p̄ciosū qd̄ est cōmune. dicit ḡ vīrgili⁹ ego etiā hēo duo pulchra pocula ab alchimedōte z circa ansas ē sculpt⁹ achāt⁹ herbavo lubil⁹ z ī medio posuit orphei q̄ fuit optim⁹ cātoz q̄ faciebat siluas co-reare z iō ī poclis meis sūt sculpre silue sequētes orphei. **¶** Necdū ill⁹ versozie repetit verba cornificij et est ypallage qz nō mouem⁹ labra ad pocula s̄ ecōtra z sic si consideres vitulam meam non laudabis pocula tua respectu eiusdem.

Abē.

**Nunc hodie effugies: veniā quocūq̄ vocaris
Audiat hec tantum: vel qui venit: ecce palemon.**

Efficiam posthac ne quēquam voce lacestes

¶ Dameta nūq̄ effugies. i. vitabis disputatōz hodie q̄cūq̄. i. ad quē cūq̄ locū vocaris. i. vocaueris ventā. i. descēdā. aliq̄s supple audiat hec. i. hāc disputatōnē v̄ ille q̄ venit audiat nos z ecce palemō q̄ audiet nos z ego efficiā. i. faciā posthac ne lacestes. i. puoces quēq̄. i. aliquē voce. i. verbis tuis. **¶** Nūq̄ hodie. Loq̄t menalcas. i. cornifici⁹ nō effugies disputatōnē ego veniā tecū q̄cūq̄ volueris veniat aliq̄s q̄ audiat nos z nō curo q̄s sit v̄ veniat a casu. ecce palemō. i. q̄dam pastor vel mecenas qui audiet nos.

Dame.

Quin age si quid habes: in me mora nō erit vlla

Nec quēquam fugio: tantum vicine palemon

Sensibus hec imis (res est non parua) reponas

¶ Construe. Qui. i. qui imo age. i. dic. si habes qd̄. i. aliqd̄ ad dicēdū vlla mora. i. aliq̄ tardatio nō erit in me dametas: nec fugio. i. effugio quēq̄. s̄ o palemō vicine reponas. i. iudices hec. i. hāc disputatōnē sensib⁹ imis id ē bona prudētia qz res. i. disputatio nō est parua. **¶** Qui age. Rūdet dametas si scias aliquid ostēde illō corā quocūq̄ iudice. **¶** Vicine palemon. captat bentuolētiā qz vocat eū suū vicinū z aduertit eū vt bñ p̄sideret argumētationē amboz qz de magna re agitur.

Palemon.

Dicite quādoquidem in molli cōsedimus herba

Et nūc omnis ager: nunc omnis parturit arbor:

Nunc frondēt silue: nunc formosissimus annus.

Incipe dameta: tu deinde sequere menalca.

Alternis dicetis: amant alterna camene.

¶ Vos ambo dicite carmina v'ra quadoquidē cōsedimus. i. quiescimus⁹ in herba molli et nūc oīs ager p'urit. i. germinat nūc. et oīs arbos parturit nūc et silue nūc frondēt. i. florēt et annus est supple formosissimus nūc. o dameta incipe carmina tua. z o menalca sequere deinde. i. dices post dametā carmina tua. et vos dicetis carmia alternis scz vicibus. q'a camene. i. muse amant alterna. i. alternatim dicta. **¶** Dicite. hucusq; locuti sunt menalcas z dametas. nūc loquit palemō q' a casu occurrit z est gl' iudex et loquit more pastoz dicens dicite carmia v'ra supra herbā viridē: nūc em̄ floret oīs ager z parturit oīs arbor. carmia em̄ requirūt cor lerū. incipe dameta z postea menalcas tibi r'idebit. **Da.**

Ab ioue principium muse: iouis omnia plena.

Ille colit terras: illi mea carmina cure.

¶ Principiū muse. i. carminis mei est ab ioue. i. ab illo deo oīa sūt plena iouis. i. oīa sūt in potestate iouis. ille iupiter colit. i. arat terras z mea carmina sūt cure. i. sollicitudini illi ioui. **¶** Ab ioue principiū. i. incipiām carnē a ioue vel cesare qz oīa sunt plena iouis qz de⁹ est vbiq; et sp vel potestas cesaris est vbiq; loqoz. **¶** Illi mea carmina. id est iupiter vl' cesar cōplacet in carminibus meis. **Abe.**

**Et me pheb'us amat: phebo sua semper apud me
Munera sunt lauri: et suaue rubens hyacinthus.**

¶ Phebus. i. ille deus amat me. et lauri sunt semp apud me. i. menalcā phebo. i. illi deo sua munera. i. dona et hiacinthus illa herba rubēs. i. rubea est suaue donū vl' suaue pōt eē captum aduerbialiter **¶** Et me phebus amat. **¶** R'idet menalcas dicens. si tu habes iouem p'piciū ego habeo phebū qui est sūmus deoz qz vnicuiq; deus suus est sūmus. iō d' cōster si quis amat ranā: ranā putat eē dyanam. et phebus dat mihi sua munera laurum et hyacinthū herbā rubēā. i. dignus sū corona laurea.

¶ T'bi norandū est qz phebus amauit daphnē. que fugiēs a facie eius mutata est in laurū qz amantes virginitatem semp virent sicut laurus. **¶** Phebus autem et bozeas amauerūt puerū hyacinthū: bozeas vero qz puer magis delectabat in amore phebi: percussit de vno disco hyacinthū et interfecit eum sed mutat⁹ est in florem sui noīs. **Da.**

Abalo me galathea petit lasciuia puella.

Et fugit ad salices: et se cupit ante videri.

¶ Cōstrue sic. Galathea. i. cōcubina scz lasciuia puella. i. voluptuosa petit. i. pcutit me malo. i. pomo z ipa fugit. i. currit ad salices. i. ad loca voluptuosa. et cupit se videri. s. a me ante. i. anteq; recedat. **¶** Abalo me. **¶** Sic dametas laudat se ex sua pulchritudine dicens qz galathea p'cubi-

na. puocat ⁊ pcutit ipm pmo in signū amoris: et fugit ante eū ad salt-
ces. i. ad loca delectabilia. s; vult an videri vt ipse sequat eā vsam: ⁊ vt
ipse pcupiscat decorē suū. Per hoc voluit aliq̄ q̄ nō solū roma: imo et
galathea. i. gallia petebat carmina virgilii: et sic laudat se a scientia.

At michi sese offert vltro meus ignis amyntas:

Notior vt iam sit canibus non delia nostris.

Cōstrue. Et amyntas. i. ille puer meus ignis. i. amor meus notior. i.
adeo notus offert sese mihi vt delya. i. amica mea vel dyana q̄ est deaue
natiōis nō sit tā notior nr̄is canib⁹ sicut est amyntas. **A**t mihi. R̄sident
menalcas dicens: sicut tu habes amicā puellā: ego hēo puez̄ amicū. i. for-
te cesarē a puritate sensus vocatū puez̄. ⁊ ē in tā tā puat⁹ q̄ canes mei
agnoscūt eū sic amicā meā delyā v̄ dyanā a delos insula dictā. **Da.**

Parta mee veneri sunt munera: nanq; notavi

Ipse locum aerie quo congesse palumbes.

CAmunera. i. dona sūt parta. i. pparata mee veneri. i. mee amice. ipse. i.
ego dametas notavi locū. s. quo. i. in q̄ palūbes. i. ille aues aerie. i. i aere
volātes pgesse. i. nidos fecere. **P**arta mee. Trix dametas gloriā i
domo ⁊ possessiōe sibi data dicens: ego hēo tā locū paratū mee veneri v̄
delectatiōi q̄ signauit meū locū delectabilē ⁊ ptinguē vbi palūbes colle-
gerūt nidos suos: ⁊ h̄ sit i arborib⁹ spissis ⁊ i terra fructifera. **Ape.**

Quod potui puero siluestri ex arboze lecta

Aurea mala decem misi: cras altera mittam.

Et ego menalcas feci qd̄ potui. nā misi puero. i. amico meo. i. amyn-
te vel cesari decē mala. i. poma aurea id est aurei coloris lecta. i. collecta
ex arboze siluestri: ⁊ ego mittā cras altera scilz poma. **Q**d potui. H̄c
menalcas dicit se etiā potuisse donū delectabile suo amico scz decē po-
ma siluestria q̄ tā sibi misit: ⁊ cras mittet alia. i. mittet cesari decem eglo-
gas buccolicorū ⁊ georgica. pōt et̄ itelligi p̄ pdicta tēplū delectabile qd̄
Virgil⁹ pponit in georgicis pstruere in reuerentiā cesaris. vbi dicit In
medio mihi cesar erit tēplūq; tenebit. **E**t comific⁹ iactat se in laudē ce-
saris facturū buccolica ⁊ georgica melius q̄ virgilius. **Da.**

Quotiens: et que nobis galathea locuta est.

Partem aliquam venti diuū referatis ad aures.

Cōstrue. Quoties galathea locuta ē mihi supple: ⁊ q̄. i. q̄lia dulcia
verba galathea. i. amica locuta ē nobis. o vos vēti referat̄ aliquā ptem
verborū dulciū ad aures diuū. i. deorū: q̄ ita dulce locuta ē vt deorū audi-
tu et̄ digna simi⁹ ba. **Q**oties. H̄c dametas gliatur in dulciloq̄ ga-
lathee: vbi vult dicere q̄ cesar puare ⁊ secrete loq̄ba⁹ fecit oprās q̄ ali-
quis vētus deferat illa dulciloq̄a ad aures potentū: q̄ si ipse se laudaret
laus sua fordesceret: itō vellet q̄ venti deferrent. **Ape.**

**Quid prodest q̄ me ipse aio non spernis amynta:
Si dum tu sectaris apros ego retia seruo.**

Construe. o amynta qd̄ pdest q̄ nō spernis me aio. i. libentissime amas
Si dū. i. si qm̄ tu sectaris apros. i. vadis ad venanduz apros: ego menal
cas seruo. i. custodio retia. **¶** Quid pdest. occite menalcas ondit dame
tā mētri z q̄ cesar nō diligit ipm̄: q̄ qm̄ cesar vadit ad venationē dame
tas solū seruat retia qd̄ est mīme delectatiōis in venatiōe. q. d. de virgī-
lio sub ppria psona: si cesar amasset te duxisset te ad bellū contra anto
nīū vel ad vnū aliud bellū quod voluit cesar facere. **Da.**

**Phyllida mitte michi: meus est natalis yola:
Cum faciam vitula pro frugibus: ipse venito.**

Co yola o deus mantuanorum mitte mihi phyllida id est amicam me
am quia est meus natalis id est dies natalis mei et cum faciam id est sa
crificabo vitula id est ex vitula pro frugibus ipse id est tu yola venito. i.
venias ad sacrificium. **¶** Phyllida mitte. Dametas gloriatur in diuitijs
suis vbi aduertendum est q̄ antiqui venerabantur diem sue natiuitatis
et cum in omnibus alijs sacrificijs castitas seruaretur tamen specialiter
in sacrificijs illius diei vtiebantur voluptatibus ideo dametas orat yolā
pastorem vt in die sui natalis mittat ei phyllidam cōmunem eorū ami-
cam et qm̄ faciet vitula id est qm̄ offeret vel sacrificabit vitulam p fru-
gibus rogat ipm̄ vt adsit etiam in propria psona: quia tunc nō est opus
voluptatum nec vt mittatur phyllis: vbi est aduertendum q̄ antiqui an
melles ducebant circa agros vnā vitulā quā postea sacrificabant cereri
vt etiam hētur in georgicis. **L**ucos nouas circū felix eat hostia fruges.
Et faciebant festum sue natiuitatis. et est phyllida actūs grecus huius
noīs phyllis et yola est vcrūs grecus huius noīs yolas.

**Phyllida amo ante alias: nā me discedere fleuit:
Et longum formose vale: vale inquit yola.**

CEgo menalcas amo phyllida ante alias mulieres et phyllis fleuit me
id est a me discedere id est recedere et ipsa fecit supple discedendo lon-
gum id est longam ratiocinationē dicendo mihi o yola id ē menalca for-
mose vale vale. **¶** Phyllida amo. hic menalcas hz aliud nomen scilicet
yolas vel est anthonomasia sicut vtr̄ fortis vocatur achilles vel sanson
z adulter vocatur paris. ita optimus pastor vocatur yolas qui fuit pa-
stor deificus. dicit ergo menalcas q̄ ipse amat felicitatem et voluptatē
et q̄ phyllis ipsum diligit plusq̄ alios. quod probat quia quando rece-
sit ab eo fleuit amare et longam recommendationem sibi fecit dicendo
sepe vale vale qd̄ est verbū discedētū. s. capif̄ ibi vale noialiter z est no
mē indeclinabile: suat tñ accnta vbi: q̄ doctrinale dicit q̄ est ibi sistole
z boethesis: pducif̄ em̄ vltia syllaba de vale fm̄ naturā vboꝝ scde plu-
gatiōis. s. i hoc metro corrupif̄ z ē boethesis. q̄ vocalis nō sedf̄. vocali z

significat ibi q̄ menalcas faciat se eē ita diuultē sicut dametas. Da.

**Triste lupus stabulis: maturis frugibus imbres:
Arboribus venti: nobis amaryllidis ire.**

¶ **Construe.** lupus est triste. i. res tristis vel p̄raria stabulis. i. iſtis agnis et ymbres sunt tristes vel cōtrarie frugibus: et venti sūt cōtrarij arboribus et ire amaryllidis id ē vxoris sūt tristes nobis pastoribus. i. mihi.

¶ **Triste lupus.** Hic deinde p̄ponit aliqua puerbia naturalia vt expectat an menalcas sciret p̄ponere talia. et dicit q̄ ista sunt tria lup⁹ et stabula. et capit ibi stabula p̄ agnis vel ouibus: et est p̄tines p̄tento. et plura est tria frugibus maturis et vēti arboribus et vxores irate suis maritis.

**Dulce satis humor: depulsis arbut⁹ hedis: Abe.
Lenta salix feto pecori: michi solus amyntas.**

¶ **Humor.** i. hūditas ē dulce. i. res dulcis satis. i. segetibus. et arbut⁹. i. illa arbor est dulcis hedis. i. capris depulsis. i. separatis a matrib⁹ et salix id ē illa arbor lēta est dulcis pecori. i. gregi. et amyntas. i. ille puer solus est mihi dulcis. ¶ **Dulce satis.** Rūdet menalcas dās puerbia tria dicens q̄ hz ymbres sint tria frugibus maturis tñ sūt dulces seminibus et arbuta sunt dulcia hedis separatis a matrib⁹. Salix ēt est dulc⁹ ouib⁹ et capris. s; sol⁹ amyntas ē dulc⁹ mihi menalce. et nihil sibi placz sicut ille puer vt sicut cesar. q̄si diceret q̄ nō est sibi cura si amaryll. i. roma vt ciues romani non diligant eum: quia cesar eum diligit. consules enim erant p̄o virgilio contra commissum. Da.

**Pollio amat nostram quibus sit rustica musam
Pierides vitulam lectori pascite vestro.**

¶ **Pollio.** i. ille patronus amat nr̄am musā. i. carmina nr̄a quibus sit rustica. i. quibus caria sint de reb⁹ vllib⁹ factā: o pierides o muse pascite. i. nutrite vitulā. i. vaccā v̄o lectori. i. pollioni ¶ **Pollio amat.** hic blādit dametas suo patrono. s. pollioni ad c⁹ rogatū factā sūt ista buccolica: pollio ei amabat cariaz scripsit tragedias et hystorias. ¶ **Pierides.** pieria ē regio macedonte in q̄ habitant muse dee carminū: id ozat dametas vt ille muse dēt pollioni plinguē vitulā. i. p̄misi carnis buccolici. qd̄ et ascribit tanq̄ p̄tectori. et gloriā in h̄ v̄gill⁹ q̄ hz bonos amicos in senatu. Abe.

**Pollio et ipse facit noua carmina: pascite taurū
Nam cornu petat: et pedibus qui spgat harenā.**

¶ **Construe.** et ipse pollio facit noua carmina. pascite taurū q̄ taurus petat cornu et qui spgat harenā pedibus. i. q̄ iuadat hoies cornu et scalpat trā suis pedibus. ¶ **Pollio et ipse.** Hic ostēdit menalcas se etiā diligit a pollione. et blādit ei sicut facit dametas ipsecādo nō sibi vitulā: s; taurū qui est fortior. dametas em̄ p̄ vitulā significabat fecūditatē carnis: menalcas autē p̄ taurū itelligit fortitudinē sēi⁹ ad p̄frigēdū caria alioꝝ poetaz

Qui te pollio amat viciat: quo te quoque gaudet Da.
Bella fluant illi: ferat et rubus asper anomum.

Construe. **S**pollio qui amat te veniat. i. pueniat ad tale triumphum qui. i. ad quem gaudet tevenisse supple. et mella. i. illi liquores fluant. i. fecunda sint illi et rubus asper. i. durus ferat. i. tribuat et anomum flore redolentissimum. **Q**ui te pollio. Item dametas blandit pollioni iprecando omnia bona illi qui ipse diligat qui operatur ipsi pollioni dicens: o pollio ille qui diligit te pueniat ad talem perfectionem ad quam vellet te puenire. et fluat illi abundantia mellis. et sint ei omnia fecunda et fertilia sic quod dum ferat anomum flore redolentissimum et benedicitur terra in opere suo. **A**be.

Qui bauium non odit amet tua carmina meui.
Atque idem iungat vulpes: et mulgeat hircos.

Cille qui non odit bauium. i. illum poetam o meui. i. o poeta ille amet tua carmina et qui amat tua carmina ille idem iungat vulpes. i. illa animalia aratro et ille idem mulgeat hircos. i. lac trahat ex hircis. **Q**ui bauium. menalcas facit faciet derisionem volens sigere quod carmina virgilij et pollionis nihil valent quod bauius et meui fuerunt duo ignari poete imitatorum virgilij et horatii et carmina vni erant equum misera sicut carmina alterius id est meui qui non diligit vel odit carmina bauij amet tua carmina quod silia sunt in stilo de ignorantia atque idem iungat vulpes. i. ille qui diligit carmina vestra perdet tempus suum sicut ille qui iungit aratro vulpes vel qui mulget hircos. **D**a.

Qui legitis flores et humi nascentia fraga:

Frigidus (o pueri fugite hic) latet anguis in herba.

Co pueri qui legitis. i. colligitis flores et fraga. i. mora rubea nascentia id est crescentia humi. i. in herbis fugite hic. i. recedite ab illo loco quod anguis frigidus. i. serpens venenosus latet in herba. **Q**ui legitis. Hic dametas pponit unum enigma loquens ad pueros qui colligunt flores et fraga qui sunt mora rubea nascentia ex herbis et dicit eis: o pueri fugite hic quod anguis latet in herba: et loquitur matuans qui habitabat inter milites asperos qui mordent et interficiunt sicut anguis et psulit eis cedere maiori iuxta dogma carbonis. maiori cede. **A**be.

Parcite oues nimium procedere: non bene ripe
Creditur. ipse aries etiam nunc vellera siccata.

Co pastores pceite. i. prohibete oues nimium pcedere. i. ne oues nimis pcedant. nam non bene creditur. i. confiditur ripe: aquarum supple: quod ipse aries nunc desiccata vellera. i. pelle sua. **P**arcite. Hic menalcas ostendit se bene intellexisse predictum enigma esse dictum de matuans: quod sub uno alio enigmate ostendit illud quod accidit virgilio. quod cum repeteret agrum suum arrius centurio interemisisset eum nisi saluisset in fluuium. Et dictum est sibi Veteres migrare coloni: ideo dicit **M**enalcas ad pastores matuanos non ducas

tis oues iuxta ripariâ ne cadât in fluuiû: qz nuper cecidit vnus arces q
edhuc siccat vellera sua qz non est diu qz cecidit. Da.

Tytire pascentes a flumine reice. capellas.

Ipse (vbi tempus erit) omnes in fonte lauabo.

Quod tytire reice. i. repelle a flumie. i. a fluuiio capellas pascentes: et ipse. i. ego lauabo oēs in fōte vbi ips erit: opportunū supple. Tytire. Hic da meras p̄cipit reicere capellas a flumie qz ipse lausbit eas cū ips fuerit: z nō lauabit i riuo s̄z in fonte. i. qsi cesar redierit de bello actico v̄rgili⁹ ipetrabit pacē mātuanoꝝ a cesare: z loquet et in p̄pria p̄sona nō p̄ alias interpositā sicut fecerat prius ante q̄m h̄eret noticiā cesaris: p̄ pollionē: in culus laudē fecit istā eglogā. et dicit Serui⁹ qz reice capellas ē p̄celeu maticus p̄ dacylo. s̄z sc̄dm doctrinale z modernos reicio z refert p̄ d̄star p̄ducit re. z sic nō p̄or eē p̄celeu maticus s̄z est syncretis et cōfluit due vocales in vnam: z debet p̄ferri rice. Abc.

Logite oues pueri: si lac preceperit estus.

Ut nuper: frustra pressabimus vbera palmis.

Quod pueri. i. pastores cogite. i. in ouilia colligite oues si estus. i. calor s̄z ceperit. i. p̄occupauerit lac vt nup fecit supple frustra p̄ssabimus. i. p̄stri genus vbera. i. māmillas palmis. i. digitis vel manib⁹. **Q**uod Logite oues. Abenalcas tubet cogere oues i tecta p̄p calore solis q̄ exterminat lac. et p̄ hoc itelligit qz mātuani captiui sub furore tribulationis. nō p̄nt fructifi care nec tūc est ips̄s repetēdi agros donec p̄trāseat furor. Da.

Eheu q̄ pingui macer est michi taurus in aruo:

Idem amor exitiū est pecori: pecorisq̄ magistro.

Quod Eheu q̄. i. q̄tū taur⁹ est macer i aruo. i. agro pigui. i. ferili. Itā idem amor est exitiū. i. destructio pecori. i. gregi: idē. i. amor ē exitiū magistro pecori. Eheu. Hic dametas tāgit materiā z paupertatē mātuanoꝝ dicēs qz taur⁹ suus ē macer in agro pingui. z dicit qz h̄ est p̄ amorē: qz amātes desinūt comedere z obliuiscunt pastus z dicit qz idē amor est destructio pastor⁹ z gregi. z magis itelligit iste s̄mo de amore cupiditatis q̄ crescit i imētū q̄ d̄ amore p̄cupiscēte carnal: qz p̄p auariciā z cupiditatē p̄cerit multū tribulati fuerit h̄glli⁹ z alij mātuant: iō d̄c idē amor. Abc.

His certe neq̄ amor causa est: vix ossibus heret.

Nescio quis teneros ocul⁹ michi fascinat agnos.

Quod Certe amor nō est cā his. i. agnis qz sūt macri: s̄z vix herēt ossib⁹. i. vix ossa eoz coherēt. z nescio. i. ignoro q̄s oculus. i. q̄s aspect⁹ fascinat. i. cor rūpit agnos. **Q**uod His certe. Reddit menalcas aliā cām dicēs qz amor nō est cā maceratiōis: z itelligit de amore p̄cupiscēte carnalis. s̄z supbia ex cecauit mātuanos z orta est inter eos discordia sicut dictū est prius. En quo discordia ciues perduxit miseres. Da.

Dic quib⁹ in terris (et eris michi magnus apollo)

Tris pateat celi spacium non amplius vlnas.

Tri menalca dic q̄b⁹ in tris. i. i quib⁹ loci spacii celi pateat. i. appeat n̄
āpli⁹. i. vltra tres vlnas. i. vltra illā mēsurā. z eris in magn⁹ apollo. i. sū
m⁹ sapiēs. **D**ic q̄b⁹. **H**ic dametas pponit vnu ali⁹ enigma z est q̄sto
talis i q̄ pte tre celū nō videt vltra spacii triū vlnaz: z est vlna mēsurā q̄
tū duo brachia p̄t extendi et si r̄ndear ad istā questionē coronabit sicut
apollo. Sz nō dat r̄nsio in textu. itelligit̄ isti d̄ puteo vno in q̄ si q̄s eēt nō
possz videre celū vltra latitudinē putei q̄i q̄s eēt in fundo **A**De.

**Dic quibus in terris inscripti nomina regum
Nascantur flores: et phyllida solus habeto.**

Tri dameta dic mihi q̄bus in terris flores nascant. i. crescūt inscripti. i. i
scripto h̄ntes noia regū. z tu sol⁹ h̄ro. i. h̄bis phyllida **D**ic q̄b⁹. **A**De
nalcas nesciēs r̄ndere pponit ali⁹ enigma z est tale. in q̄b⁹ tris crescūt
flores h̄ntes noia regū. z dicūt aliq̄ q̄ p hoc itelligit̄ hyacinth⁹ flos ru-
be⁹ q̄ nat⁹ fuit ex sanguie aiactis z iacūti sicut dicit̄ ouidi⁹. z isti duo vo-
cant̄ reges qz fūerit filij regū z sic iacūti⁹ de noie aiactis hz vna syllabā z
hz totū nomē h̄ciūt regis. z si dametas soluat istā questionē pmittit̄
ei phyllis tanq̄s ppria q̄ est cōis amica pastoz et hoc est matius donum
q̄d pmittit̄ ei possit. nā q̄ sit apollo hoc est ipossibile. **P**a.

**Non: nostrum inter vos tantas componere lites
Et vitula tu dignus: et hic et quisquis amores
Aut metuet dulces: aut experietur amaros.
Claudite iam riuos pueri: sat prata bibere.**

Clāo est v̄m iudicare sz n̄m est. i. mei palemonis pponere. i. finire lites
id est iurgia in v̄vos. et tu dameta z hic menalcas ē dign⁹ vitula z q̄sq̄s
metuet amores dulces aut q̄sq̄s expiet amaros tal̄ supple ē dign⁹ vitu-
la. o pueri claudite iā riuos. i. finite disputationē sat prata: bibere. i. satis
dixistis. **C**lāo n̄m. **H**ic loq̄t̄ palemō iudex volēs dare sententiā diffinitū
uā z est ponēda pausa post nō. q. v. nō v̄m. sz n̄m est sētentiā dare vel cō-
ponere lites vestras qz litigātes nō debent eē iudices sue cause. lectura
aut̄ nō valeret si totū p̄nue legeret: qz diceret palemō se nō facturū q̄d
facit: iudicat̄ em̄ eos eē pares qz vnus dicit̄ prius se pati tristitiā i ira a-
maryllidis: alter dicit̄ se habere dulcedinē amyute et sic viderēt eē p̄ri: sz
palemō zcordat eos et dicit̄ qz nō est p̄ritas qz ista duo. i. merus et dele-
cratio reperit̄ i eodē qz q̄cūqz amat delectat̄ in re amata z timet ne per-
dat eā. **C**lāudite. hic ponit̄ finē in hac egloga qz in fine diei q̄i oues
satis biberūt claudendū sunt riuuli aq̄ que hauritur de puteo.

Finis tertie egloge.

Sicelides muse paulo maiora canamus:
Non oēs arbusta iuuāt: humilesqz mirice.

Si canimus silvas silve sunt consule digne.
 Ultima cum ei venit iam carminis etas. nota
 Magnus ab integro seclorum nascitur ordo.
 Jam redit et virgo: redeunt saturnia regna.
 Jam nova progenies cello demittitur alto.
 Tu modo nascenti puero: quo ferrea primum
 Desinet: ac toto surget gens aurea mundo.
 Casta fauve lucina: tuus iam regnat apollo.
 Teq; adeo decus hoc eui te consule inibit
 Pollio: et incipient magni procedere menses.
 Te duce si qua manent sceleris vestigia nostri
 Irrita perpetua soluent formidine terras.
 Ille deum vitam accipiet: diuisq; videbit
 Permixtos heroes: et ipse videbitur illis:
 Pacatumq; reget patrius virtutibus orbem.

Construe sic. o muse. i. dee sicelides. i. sicilienses canam^o. i. describam^o
 paulo maiora. i. modicu altiora et arbuta. i. virgulta et mitrice. i. ille arbo
 res no iuuat. i. no delectat oes si canimus silvas. i. carmen buccolicu sil
 ue. i. carmina buccolica sunt digne cosule sez pollione. vltra etas sez fer
 rea carnis cum ei. i. sibillini venit. i. accessit et magnus ordo seclorum. i. se
 culoz nascit. i. reficit ab integro. i. denuo z virgo. i. iusticia redit. i. reuer
 tit et regna saturnia. i. aurea secula redit z noua pgenies. i. soboles ce
 lo. i. ex celo demittit. i. deozu mitric o lucina. i. o iuno casta fauve puero. i.
 filio pollionis mo nascet. q sez puero nascete gens ferrea. i. dura pimum
 id e i pms desinet. i. cessabit et ges aurea surget toto mudo tu^o apollo
 id e augustus cesar regnat. i. dñaf. o pollio decus. i. etas aurea inibit. i. in
 choabit adeo. i. certe te psule exte hoc eui. i. ipe huius etatis: et magni
 meses incipet pcedere. f. pperuo manere et si qua vestigia nri sceleris
 maner: illa supple fiet irrita te. i. pollione duce. i. regnate z soluet. i. dissol
 uent terras. i. oes gentes formidine pperua. ille augustus vel saloninus
 puer pollionis accipiet. i. hebit vita desi. i. deoz z ipe videbit heroes. i.
 nobiliores pmixtos. i. comixtos diuis. i. dijs: et ipe augustus vel saloni
 nus videbit illis. i. ab illis heroibus. z ipe reget. i. gubernabit orbē. i. msi
 du pacatu. i. pacificatu patrijs virtutib^o. i. paterna idustria. **C** Sicelides
 muse. Quarta egloga q dr interpretatio noui seculi in qua virgilius lau
 dat augustu cesare laudat etia simu pollione et eius paruū filiu. z qz ag
 gredit magnā pbiam. id vocat auxiliū musarū et eaz eloquentā et preci
 pue vocat musas sicelides qz theocritus quē ipe insequit in buccolicis

fuis fuit siciliensis et est sicelides adlectuū greci qz latini dicū sicilien-
 ses. et pponit virgilius canere paulo maiora. ista em egloga q̄uis disce
 dat a carmine buccolico: tñ nō prorsus recedit ab illo. qz interferit aliqua
 buccolica. ¶ **I**ñ cēs. **H**ic reddit rōnē quare vult trāscendere buccolica
 et loquitur de alta materia qz nō sp̄ iuuat vel delectat loq̄ de rebus par
 us q̄s intelligit per arbusta. i. rustica carmina et p̄ mīricas. i. genesis que
 nō crescūt in altū et capis ibi iuuāt p̄sonalit. ¶ **U**ltia cumet. **H**ic notan-
 duz est qz sybilla vates fuit cumana. i. de cuma ciuitate q̄ sybilla diuinit
 etates et secula p̄ metalla ita qz p̄ma etas fuit aurea. i. optima. Sc̄da ar
 gētea nō eque bona sicut p̄ma. Tertia erea vel cuprea et vltia fuit fer-
 rea. i. pessima inter alias. p̄dixit sybilla nō solis etates s̄ etā p̄dixit q̄s
 regnaret in qualibet etate vel in q̄lz seculo: qz in seculo aureo debebat re
 gnare saturnus. et in decio et vltio debebat regnare apollo. dicit ḡ virgi
 lius qz p̄phetia sybille iplera est et intelligit de augusto de pollione et de
 suo puero. pollio em̄ fuit dux exercitus germanici q̄ cepit salonā ciuita-
 tē dalmatie et postea meruit p̄sulatū et eodē āno suscepit de vxore filius
 quē vocauit saloninū a noīe ciuitatis capte q̄ puer qm̄ natus fuit ex
 ridere qd̄ est cōtra naturā nascētū in q̄ parētes notauerūt malū p̄sagiū
 s̄ virgili⁹ iterpretat oia in bonū. alle tñ puer nō diu vixit iō p̄phetia sy
 bille verius p̄inet x̄po q̄ salonino. ¶ **A**dagn⁹ ab integro. hic tāgit opti-
 ntonē p̄hoz antiquoz dicentū qz qm̄ ann⁹ eēt p̄pletus q̄ cōtinet decem
 secula debebāt redire secula sicut prius vt inciperet vita aurea. dicebant
 em̄ mūdū eē eternū et vitā regi et gubernari p̄ astra. iō qm̄ astra redeunt
 ad cursū quē p̄mo habuerūt adducēt mūdū vitā priorē sicut hēt. vi. eney
 dos. illi q̄ erūt in cāpo eliseo expectabūt illū annū resolui: vt sp̄o resolu-
 to redirēt ad vitam suā sicut fuerūt. dicit ergo qz ordo seculoz nascit ab
 integro sc̄z ab illo magno āno q̄ p̄pleto et integro redeūt sc̄la q̄ fuerūt si
 cut p̄t⁹. **I**sta tñ optinō est erronea qz veritas fidel est qz mundus inceptit
 et finiet et sicut inceptit nō per naturā s̄ p̄ ḡram sic etā finiet p̄ ḡram qm̄
 deo placuerit. et est notandū qz debet p̄ferri secloz per syncopam quia
 aliter non staret versus. ¶ **J**am redit et vīrgo. p̄hi sic intelligunt istum
 versum. s. qz terra in p̄ma etate sp̄ōte oia ferebat sine cultura iō vocant
 illā terrā virginē qz sine genitoze part: fideles tñ intelligūt de vīrgie ma-
 ria. ¶ **R**edeūt saturnia regna. i. regna aurea qz sub augusto cesare debe-
 bat eē pax in vniuersa terra et abūdātia bonoz: s̄ meli⁹ intelligit de x̄po
 de quo dixerūt angeli et in terra pax hoibus bone voluntatis. ¶ **J**ā no-
 ua p̄genes id est sub augusto cesare erūt hoies boni et quasi diuini: sed
 melius intelligitur de x̄po qui habuit nouū modū geniture. sc̄z de vīrgi-
 ne maria et missus est de celo. tñ p̄pter aiām creatam. tñ p̄pter diuini-
 tatē incarnatam. ¶ **C**asta faue lucina. **I**nuitat deā partus que dicit lu-
 cina qz dat nascentibus lumē vite et aliqñ vocatur tuno: et aliqñ luna et
 aliqñ dyana. dicit ergo ad eam qz faueat et applaudat qz apollo qui est
 frater lune iam regnat. dicebat em̄ sybilla qz apollo regnaret in decimo

nota

nota

seculo et ultimo et potest intelligi de salentino: pollione: et de cesare: quorum
quolibet parat apollini et precipue videtur intelligi de pollione qui dicitur
tanquam apollo et ipsum nominat expressius dicens quod erit ornatus in mundo
tempore duce vel gubernate politionis: et incipiet menses. i. quintilis et sextilis in
cipiet habere magna nomina quod vocabunt iulius et augustus a nominibus imperato-
rum in perpetua eorum memoria. ¶ Te duce. i. tempore pollionis qui erat vni^o dux
romanorum purgabitur vestigia malorum preteritorum si qui remanserint ex ipse se
cedent expurgabitur verus fermentum et vivet homines sine formidie. i. secure
sine timore perpetua. i. longa. Ille deum vitam. i. salentinus pollio vel cesar du-
cet optimam vitam iustam et divinam: et magnates videbunt eum mixtum cum diis et
ipse videbit eos divinos: sicut sybilla intellexit omnia ista de christo qui abstulit pec-
cata mundi qui dedit magnos menses. i. vitam eternam et natus fuit quando men-
ses incipiunt crescere. i. post tropicum capricorni qui dedit securitatem assequen-
di pacem paradisi et evitandi inferna: qui ascendit ad celos videntibus discipu-
lis et accepit vitam deorum quod deus homo factus est qui sedet ad dexteram pa-
tris. ¶ Pacatusque reger. i. salentinus gubernabit imperium romanum prius pa-
cificatus per patrem suum. vel augustus reger imperium pacatum per iulium cesarem. sicut
melius intelligitur de christo qui celum terramque regit in secula seculorum. qui fecit voluntatem
patris qui misit eum et dedit potestatem hominibus bone voluntatis.

At tibi prima puer nullo munuscula cultu:

Errantes hederas passim cum baccare tellus

Adiutaque ridenti colocasia fundet achanto

Ipse lacte domum referent distenta capelle

Ubera: nec magnos metuent armenta leones.

Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores

Occidet et serpens: et fallax herbaveneni

Occidet: assirium vulgo nascetur amomum

Et simul heroum laudes et facta parentis

Iam legere: et que sit poteris cognoscere virtus

Abolli paulatim flavescet campus arista

Incultisque rubens pendebit sentibus vva.

Et dure quercus sudabunt rosida mella.

¶ Construe sic. o puer: tellus. i. terra fundet. i. dabit tibi prima munuscula. i.
munera nullo cultu sicut sua sponte. et tellus fundet passim. i. ubique hederas
errantes. i. illam herbam vagantem cum baccare. i. cum illa herba. et tellus inquam fun-
det colocasia. i. illam herbam mixtam achanto. i. cum illa herba ridenti. i. odorifera
et ipse capelle referent domum ubera distenta. i. plena lacte et armenta. i. gre-
ges non metuent magnos leones. et ipsa cunabula. i. lecti puerorum fundent
id est dabunt flores blandos. i. molles: et serpens occidet. i. morietur et herba sal

lax veneni. i. herba venenosa occidet z amomū. i. illa herba suavissimū o-
 doris assyrū. i. de assyria nascet vulgo cōiter vel passim: et tu puer pote-
 ris legere laudes. i. facta herosū. i. nobilitū z facta. i. gesta parētis. i. p̄s
 z poteris cognoscere q̄ virtus. i. q̄l̄te virtus sit z campus. i. ager flauescet
 id est fiet flauus arista. i. spica mollis. id ē dulcis agilis. et vva rubens. i. ru-
 bea pendebit id est suspensa erit sentibus. i. vepabus vel spinis incultis
 id est nō laboratis. et quercus id est ille arbores dure sudabunt. i. emit-
 tent mella rosida. i. liquores optimos et delectabiles. ¶ Et tibi pama.
 Hic applaudit illi puero salomino dicens q̄ terra dabit sibi parua mune-
 ra z excusat se virgilius in hoc q̄ dicit munuscula. dicit ergo q̄ tell⁹ p̄a
 ma mater siue cultura vel labor dabit sponte illi puero hederā: in quo si-
 gnificat q̄ erit poeta z vir scientificus qz poete coronabant ex hedera. z
 dicit errantes id est vagantes qz hedera diffundit spaciōse ramos et ra-
 dices: terra etiā fundit ei bacchar. i. herbam que tollit fascinū vt dicitur
 alibi. Et bacchar frontem Lingite ne vati noceat mala lingua futuro
 Et in hoc significatur q̄ ille puer erit pulcherrimus. ¶ Achanto. achan-
 tū est herba odorifera cordialis que nascitur in egypto et similiter colo-
 cassia. in quo significatur q̄ ille puer erit plenus virtutibus. s̄z meli⁹ intel-
 ligunt oīa ista de x̄po qui est sapientia patris speciosus forma p̄e filijs
 hoīm. plenus gr̄a et veritate. cuius sapientia diffusa ē per totū orbē. cui
 reges obiulerunt munera q̄ sūt terreni reges. Ip̄e lacte domū. i. regnan-
 te illo puero vel pollione vel cesare capre z oues abūdabūt lacte nec in-
 digebunt custode nec erit aliquis insidiator qz lupus nō habitabit cum
 agno. Sed melius intelligitur de x̄po quo veniente fideles abundauerūt
 lacte fidei q̄ nutrit aīam que est substantia rez speranday. et valde sapi-
 enter loquitur virgilius de istis donis qz lac cōuenit pueris z vult dice-
 re q̄ sicut puer crescit ascendendo de virtute in virtutem: ita crescēt sua
 munera qz istud cōuenit etati sez q̄ puer habeat puerilia z vir virilia.
 Nec magnos. i. ferocitas leonū refrenabitur. nā feroces hoīes intescēt
 et domabūtur sub iugo fidei z mansuescēt. ¶ Ipa tibi blandos. Luna-
 bula sūt lecti pueroz et dicit̄ quasi cynabula qz Lyn grece d̄r niri lait-
 ne. pueri em̄ admittūt illis lectis. Dicit̄ ḡ qz cynabula administrabūt illi
 puero herbas odoriferas cōtra fascinū sic q̄ nullo egebit s̄z oīa seruēt
 ei. Et melius intelligitur de x̄po qui plenus virtutibus et gratia nō po-
 tuit fascinari nec decipi ip̄o dicente ad sathanā nō tentabis dñm deum
 tuū sed ei soli serues. ¶ Occidet z serpens. i. qñ regnabit salomus erit
 pacificata hostilitas rez inter se sic q̄ nihil nocebit hoī nec serpens nec
 herba venenosa. x̄ps em̄ super aspidē z basiliscū ambulabit. Et legit̄ in
 actibus ap̄loz qz serpens momordit paulū in digito s̄z nihil nocuit ei.
 ¶ Assyriū. i. crescente salomino crescet in assyria z nascet p̄ oēm terram
 mundi in assyria illud amomū. i. q̄dā pigmentū vel species aromatica
 qz lz lex inceperit in h̄rlm: in diuulgata est in oēm terrā qz in oēm terrā
 extitit son⁹ eoz. i. ap̄loz. ¶ Et s̄p herosū. loq̄t̄ ad puerū vel ad pollionē

vel cesarē. s; magis videtur loqui ad puerū dicēs ei: o puer tu poteris cō-
gnoscere virtutes tuoz parentū q; pacificauerūt tibi mundū tuū. Xpo
etiā nato manifestata est hoibus imensa z miraculosa dei potentia. fuit
prius virgīs z mutatio aque in vīnū. cognoscere cogitatioēs hoīm. resu-
scitatio mortuoz: z sic de alijs multis miraculis. ¶ Adhollī paulatī flaves-
cet. i. illo tpe erit abūdātia farris z vīni z olei: q; valles abūdabunt fru-
mēto. z spineta ferēt vuas q; cessabūt hereses z rudes hoies puerētur
ad maturitatē fidei. ¶ Et dure quercus. Dicit q; in illo tpe querc⁹ dabit
mel: vbi oportet vti hypbola intelligēdo de saloniō: q; nō est verum q;
quercus amara ferat ex se mel nisi hoc dicat hypbolice ad designandaz
terre fecūditatē. iō melius intelligit de xpo in cuius tpe vtri antiqui non
litterati fuerūt repleti scētīs z virtutibus: sicut beatus petr⁹ z alij apo-
stoli q; effuderūt mel. i. sapidā sciām vel sapientīā. paulus ē apostolus
qui erat asper et spinosus persecutor: fidelium effectus est maturus ca-
tholicus et vitis.

Pauca tamen suberunt prisce vestigia fraudis
Que temptare thethum ratibus: q̄ cingere muris
Oppida: que iubeant telluri infindere sulcos.
Alter erit tum typhis: et altera que vebat argo
De electos heroas: erunt etiam altera bella.
Alq; iterum ad troiā magnus mittetur achilles.
Hinc vbi iam firmata virum te fecerit etas
Ledet et ipse mari vector: nec nautica pinus
Mutabit merces: omnis feret omnia tellus.
Non rastros patietur humus: non vinea falcem.
Robustus quoq; iam tauris iuga soluet arator.
Nec varios discet mentiri lana colores.
Ipse sed in pratis aries iam suaue rubenti
Murice iam croceo mutabit vellera luto.
Sponte sua sandix pascentes vestiet agnos
Talia secla suis dixerunt currite fufis
Concordes stabili fatorum numine parce.
Aggredere o magnos (aderit iam tēpus) honores
Cara deum soboles magnū iouis incrementum
Aspice conuexo nutantem pondere mundum
Terrasq; tractusq; maris: celumq; profundum.

Aspice venturo letentur vt omnia seculo.

¶ michi tam longe maneat pars vltima vite
Spiritus: et quantū sat erit tua dicere fata.

Non me carminibus vīcet nec thracius orpheus.

Nec linus: huic mater quāuis atq; huic pater adsit

Orphi calliopea: lino formosus apollo.

¶ Pan etiam archadia mecum si iudice certet:

¶ Pan etiam archadia dicat se iudice victum.

Incipe parue puer risu cognoscere matrem.

¶ Patri longa decem tulerant fastidia menses.

Incipe parue puer cui non risere parentes:

Nec deus hunc mensa dea nec dignata cubili est.

¶ Cōstrue. pauca vestigia. i. aliq; signa fraudis pascere. i. doli antiqui sube
rūt. i. latenter est q. i. vestigia iubeat. i. ipetrēt thethim. i. mare tentare. i.
nauigare ratibus. i. nauibus. q. etiā vestigia iubeat oppida. i. castra cige
re. i. circū dare muris lapidibus. z q. vestigia iubeat infundere. i. iponere
fulcos. i. aratra telluri. i. terre z alter ihyphis. i. nauigatoz erit z altera ar
go. i. nauis q. vebat. i. portet heroas. i. nobiles delectos. i. electos ad bel
lū. z altera bella erūt etiā. i. vigebrūt z magnus achilles. i. ille hō mitref
ad troiā. i. ad illā ciuitatē hīc. i. deide vbi. i. postq; etas firmata. i. cōple
ta fecerit te puerū virtū. i. fortē z adultum: ipe vector. i. ille bellatoz supra
mare exīs cedit mari. i. relinquet mare nec pinus. i. nauis ex pino facta
nautica. i. in q. sūt naute mutabit merces. i. portabit ad mutandū mer
ces p. vedēdo: z oīs tellus. i. oīs regio feret. i. pducet oīa. i. necessaria vt
te humane z humus. i. terra nō patiet. i. nō sustinebit rastros. i. illa instru
mēta et vinea nō patiet falcē. i. illud instrumētū: et aratoz robustus id ē
fortis soluet. i. deponet tauris. i. ab illis animalibus iuga. i. illa instrumē
ta z lana nō discet. i. nō assuescet mētiri. i. falso ostētare colores varios: z
ipe artes. i. agnus mutabit. i. variabit in pratis vellera. i. lanā suā mur
ce. i. illo colore rubētī. i. rubicūdo suauē. i. dulcē z mutabit luto. i. illo co
lore croceo. i. rubeo z sādix. i. illa herbavestiet. i. coopter sua spōte agnos
scentes et pce. i. ille tres dee pcordeas numine stabili. i. deitate firma fato
rū. i. deoz dixerūt. i. iusserunt suis fuis. i. suo filo currite. i. pcurrite talia
secla. i. talia secula. o puer exīs soboles. i. pgenies cara dilecta deū. id ē
deoz tu o magnū iouis incremētū. i. ozamētū aggredere. i. suscipe ma
gnos honores. aderit tā ipsa. i. ipsa tā stari erit pīs. o puer aspice mūdus
nutatē. i. labentē pondere. i. onere cōuexo. i. curuo. z aspice inq; terras
et tractus maris. i. ambitum maris et celum profūdum: et aspice vt oīa
letent seculo. i. ex seculo vēturo. i. futuro. o. i. vīnā vltima pars vite z sps tā

longe vite maneat mihi ⁊ q̄tū sat erit. i. sufficet dicere. i. laudare tua fa-
cta. i. tua gesta ⁊ preclara facinora. oꝝpheus. i. ille p̄stāitissi⁹ poeta t̄brati⁹
id ē de t̄bratia ⁊ linus. i. ille poeta nō vincet me. i. nō superabit me ad d̄
cendū tua facta q̄uis calliopea adsit mater huic. i. oꝝpheo ⁊ q̄uis apol-
lo. i. ille de⁹ formosus. i. pulcher adsit. i. sit in subsidū p̄ huic lino ⁊ pan-
td ē de⁹ pastorū si certet. i. disceptet et hoc dicto archadia. i. illa puincia
iudice. i. iudicante dicat se eē victū. i. superatū a me. o parue puer incipe
nunc cognoscere matrē tuā risu. i. p̄ risum matrē scz clodiā et decē men-
ses tulerant. i. fecerāt longa fastidia. i. tedia matrī. o parue puer. o vulca-
ne incipe ridere cus. i. vulcano parētes nō risere. i. nō fecerūt risus nec de-
us. i. iupiter dignatus est hūc. i. vulcanū mēsa. i. in mensa sua nec dea. i.
pallas dignata est cubili. i. nō voluit eū in matrimonio. ¶ Pauca tamē
hic excusat saloninū dicēs q̄ si t̄pe suo remansisset aliqua vestigia ma-
lorū hoc nō est ex culpa sua s̄ ex residuo temeritatis precedentis sc̄li. s̄
melius intelligit de x̄po q̄ de se sufficiēs fuit tollere pctā mūdī s̄ reman-
serunt aliqui prauī indurati in malicia sua. lz etiā abstulit pctā et maluz
culpe. nō t̄n abstulit malū pene q̄ sequitur ex culpa precedentī s̄ dimisit
multas penas et miseras. ¶ Que t̄rare thethi. dicit q̄ illo t̄pe manebit
in aliquibus auaricia quā aliquis p̄pter lucrum nauigabit: ⁊ aliquis
bella mouebit. Manebit etiā fames q̄ quā aliqui arabūt ⁊ colēt terras
s̄ nō erit tanta auaricia nec tanta bella sicut prius. ¶ Hic vbi tā firma-
ta. loquit ad puerū saloninū dicēs q̄ q̄n t̄pe creuerit et peruenerit ad eta-
tē virilē cessabit veciura nautica qz oīs tellus sponte afferet oīa necessa-
ria hoīb⁹ nec aliqua terra egebit aliquo. qd̄ fuit verū de x̄po qz discipu-
li hēbant sufficiētā et in qualz patria erāt contenti rebus q̄s illa dabat:
qz dicit catho. cōmoda nature nullo tibi t̄pe deerūt. ¶ Rāstros. i. erit ter-
ra ferax ⁊ fertilis sine cultura qd̄ melius intelligit de virgine q̄ peperit si-
ne viro. ¶ Robustus quoqz. ¶ Stud intelligit de x̄po q̄ soluit iuga vete-
ris legis. ¶ Nec varios. Hic est yperbole et excessus veritatis ad desti-
gnandā fecūditatē t̄pis sicut aliq̄n dicimus morioꝝ fame. i. habeo famē
maximā. Dicit etiā q̄ t̄pe saloninū nō oportebit intingere lanas qz velle-
ra outū nascēt cū oibus coloribus. Qd̄ melius intelligitur de x̄po cuius
discipuli erant contenti qualicūqz vestitū colore et vestitvillis coloris pla-
cebat eis sicut purpura Sicut patuit de ioh̄e baptista de quo legit. ¶ Pre-
buit hirtū regmine camelus. ⁊c. ¶ Burex est genus purpure vel ostrī. et
dicit q̄ in illo t̄pe parce sorores erūt cōcordes. Ubi est notandū q̄ poe-
te fingunt vitā n̄ram regi et gubernari p̄ tres deas sorores cōparando
eam ad filū vel ad naturā dicētes q̄ vna soror portat colum: alia portat
sufum et trahit filū de colo. Tertia rūpit filū: prima vocatur cloto: sc̄da
lachesis: et tertia antropos. Uñ versus. Cloto colū batular: lachesis tra-
hit: antropos occat. i. scindit et occidit et rūpit filū. ¶ Prima significat sta-
tū hoīs post conceptionem in vtero matris. Sc̄da ḡnationē extra vterū

et pgressi vite humane vsq; ad mortē. Tertia sīgt mortē hoīs q̄ scidit
 filiū vel vitam aliqñ citius et aliqñ tardī⁹. et ab ista vltima terminatiue
 dicūt tres sorores parce. i. a parcēdo p̄ anīstrāsim q̄ mors nulli p̄cīt. istō
 ergo meli⁹ intelligitur de xp̄o q̄ fecit oēs hoīes imortales morte eterna
 aīe cuius q̄ manducāt carnē et bibit sanguīnē vtuet in eternū. ¶ Aggre
 dere o magnos. Hīc est parēbēsis ⁊ inuitat et hortat illū puerū ad ma
 gnos honores q̄ est de genere deoz vt dictū est. ¶ Et magnū incremē
 tū. i. nutrīmetū qd̄ iupiter nutrīuit et est modus loquēdi rusticus q̄ pue
 rit carūmīnī buccolico. sed meli⁹ intelligit de xp̄o qui verus fili⁹ dei est.
 Accipe. i. arripe honores q̄ ecce tellus mare et oīa letant in aduētu tuo
 qd̄ meli⁹ intelligit de xp̄o cui sol et luna deseruūt qd̄ apparet de petro
 q̄ dimisit nauē et venit ad xp̄m ambulans super mare. hoc etiā cōpletū
 fuit cū cantauerunt angeli gl̄ia in excelsis deo. et qñ reges terre obtule
 rūt et munera. ¶ Q̄ mīhi tā lōge. o aduerbiū optantis est sicut vitnam
 vbi desiderat virgilius videre dīes illos in quib⁹ tāta bona fluērēt in ter
 ra q̄ tunc faceret optima carmina: q̄ materia eēt pulcra ⁊ delectabilis ī
 qua intellectus maxime delectaret ⁊ istud iuuat ad multum bene carā
 dū. In quo notat q̄ virgilius optat carmen de xp̄o nō quātū spectat ad
 suā diuinitatē. sed q̄rū spectat ad possibilitatē intellectus virgilij et in
 isto sermone intelligit qd̄ dixit symeō qui optauit se nō videre mortem
 donec videret xp̄m dñi. ¶ Hō me carmīnib⁹. Hīc pparat se duob⁹ fra
 tribus. s. orpheo theologo et lino poete dicēs: si ipse videret illo ipse ipse
 cantaret theologice sicut orpheus. ⁊ poetice sicut linus q̄uis orpheus
 fuerit filius calliope vnus ex nouem musis: et linus filius apollinis.
 ¶ Pan etiā. prius excefferat rem buccolicā quia apollo et calliope
 excedunt deos pastoz. ideo redit ad deos pastozum dicens q̄ illo tem
 pore pan non excederet illum in cantu etiā scdm̄ iudiciū archadie q̄
 est patria. in qua ipse pan colit. ¶ Incipe parue puer. hīc tangit rem ge
 stam et rem naturalem. verū em̄ iuit q̄ ille puer risit in sua natiuitate et
 naturale est q̄ sicut maiores cognoscuntur p̄ sermonem ita pueri p̄ ri
 sum qñ rident ad illos quos cognoscunt. Dicit ergo virgilius ad puerū
 o puer incipe cognoscere matrē p̄ risum ⁊ debes le- sificate parētes tuos
 dādo spem boni omnis ⁊ tollēdo suspitōnē mali presagij: vbi notatur
 q̄ virgilius fecit carmen istud ad letificandū pollionē et ei⁹ vxorem qui
 erant tristes et dubitantes quid significaret predictus risus et tunc vir
 gilius cōsolat eos applicando puero carmen sibille qd̄ ipsa fecit de xp̄o
 Rogatus em̄ fuit a romanis vt exponeret eis significatōnem illi⁹ car
 minis. ideo blandiendo cesari et pollioni applicuit istud carmen vtriq;
 q̄uis multū dicant ipm̄ habuisse spiritū ppheticum de xp̄o. ¶ Adhuc
 longa decem. i. qñ istud carmen fuit factum ille puer habebat decē men
 ses et tanto ipse parentes eius erant tristes. ¶ Potest etiā intelligi de xp̄o
 qui cū maxima leticia natus est: parētes tñ fuerūt tristes post eius nati

uitatē qz dicit in euāgelio. Dolētes querebam⁹ te. Doluerūt etiā qm̄ fur
 tiue et latenter portatus est puer in egyptū herode interficiētē innocen-
 tes a bimatu et infra. ¶ Hec deus. Hic cōparat ille puer vulcano q̄ na-
 tus fuit deformatis sic q̄ mater sua iuno nō recepit eū in suo cubili nec ha-
 bebat ip̄m carū: nec minerva voluit ip̄m h̄re maritū: nec iupiter voluit
 q̄ sederet ad mensam deoz ⁊ trāstulit ip̄m nutriendū in insula lemnos.
 et sic pollio et sua vxor spernebāt istū puerū anteq̄ fieret istud carmen
 de eo. Chrystus etiā in sua puericia nō erat in magna reuerentia q̄ serui-
 ebat parentibus ⁊ reputabāt eū iudei p̄ nihilo.

¶ Quinta egloga.

Abē.

Qur nō mopse boni qm̄ cōuenimus ambo :
 Tu calamos iflare leues: ego dicere vers⁹
 hic corylis mixtas inter consedimus vlinos.

¶ Mopse cur hic nō cōsedimus. i. quiescimus inter vlinos. i. illas ar-
 bores mixtas corylis. i. illis arboribus qm̄ nos ambo boni id ē docti cō-
 uenimus. i. simul venimus tanq̄ amici tu mopsum es doctus iflare ca-
 lamos leues et ego menalcas sum doctus dicere. i. ad scribēdū versus.

¶ Cur nō mopse. Hec est quinta egloga in qua introducūt duo pasto-
 res scz menalcas ⁊ mopsum qui tanq̄ duo amici inuitāt se iuicē ad faciē-
 dū aliq̄d carmē: et p̄mo deliberāt de loco apto in quo melius possint cā-
 tare et de materia de qua cantabūt: et deliberatō sup̄ istis incipit car-
 mē ibi extincū niphē: ⁊ menalcas significat virgilū et mopsum signifi-
 cat aliū bonū poetam. Et dicit menalcas ad mopsum: nos ābo cōueni-
 mus ⁊ diligimus nos inuicē tanq̄ boni poete ⁊ philosophi quare non
 consedimus hic in silua inter vlinos et corylos cantare vnū bonū car-
 men. Tu em̄ es doctus iflare calamos. i. facere ritmos ⁊ plana carmi-
 na pastoralia ⁊ ego sū doctus dicere versus grādiloqs. vbi notat q̄ me-
 trificantes requirūt loca secreta et sine tumultu. Juxta illud ouidy. Car-
 mina secessum scribentis ⁊ ocla querunt.

¶ Mopsum.

**Tu maior: tibi me equū est parere menalca:
 Siue sub incertas zephyris motantibus vmbas
 Siue antro potius succedimus aspice vt antrum
 Siluestris raris sparfit labrusca racemis.**

¶ Menalca tu es maior. i. dignior equū. i. iustū est me mopsum parere
 .i. obedire tibi siue succedimus. i. submiramus sub zephyris. i. illis vētis
 motantibus. i. mouentib⁹ vmbas refrigeria: siue succedimus sub ātro
 id ē fouea aspice vt labrusca vinea siluestris sp̄rit. i. cooperuit antrū. i. fo-
 ueā racemis. i. vuis raris. i. pctis. ¶ Tu maior. ridet mopsum reuerenter
 dicēs q̄ menalcas incipiat qz dignior est incipere. ¶ Siue sub incertas.
 Hic proponit duo loca apta ad cātandū vt eligat melior qz vn⁹ loc⁹ est

sub umbra arboris. alius locus est in antro vel in caeuerna: s; antrū sua-
let quod est locus quietus magis. Itā umbra est incerta. tū ppter ven-
tos turbatiuos folioꝝ ⁊ umbrarum: tū etiā ppter solē q̄ sp̄ mouet et nō
semp̄ manet eadē umbra. Sed antrū est magis rutū a vētis et est locus
secretus a calore nimio: q; sp̄ antrū debet habere labuscā. i. vitē a gressū
que dicit a labio q; crefcit in labio vel in margine agri v̄l in superficie ter-
re sicut labia vel labia sunt in corpore. AHe.

Montibus in nostris solus tibi certet amyntas.

¶ Menalca ego volo q; amyntas. i. ille pastor solus certet. i. pugnet i-
nris mōtib⁹ tibi. i. tecū. **¶** Montibus in nris. **¶** Replicat menalcas dicens
q; mopſus d; incipe q; nō est in alijs finibus aliquis sibi pparabilis nisi
amyntas pastor sc; comifficus inimicus virgillij. AHop.

Quid si idem certet phebum superare canendo:

¶ Menalca qd̄ (dictio ē indignāris) si idē sc; amyntas certet supare. i.
vincere phebū. i. deū carminū canēdo. i. cantādo. **¶** Quid si idē certet.
Rūdet mopſus indignant q; menalcas cōpauit eū ignaro poete q̄uis
menalcas nō dixerit illd̄ amare. dicit q̄ non est in cura si amyntas certet
mecū q; nō vereor illū sic nec pheb⁹ illū veret q; pheb⁹ ē de⁹ caris **AHe.**

Incipe mopse prior: si quos aut phillidis ignes:

Aut alconis habes laudes: aut iurgia codri.

Incipe: pascentes seruabit tytirus hedos.

¶ Mopse incipe p̄or. i. p̄im⁹ canere si tu hēs aliq; ignes. i. aliq; amo-
res phyllidis illi⁹ amasse: aut si hēs laudes. i. gl̄iam alconis. i. illi⁹ sagit-
tarij: aut si hēs iurgia. i. bella codri. i. illi⁹ ducis. o inq; mopse incipe cāra-
re q; tytirus. i. ille pastor: seruabit hedos. i. capras vel agnos pascentes.

¶ Incipe mopse. Itic menalcas pponit materiā de qua deat cārare. i.
de amore phyllidis vel de laudib⁹ alconis vel de iurgijs codri. **¶** Vbi no-
tandū q; phyllis regina trinacria seu siciliensis amauit demophontē re-
gē atheniēse filii thesei redeūtē de bello troiano ⁊ rogauit eū sibi copu-
lari i piugē. ille autē acq̄euit dū tū prius vidisset athenas ⁊ dispoſuiſſ; de
rebus suis: vbi q; ipse diu morat⁹ est phyllis existimās se deceptā despe-
rata se suspendit ad arborē amigdalū sine frōdibus ⁊ statū rediit demo-
phō. ⁊ q; phyllis tā mutata erat in arborē amigdalū demophō amplex⁹
est stipitē arboris q; sentēs p̄ntā sui amici statim pduxit frondes. **¶**
Alchō fuit sagittari⁹ optim⁹ cōsiliū dracho iuaſit. s; ipse de sagitta interfe-
cit drachonē sine lesura filij. **¶** Codr⁹ fuit dux atheniēsis v̄l ortū fuit bel-
lū inter lachones et athenienses ⁊ datus est r̄iſū a dijs q; illa pars cuius
dux interficeret obtineret. **¶** Tūc ille codr⁹ volēs mori p̄ p̄p̄o iuit in ba-
bitu dissimulato ad exercitū lachonū dicēdo ⁊ puocando eos ad mul-
tas iniurias vt lachones eū interficerent q̄ et ipi fecerunt. AHop.

Immo hec in viridi nuper que cortice fagi

Carmina descripsi: et modulans alterna notavi.
Experiar: tu deinde iubeto certet amyntas.

Cōstrue sic. Ego mopfus explar. i. canā hec carmia q̄ descripsi in cor
tice. i. folio viridi fagi. i. illi^o arboris z q̄ carmina ego modulās. i. canēs
alterna. i. alternati dicta notavi. i. signauit: z tu menalca iubeto deide. i.
postea q̄ amyntas certet scz canēdo **C** Immo hec i viridi. Rūder mop
fus q̄ illa materia nō sibi placet sz vna alta materia quam ipse incepti z
scripsit in cortice fagi: qz pastores nō hñt paphū nec ygamenū ad scribē
dū: z illa materia ē funeralis cuiusdā sui amici. **C** Alterna. i. varia: qz in
musica sunt varij soni z in illis funerib^o sunt duo gñs carminū alna. i.
vnū post aliū. est ei vnū carnē epichedū qd̄ d̄r cadauere uondū sepul
to. z epytaphū qd̄ dicit cadauere tā sepulto sicut patebit in sequētib^o.

Lenta salix quantū pallenti cedit oliue: **A**de.

Puniceis humilis quantum saliuca rosetis:

Judicio nostro tantum tibi cedit amyntas.

Sed tu desine plura puer: successimus antro.

C Quantū salix. i. illa herba lēta. i. flexibil^{is} cedit. i. dat locū oliue. i. illi ar
bori pallēti. i. pallide: z quātū saliuca. i. illa herba humilis. i. vilis cedit
rosetis. i. rosarijs puniceis. i. purpureis: tantū iudicio nro amyntas. i. ille
pastor cedit tibi. sz o puer desine. i. cessa plura loqui: successim^o antro. i.
venimus in spelūca. **C** Lēta salix. Sz menalca p̄cipit q̄ mopfus indē
gnāter sustinet cōpari amynte: nō blādīt ei z pacificat eū dīcēs q̄ mop
fus excellit amyntā sicut rosa salitūcā: z ē salitūca vllis spēs tribulū. **C** Sz
tu desine. i. dimitte vel desiste loqui de amynta z veniam^o ad p̄cipale
postq̄ sumus in antro. i. in loco apto z tuto ad cantandū. **A** Hop.

Exinctum nymphe crudeli funere daphnim

Flebant: vos cozyli testes: et flumina nymphis.

Cum complexa sui corpus miserabile nati:

Aitq; deos atq; astra vocat crudelia mater

Non vlli pastos illis egere diebus.

Frigida daphni boues ad flumina: nlla neq; amnē

Libavit quadrupes: nec graminis attigit herbā.

Daphni tuū penos etiam ingemuisse leones

Interitum: montesq; feri silueq; loquūtur.

Daphnis et armenias curru subiungere tigres

Instituit: daphnis thyasos inducere baccho:

Et foliis lentas interexere mollibus hastas.

Etitis vt arboribus decori est: vt vitibus vuc:
 Et gregibus tauri: segetes vt pinguibus aruis:
 Tu decus omne tuis postq̄ te fata tulerunt.
 Ipsa pales agros: atq; ipse reliquit apollo:
 Grandia sepe quibus mandauimus ordea sulcis
 Infelix lolium: et steriles dominantur auene
 Pro molli viola: pro purpureo narcisso
 Carduus: et spinis surgit paliurus acutis.
 Spargite humū foliis: inducite fōtibz vmbzas
 Pastores: mandat fieri sibi talia daphnis.
 Et tumulum facite: et tumulo superaddite carnē
 Daphnis ego in siluis: hinc vsq; ad sidera notus.
 Formosi pecoris custos: formosior ipse.

Cithphe. i. dec flebant. i. plorabant daphni. i. illū deū pastoz vel illū ve
 rā pastozē extictū. i. mortuū funere crudeli. i. morte horribili. z o coryll
 vos estis testes niphis et vos flumia estis testes q̄ niphæfleuerūt sup
 ple tunc cū. i. qū mater. i. roma amplexa est corpus miserabile. i. dignū
 miseratione nait. i. filij sui. i. daphnidis z ipsa mater vocat. i. iuocat vos
 in vindictam z vocat. i. appellat astra id est stellas crudelia. i. crudeles. o
 daphni nō vlli. i. nulli pastozes supple egere. i. duxerūt boues pastos. i.
 ad pascendū vel saturatos illis dieb⁹ id ē tpe mortis tue ad flumia frigi
 da. z nulla quadrupes attigit. i. comedit herbā ḡmūis: z o daphni montes feri
 id ē duri z silue. i. nemora loquūtur. i. dicūt leones penos. i. affricanos in
 gemuisse. i. plorasse interitū tuū. i. tuā mortē: z daphnis instituit subiun
 gere. i. supponere t̄gres armentas. i. illa aīalia de armenia curru. i. aratro
 et daphnis instituit inducere. i. celebrare thyasos. i. choreas bacco. i. illi
 deo. z daphnis instituit intexere. i. circundare hastas. i. tyrfos lētas. i. fle
 xibiles folijs. i. pāpūis mollib⁹ dulcibus. et vt. i. sicut vitis. i. vinea ē de
 cori. i. pulchritudini arborib⁹ z vt vuc sūt decori vitib⁹ z vt tauri sunt de
 cori gregibus. i. pecoribus. z vt segetes. i. fruges sūt decori aruis. i. cāpis
 pinguibus. i. fertilibus. o daphni tu es decus oē oīs honoz et laus tuis
 rusticis vlt pastozibus z postq̄ fata. i. dñi tulerunt id ē abstulerūt te pales
 id ē dea pabuloz z tpe apollo. i. de⁹ pastoz reliq̄t. i. misit agros. i. cam
 pos qb⁹. i. agris sulcis. i. laboratis mādauiimus. i. p̄mēdaui⁹ grādia oz
 dea. i. magna ḡna frumēt. lolij. i. illa herba ifelix. i. infecūdū dñat z aue
 ne. i. ille herbe dñant. i. crescūt steriles. i. infecunde: z carduus id est illa
 herba iutlis z paliurus id ē alta herba surgit. i. crescūt acutis spinis id
 est spinosa. vel habēs spinas acutas p molli viola. i. loco illi⁹ floz z p

narcisso purpureo .i. loco illius floris purpurei. et o pastores spargite .i. implete humū .i. terrā folijs .i. floribus z inducite ymbas fōribus .i. facite nemora circa fontes. nā daphnis mandat .i. vult talia sibi fieri .i. cōple ri .z o pastores facite tumulū .i. sepulcrū .z sup addite .i. inscribite carmen versus tumulo .i. sepulcro. et ego sū supple daphnis notus .i. cognitus i siluis et ego sū notus hinc .i. ab hoc loco vsqz ad sydera id est ad celsi et ipse .i. ego daphnis erā supple custos formosior .i. dignior vel bon^o imperator formosi pecoris id est optimi gregis. ¶ Extinctū niphe. hic aggre dit materiā p̄ncipalē huius egloge z incipit lugere sup morte daph nidis pastoris optimi et dat modū plangēdi i alijs funeribus. v^l secūdū alios hic deslet iulius cesar quē brutus z cassius interfecerūt in senatu. ideo dicit crudeli vulnere. vel pōt itelligi de quintilio varro cognato v^l glij. dicit ergo qz niphe pietate morte deslebant daphni pastore v^l iulius cesare vel quintiliū varrū. et qz incredibile est qz desleuerūt: tō adducit te stimoniu. .i. corylos z flumina more pastorū qui sunt simplices vocando in testimoniū res irrōnales: vel hoc facit ad designandū aliq^o miraculū qd fuit factū tpe illo vel qz psona tristis credit qz oīa sentiat tristitiam si cut ipsa. ¶ Cum cōplexa sui .i. tunc nimphe fleuerunt quādo daphnim mortuū amplexa est sua mater sicut faciūt lugentes: et illa mater i dolo re suo iuriabaf celestibus qz vocauit astra crudelia qz dederūt filio suo tale fatum. ¶ Hō vili pastos. dicit qz mors daphnidis fuit ita dānosa toti mūdo qz oīa aialia muta senserūt inde dolore z iacturā nec voluerūt illis diebus comedere nec bibere: et hoc est etiā incredibile tō adducit ad testimoniū. ¶ Daphni tuū .i. leones feroces de africa genuerūt z vocē dederūt silue. ¶ Daphnis et armentas. Hic dicit laudes illi^o mortui vt dolor accrescat. z maxie intelligit de iulio cesare qz prim^o adduxit romā sacra et festa lyei vel liberi z facere thyasos bachi .i. coreas z saltationes qz fiebant in festo bachi: tpe etiā instituit domare tigres sic qz possent le gari ad aratrū sicut alia aialia. tpe etiā instituit sustinere vitem in vlmis ¶ Celsi vt arboribus. Iterū laudat eum qz tpe erat de celo pulchritudo toti^o sue pgeniei sicut vitis decorat arbores z vne vites: et tauri greges cāpos segetes. ¶ Postqz te fata .i. post morē tuā pales dea pabuli z a pollo deus herbarum reliquerunt agros. z vbi seminabantur ozdea nō nascebātur nisi herbe inutiles z auene steriles nec creuerunt post herbe viles sz p viola vel flore narcisso pulcherrimo nascuntur in terra cardo nes sz papauer et paluri spinosi. et est palurus quedam spēs tribuli sic cut lupa vel glis. ¶ Spargite humū. Hic mandat alijs pastoribus vt fa ciāt tumulū et statuāt arbores circa fontes qz aīe nobilitū dicebant vaga ri circa siluas lucos fontes z flumina. mandat etiā et rogat vel ordnat in suo testamento sepulchrū sibi fieri. Superaddite carmen .i. sup tumulū scribite epytaphiū istud qd seqt. Daphnis ego in siluis .i. hic iacet daph nis qui est notus vsqz ad sydera qui fuit pastor pulcherrimus pulcherrimi pecoris inter omēs pastores.

Tale tuū carmen nobis diuine poeta:

Quale sopor fessis in gramine: quale per estum

Dulcis aque saliente litim restringere riuo

Hec calamis solū equiparas s; voce magistrū

Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo.

Hos tamē hec quocūq; modo tibi nostra vicissim

Dicemus: daphnimq; tuū tollemus ad astra

Daphni ad altra fere⁹ amauit nos quoq; daphni⁹

¶ **Construe.** **O** poeta diuine tuū carmē. i. tuū epyraphiū est tale. i. tā gra-
tū nobis quale. i. qualis res est sopor. i. sōnus fessis. i. fatigatis in g̃mie
id ē in herba. z q̃le. i. q̃lis res est restringere. i. opprimere litim. i. appeti-
tuz bibēdi riuo. i. ap̃ riuū saliente transire dulcis aque. o puer fortuna
te. i. felix nō solū eq̃paras. i. nō es similis calamis. i. fistulis s; equiparas
magis voce. i. cātu: z o puer tu eris nūc alter. i. secundus ab illo magis.
z nos dicem⁹. i. pponem⁹ vicissim. i. alternati hec nra carmia q̃cūq; mō
poterim⁹ z nos tollemus. i. erigemus tuū daphni ad astra. i. ad sydera.
z nos feremus. i. portabim⁹ daphni ad astra. i. ad celū q; daphnis ama-
uit nos pastores. **¶** **Tale tuū carmē.** **H**ic menalcas laudat mopsū di-
ces q; suū carmē est tā delectabile sibi sicut ē sōnus fessis hoib⁹ v⁹ aqua
frigida sinētib⁹. **¶** **Hec calamis solū.** i. tu es par magis tuo nō solū i in-
strumētis musicis s; etiā in voce: q; vteris pulcris vocibus z sententijs
delectabilibus et tā tu eris secundus ab illo magis. **¶** **Hos tū.** i. q̃uis nō
sim dignus cātare tecū tū alternatim taliter qualiter ego etiā volo lau-
dare daphnim qui fuit amicus meus. **¶** **Adop.**

An quicquā nobis tali fit munere maius

Et puer ipse fuit cantari dignus: et ista

Jam pridem stumichon laudauit carmina nobis.

¶ **Construe sic.** **An.** i. virtū q̃cūq;. i. aliqd sit maius. i. prestari⁹ nob. i. pasto-
ribus tali munere. i. q̃ celebrare seu eleuare istū daphni vsq; ad astra: z
ipse puer. i. daphnis fuit dignus cātari. i. cātādo laudari: z stumichon id ē
quidā pastor laudauit tā pridē. i. tā dudū ista carmia facta de daphnia.

¶ **An q̃cūq; nobis.** **R**fidet mopsus q; vere iustū est vi ābo faciāt carmia
p daphni mortuo nec pōt eē meli⁹ opus q; salubris est. cogitatio p de-
ficiis exorare vi a peccatis soluā. z mortuos sepelire: hoc etiā dixit pa-
stor quidā stumichon id est quidam bonus poeta.

Candidus insuetum miratur lumen olímpi:

Sub pedibusq; videt nubes: et sydera daphnis

Ergo alacris siluas et cetera rura voluptas:

Panaq; pastoresq; tenet triadasq; puellas.
 Nec lupus insidias pecori nec retia ceruis
 Vlla dolū meditatur: amat bonus ocia daphnis
 Ipsi leticia voces ad sydera iactant
 In tonsi montes. ipse iam carmina rupes:
 Ipsa sonāt arbuta: deus deus ille menalca.
 Sis bonus o felix tuis: en quattuor aras
 Ecce duas tibi daphni: duoq; altaria phebo.
 Pocula bina nouo spumanti lacte quotannis
 Cratherasq; duos statuam tibi pinguis oliui.
 Et multo in primis hilarans conuiuia baccho:
 Ante focum si frigus erit: si messis in ymbra:
 Vina nouū fundam calatis aruisia nectar.
 Cantabunt mihi dametas et lyctius egon.
 Saltantes satyros imitabitur alphesibeus.
 Nec tibi semper erunt: et cum solennia vota
 Reddemus nimphis: et cum lustrabimus agros
 Dum iuga montis aper: fluuios dū piscis amabit
 Dumq; thimo pascentur apes: dū rose cicade:
 Semp honos nomēq; tuū laudesq; manebūt
 Ut baccho cereriq; tibi sic vota quotannis
 Agricole faciēt: damnabis tu quoq; votis.

¶ Cōstrue sic. Daphnis candidus. i. deus nitrak. i. admistrak lumē olimpi
 id est ingressū celli insuetū. i. oino insolitū videri et ipse videt nubes sub
 pedibus suis et videt sydera. i. stellas sub pedibus ergo voluptas. i. leti-
 cia alacris. i. leta tenet. i. amplectit siluas. i. nemora z cetera rura. i. alios
 agros z tenet inq; pana. i. deli pastor z pastores ipos et puellas tria-
 das. i. illas nimphas: z lupus. i. illud aial non meditatur. i. cogitat insidi-
 as. i. deceptionē pecori. i. gregi z vlla rberta nō meditant dolū. i. fraudez
 ceruis. i. illis aialibus z daphnis amat ocia. i. pacē z ipsi mōtes in tonsi. i.
 herbā vel arbores hūtes iactant. i. emittunt voces ad sydera. i. vsq; ad ce-
 lū. leticia. i. ppf leticia z rupes ipse. i. ipsa saxa iactant carmia z ipsa arbu-
 sta. i. ipse arbores sonant. i. cātāt o menalca ille. i. daphnis q̄ est mortuus
 est de^o o daphni z felix sis bonus. i. ppicius tuis. i. famulis en. i. ecce cō-
 secramus supple quattuor aras. i. altaria ecce o daphni cōsecramus du-
 as aras tibi: z cōsecramus duo altaria phebo. i. illi deo z ego statua. i. cō

Situam quotannis .i. singulis annis duo pocula. .i. duo vasa spumantia
 id ē redūdantia lacte nouo. et ego statuā duos cratheras. .i. duo vasa oli
 ui pinguis. .i. olei dulcis et ego bylarās. .i. lētificans quīuīa in p̄mis. .i. sup
 oīa cū multo baccho: ego fundā. .i. spargā vīna aruisia. .i. vīna optima de
 illa patria scz nectar nouū calatis. .i. vasis et si frigus erit fundam āte fo
 cū. .i. ignē z si messis. .i. estas sit ego fundā vīnū in ymbra et post potum
 dāmeras. .i. ille pastor. z egon. .i. alius pastor lycitius. .i. cretenis cantabūt
 mibi et alpheibeus. .i. alius pastor imitabit. .i. rep̄tabit satyros saltātes
 id ē siluestres z hec sacrificia erunt semp tibi z cū. .i. qū reddemus. .i. dabi
 mus nīphis. .i. deabus vota. .i. sacrificia solēntia. .i. magnifica et cū iustra
 bimus. .i. circūdabimus agros: z dum aper. .i. porcus siluestris amabit in
 ga montis id ē colles montū: z dū p̄scis amabit fluuios z dū apes. .i. il
 la aīalia pascēt. .i. nutriēt thimo. .i. illo flore z dū cicade. .i. illa aīalia pascēt
 rore. .i. prima semp bonos tuos et nomē tuū. .i. fama tua et laudes mane
 bunt. .i. erūt in memoria hoīm z agricole. .i. rustici colētes terrā faciēt tibi
 vota. .i. sacrificia quotannis. .i. singulis annis sicut faciūt baccho id est illi
 deo et cereri. .i. deo frugū et dānabis. .i. obligabis homies votis id est ad
 sacrificia faciēda. ¶ **Candidus.** Hic menalcas incipit carmen suū con
 tinens vīginti quīq; metra sicut fecit predictum carmen mopii epycedi
 um. .i. extinctū nīmphe z epytaphū tibi. Daphnis ego in siluis. Dicit ḡ
 menalcas q̄ daphnis est nūc candidus felix et gloriosus in celo respici
 ens sub pedibus suis lumē celli scz spherā ignis et altoꝝ elementoz: z qz
 est in celo altissimo cū magnis dijs videt sub pedibus suis astra. et quā
 do dicit candidus vult dicere qz tō viuī super ethera qz per contrarium
 mortui dicunt nigri. ¶ **Ergo alacris.** .i. luctus predictus verū in gaudū
 z oīa illa q̄ fleuerūt moꝝe daphnidis nūc exultant qz viuī et regnat in
 celo et sic meroz verū in gaudū. ¶ **Nūc ergo voluptas alacris.** .i. leta te
 ner siluas rura z pana deū pastoz z pastores et dryadas. .i. deas montū
 z floꝝ cōtra illō qd̄ dictum fuerat extinctū nīmphe. ¶ **Nec lupus.** .i. lup⁹
 z aīalia ferocia exultant laudātes daphni desiccati. .i. tā amici q̄ hostes
 laudabūt iulū cesarē post moꝝe. ¶ **Intonsi montes.** .i. pleni arboribus
 et arbusta. .i. iuuenes hoīes et barbati hoīes vocant ip̄m deū dicēdo bis
 deus deus ille est: quia geminatio vocabuli facit certitudinē. ¶ **Sis bo
 nus o felix.** dij dicuntur felices ab effectibus scz quando dant felicia do
 na. sis ergo felix id est ppicius tuis amicis qz augustus persecutus est.
 acerrime p̄cussos iulij cesaris patris sui. ¶ **En quatuor aras.** Dicit se
 facturū quatuor aras duas daphnidi z duas phebo: ara enī est p̄munis
 inferis z superis dijs: s; altaria p̄tinēt solis superioribus dijs et dicun
 tur ab altitudine. Sed queritur quare non dat phebo altaria in numero
 impart qz postea dicitur numero deus impare gaudet. ¶ **Nūdet qz scdm
 porphirū apollo hz triplicē potestātē.** dicitur sol apud superos et dicit
 liber pater in terris et apollo apud inferos. tō simulachri apollinis ha
 bet tria insignia. .i. lyrā q̄ significat celestē armoniā et potestatem solis in

in uno deo impare gaudet

celo. et hēbat gryphē q̄ onidebat eū eē terrenū: et hēbat sagittas oniden-
tes eū eē noxiū z deū infernalē. iō oratius vocauit eū tā pestilētie q̄ sa-
lūtis actorē. iō virgilius p̄ altaria onidit numē supnū: z p̄ duas aras i nu-
mero pari onidit numē infernū. Pocula bina. i. statuā duo vasa plena la-
cre nouo ad sacrificandū quorānto. i. singulis annis. Cratherasq; du-
as. i. duo vasa plena oleo ad infundendū sup sacrificiū. Et multo in p̄mis
id ē ego letificans putusa in p̄mis cū multo bacho fundā vina aruissia
scz nectar nouū z dulce mustū an̄ focū in hyeme: z sub ymbra in estate.
Et est aruissū p̄mōtorū in ytalīa vbi sunt optima vina. Carabūt mibi
id ē post potū erūt ibi pastores leti scz dameras z egon lycitus. i. creten-
sis q̄ cantabūt mibi carmīa qz vinū letificat cor hoīs. Saltantes sary-
ros. i. erit alpheisbeus pastor qui saltabit sicut satyri dii cāpoz. vñ licitū
et religiosū est saltare in sacrificijs ad onidēdū qz q̄libet pars corporis sē-
tit i se leticiā sacrificij z gaudiū aīe redūdāt in corpus. Hec tibi semp
erūt. i. nō sufficiet nobis semel sacrificare imo p̄seuerabimus q̄libet āno
qñ lustrabimus agros sicut prius dictū est. Cum faciam vitulam. z etiā
in festo niphay. Dum iuga montis aper. i. q̄diu manebit rex natura sa-
cificabimus tibi sicut alibi d̄r. In freta dū fluuij current. z dū pisces a-
mabūt fluuios: z apes amabūt thymū z cicade rozē. Ut bacho cereret
id est sicut agricolē maxime colūt illa duo noīa scz bachū z cererē qz sūt
necessaria vite. sic etiā sacrificabit tibi quorāntis. i. oibus annis. Dā
nabis tu quoq; votis. i. munera sumpta ligant z obligant et cōdēnāt v̄
iudicant hoīem eē obnoxīū datorū. Dicit ergo: o dāpnū nos sacrificabi-
mus tibi et tu dabis multa bona quare erimus tibi obnoxīi z obligati.

Que tibi q̄ tali reddā pro carmie dona: Prop.

Ram neq; me tantum venientis sibilus austru:

Nec percussa iuuant fluctu tam littora. nec que

Saxosas inter decurrunt flumina valles.

Construe sic. Que dona. i. munera o menalca reddā. i. dabo tibi p̄ ta-
li carmine. nā neq; sibilus. i. flatus austru. i. illi^o venti venientis. i. spiran-
tis me delectat tantū sicut carmina tua. neq; littora. i. ripe p̄cussa. id est
mota fluctu. i. vndis tantū me iuuāt. i. delectant. nec flumina q̄ decurrūt
inter valles saxosas. i. plenas saxis tantū me delectant. Que tibi. Hec
mopsus laudat menalcā qz ipse optime cantauit et in isto dicto est sol-
licitus quo munere donabit eū qz carmen suū est. sibi tam iocundū q̄ so-
cundus est sibilus venti australis in calore vel sonitus aque decurrentis
per valles saxosas.

Hac te nos fragili donabimus ante cicuta

Hec nos formosum cozydon ardebat alexim:

Hec eadem docuit cuium pecus an melibei.

Construe. Nos donabimus te mopsū cicutā hac. i. ista fistula fragili
 id ē molli: et hec. i. fistula docuit nos illā eglogā q̄ incipit. Formosū pa-
 stor corydō. et. et docuit nos aliā eglogā. Dic mihi dameta cūm. et.
Ciac te. Dic menalca tanq̄ liberal pastor: preoccupat donū q̄ q̄ cū-
 ro dat bis dat. et dat mopsō vnā fistulā factā fragili cicutā cū q̄ cārauit si-
 las eglogas formosū pastor: et dic mihi dāeta. et ē donū pastorale. AHe.

At tu sume pedum quod me cum sepe rogaret

Mon tulit antigenes: et erat tū dignus amari
Formosum paribus nodis: atq; ere menalca

Construe sic. O menalca sume. i. accipe pedū baculū curuū qđ pedū
 antigenes. i. ille pastor nō tulit. i. nō habuit cū rogaret me sepe et ipse an-
 tigenes erat tū. i. tūc dignus amari. dico qđ pedū formosū. i. pulchrū no-
 bis parib⁹. i. equalibus ere. i. clauis. **A**t tu sume pedū. i. baculū curuū
 ad retinēdū pecudes p pedē qđ pedū ipse nūq̄ voluit dare antigenē pa-
 stori q̄ in erat iuuentis et dignus amari qđ pedū est nodosū s; est politū et
 in q̄z nodo est vn⁹ clau⁹ ere⁹ ad ornatiū baculū. tō dicit formosū paribus
 nodis atq; ere.

Egloga sexta.

Prima syracusio dignata est ludere versu
 Nostra nec erubuit siluas habitare thalia
 Cum canerem reges vel proclia cynthius aurem
 Mellit: et ammonuit pastore tytire pingues
 Pascere oportet oues: deductum ducere carmen
 Nunc ego nāq; super tibi erūt qui dicere laudes
 Clarre tuas cupiant vel tristia condere bella
 Agrestem tenui meditabor arundine musam
 Non iniussa cano: si quis tamē hec quoq; si quis
 Captus amore leget: te nostre varre mirice:
 Te nemus omne canet: nec phebo gratior vlla est
 Q̄ sibi que varri prescripsit pagina nomen
 Pergite pierides chromis et mnasyllus in antro
 Sillenū pueri somno videre iacentem:
 Inflatum hesterno venas vt semper iaccho.
 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant.
 Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.
 Aggressi (nam sepe senex spe carminis ambos
 Luserat) iniiciunt ipsis ex vincula fertis.

Addit se sociam timidisq; superuenit egle:
Aegle naiadum pulcherrima: iamq; uidenti
Sanguineis frontē moris et tempora pingit.
Ille dolum ridens satis est potuisse uideri
Carmina que uultis cognoscite: carmina uobis
Huic aliud mercedis erit: simul incipit ipse.
Tum uero in numerū faunosq; ferasq; uideres
Ludere: tum rigidas motare cacumina quercus.
Nec tantum phebo gaudet parnasia rupes:
Nec tantum rhodope miratur: et ismarus orphea
Quantum omnis mundus gaudet cātante sileno.
Nāq; canebat uti magnū per inane coacta
Semina terrarūq; animeq; marisq; fuissent:
Et liquidi simul ignis: ut his exordia primis
Omnia ⁊ ipse tener mundi concreuerit orbis.
Cum durare solum: et discludere nereā ponto
Leperit: et rerum paulatim sumere formas.
Iamq; nouū terre stupeant lucescere solem
Altius: atq; cadant summotis nubibus imbres.
Incipiāt silue cum primū surgere: cumq;
Rara per ignotos errent animalia montes.
Hinc lapides pyrrhe iactos saturnia regna
Caucaseasq; refert volucres: furtūq; promethei
His adiūgit hylam naute quo fonte relictum
Clamassent ut littus hyla hyla omne sonaret.
Et fortunatam (si nūq; armenta fuissent)
Pasiphaen niuei solatur amore iuenci:
Ah uirgo infelix que te dementia cepit:
Pretides implerunt falsis mugitibus agros:
Et nō tantū turpes pecudū tamē vlla secuta est
Concubitus: quōis collo timuisset aratrum:
Et sepe in leui quesisset cornua fronte.
Ah uirgo infelix: tu nunc in montibus erras.

28

Ille latus niueum molli suffultus hiacintho
Glice sub nigra pallentes ruminat herbas.
Aut aliquã i magno seq̃tur grege: claudite nĩphe
Dictee: nĩm phe nemorum iam claudite saltus
Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris
Errabunda bouis vestigia: forsitan illum
Aut herba captum viridi: aut armenta secutum
Perducant aliq̃ue stabula ad cortynia vacce
Tum canit hesperidum miratam mala puellam
Tum phetontidas musco circundat amare
Corticis: atq̃ solo proceras erigit alnos
Tum canit errantẽ parinessi ad flumina gallum
Aonas in montes vt dixerit vna sororum:
Utq̃ viro phebi chorus assurrexerit omnis.
Ut linus hec illi diuino carmine pastor
Floribus atq̃ apio crines ornatus amaro
Dixerit: hos tibi dant calamos (en accipe) muse
Ascreo quos ante seni: quibus ille solebat
Cantando rigidas deducere montibus ornos.
His tibi grynei nemoris dicatur origo
Ne quis sit lucus: quo se plus iactet apollo
Quid loquar aut scyllã nisi: quã fama secuta est
Candida succinctã latrantibus inguina mōstris
Dulichias vexasse rates: et gurgite in alto
Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis:
Aut vt mutatos theri narrauerit artus
Quas illi philomena dapes: que dona pararit:
Quo cursu deserta petiuerit: et quibus ante
Infelix sua tecta super volitauerit alis.
Omnia que phebo quondam meditante beatus
Audiuit eurotas: iussitq̃ ediscere lauros:
Ille canit: pulse referunt ad sydera valles
Cogere donec oues stabulis numerũq̃ referre

Iussit: et inuito processit vesper olimpo.

Cōstrue sic. Thalia. i. illa musa prima. i. principalis dignata est. i. voluit ludere. i. cantare versu syracusio. i. versu buccolico. z ipsa thalia non erubuit. i. nō puduit eā habitare. i. frequētare silvas. i. nemora: et cū canerem reges. i. describerē facta regū et p̄lia. i. bella apollo cūbius. i. in illo mōte natus vellit. i. mouit aurē z ip̄e admonuit. i. docuit pastorem. i. me virgilū dicendo o tyrtre. i. o virgilij opz pacere oues pingues id ē dicere carmen buccolicū z opz dicere carmē deductū. i. bene digestū: z ego virgilius meditabor. i. cogitabo musam agressē. i. carmē buccolicū barū dine tenui. i. fistula dulci: nā aliqui supersit tibi. i. sup̄abūdabūt qui cupiunt. i. o varre dicere id ē describere tuas laudes et qui cupiāt condere. i. narrare tristia bella. i. p̄lia dura: et ego non cano iussa si quis tñ sit caprus amore. i. leticia leget carmina tua z laudes tuas. z o varre n̄re mirrice. i. ille arbores z nem⁹ oē. i. ois silua canet te. i. laudabit tua facta z nulla pagina id ē charra est gratior id ē delectabilior phebo q̄ illa pagina que prescripsit nomē. i. laudes ipsius varri. o pierides o muse p̄gite. i. cārate chromis. i. ille iuuenis mnasyllus. i. alius iuuenis videre. i. viderūt silentiū. i. illū pedagogū bachī facientē. i. quiescentē somno id ē p̄pt̄ somnū inflatū venas. i. pleniū venas iaccho. i. bacho besterno. i. besterna die sumpto vi semp̄ solet: z ferta id est corone iacebāt id ē erant delapsa id ē remota capiti. i. a capite. p̄cul id est longe z cāthar⁹ id est illud vas grauis id est ponderosum pendeat. i. pensus erat ansa attrita. i. fracta z ip̄ si pueri aggressi sunt et insiciūt id ē adiūgūt vincula ex ipsīs fertis. i. coronis: q̄ ille fenex id est silenus luserat. i. deriserat illos ambos pueros spe carminis. i. sperādo carmina ab illo: et egle. i. illa puella addit. i. adiūgūt se sociā timidis. i. illis pueris timentibus egle. i. illa dea pulcherrīa natiadam. i. nīpharū fontū pingit. i. maculat videnti. i. sileno frontē moris sanguineis. i. illis fructibus rubeis: z pingit ipsa. i. illas partes capitis. ille. i. silenus ridēs. i. deridens dolū. i. fraudē inquit. i. dixit quo. i. p̄pt̄ qd̄ necitatis. i. colligitis vincula. i. ligamina. o pueri soluite. i. dissoluite me factis est me potuisse videri a vobis: z cognoscite id ē eligite o pueri illa carmina q̄ vultis et carmina erūt vobis p̄ mercede: z aliud mercedis. i. alia merces erit hūc. i. egle. z ip̄e silenus incepit cantare simul. i. pariter. tū. i. qñ silenus incepit cantare videres. i. videre potuisses faunos. i. deos siluestres et feras. i. aialia siluestria ludere. i. saltare in numez. i. fm̄ armoniā cantas: z tu videres quercus rigidas. i. asperas et frōdes motare id est frequēter mouere cacumina z rupes p̄nasia. i. mons thessalie nō tantū gaudet phebo. i. illi deo z ismarus z rbodope. i. illi montes thracie nō mirant. i. admirant ozobea. i. orpheū cantantē q̄ntū ois mundus gaudet id ē letat sileno cātante z ip̄e silenus canebat vt. i. sicut semia trax z aie id ē aeris z maris. i. aque z ignis liquidū. i. puri fuissēt coacta. i. collecta gignane magnū. i. p̄ magnū aerē vacuū. et ip̄e canebat. vt. i. sicut oia exordia fuerit ex his p̄mis: scz feminibus et vt. i. qualiter ip̄e orbis. i. mūdus

cōcreuerit .i. simul creuerit ex his primis seminibus. z canebat sicut so-
 lū id ē terra ceperit durere .i. fieri durū. z canebat quō orbis ceperit dis-
 cludere. i. in diuersas partes claudere nereā. i. deū martinū pontico. i. ma-
 ri. z canebat qualis orbis ceperit paulatim sumere formas. i. figuras re-
 rū. z canebat sicut tre stupeāt. i. mirant solē lucescere. i. lucē emittere no-
 uū. i. insolitū z ipse canebat sicut umbres. i. pluue cadāt. i. decidāt altius
 .i. ab ethere sumoris nubibus. i. eleuatis nubibus in altū. z ipse canebat
 sicut silue. i. nemoza incipiant surgere. i. crescere primū. i. a p̄cipio. z ipse
 canebat cūq̄. i. q̄ ipse aialia rara. i. pauca aialia errāt. i. vagant p̄ montes
 ignotos. i. incognitos et ipse refert .i. canit lapides pyrrē. i. illi⁹ mulieris
 tactos. i. p̄fectos post se et canit saturnia regna. i. diluuiū ip̄i⁹ saturni. et
 ipse refert. i. narrat volucres. i. aues caucaleas. i. a caucaso mōte dictas:
 et ipse refert furtū p̄methē. i. illi⁹ astrologi. et ipse silenus adiūgit bylaz
 id ē illū puerū relictū. i. submersū in fonte q̄. i. in q̄ fonte naute. i. nauigā-
 tes clamassēt. i. clamādo vocassēt ita vt oē litt⁹ sonaret. i. resonaret illas
 voces dictas. i. byla byla. z ipse silen⁹ solaf. i. solaf pasiphaen. i. vxorē
 mynois regis amore iuenci. i. p̄pter amorē vnus tauri fortunatā. i. fel-
 cē si nūq̄ armenta. i. tauri fuissent: z ipse sic canebat. ab virgo. i. o mulier
 infelix. i. misera q̄ dementia. i. stultitia cepit. i. decepit te: nā pretides id ē
 ille filie impleuit. i. replerunt agros falsis mugitibus. i. falsis vocib⁹. in
 nulla illaz secuta est tā turpes cōcubitus id ē tā mala cōnubia pecudū
 id ē tauroz q̄uis ille timuissent ararū. i. iugū collo. i. in collo z q̄uis ip-
 se quesissent. i. quesiuissent cornua in fronte leui. i. plana frōte. et ipse sile-
 nus canebat ista verba. Ah virgo infelix. i. misera tu nunc erras. i. vaga-
 ris in mōtibus et ille. i. taurus suffultus latus niueū. i. hñs latus niueū
 id ē candidū tacinbo. i. illa herba ruminat. i. digerit herbas pallētes id
 est pallidas sub silice. i. illa arboze nigra. i. vmbrosa: aut. i. vel ille taurus
 sequit aliquid. i. vaccā in magno grege. i. in magno armento boū. et vos
 nīphe dicite. i. cretenses claudite. i. claudatis saltus. i. saltationes nemo-
 rū. i. siluarū. si q̄ vestigia bouis. i. tauri errabūda ferant sese. i. veniāt ob-
 uia. i. facta in obusā n̄ris oculis forsitan aliq̄ vacce p̄ducāt. i. ducāt illuz
 taurū captū amore vni⁹ vacce in herba viridi aut secutū armēta. i. alios
 boues p̄ducant inq̄ ad stabula corrhimia. i. cretensia. z ipse silenus canit
 puellā scz atlantē miratā. i. q̄ mirata est mala id est poma besperidū id ē
 poma aurea. et ipse silenus circundat id est narrat p̄herontidas id est
 forozes p̄herontis esse mutatas musco. i. in muscū corticis amare. i. acer-
 be: et ipse silenus erigit id est eleuat alnos. i. arbozes p̄ceras. i. altissimas
 solo. i. a terra: et silenus canit vt. i. quēadmodū vna foroz. i. vna musarū
 duxerit in montes aonas. i. in montes p̄nasi gallū. i. illū poetā errantem
 ad flumina. i. aquas parmessi. i. illius fluuij et silenus canit vt oīs choz⁹
 id est oīs ppl̄s p̄hebi. i. illius dei assurrexerit. i. honorē fecerit vtro. i. gal-
 lo: z silenus canit vt linus. i. ille pastor ornatus crines. i. hñs crines oña-
 tos ap̄lo. i. illo flore amaro: et ornatus floribus dixerit. i. protulerit diu-

no carmine hec verba sequēta illi. f. gallo. o galle muse id ē nimphe dār
tibi hos calamos id ē stlas fistulas tu accipe illos hos calamos. muse
dederūt añ poete supple ascreo. f. de illa ciuitate. f. hesiodo seni. f. antiq̄
quibus calamis ille linus vel hesiodus solebat deducere. f. deorsū duce
re omos rigidas. f. illas arbores duras cātādo. f. modulādo illis calamis
et o galle dicatur. f. canat origo. f. principū nemoris grynet. f. silue dedi-
care apollini ne quis sit lucus id est ne aliq̄ sit nemus quo. f. de q̄ apol-
lo iacter se. f. gloriatur plus. f. amplius quid loquar. f. qd̄ debeo. dicere.
au: loquar. f. canam scyllā. f. filia nisi. f. illius regis quā scz scyllā succiatā
id ē circūdatā inguina cādida. f. illas partes candidas monstris marinis
id est canibus marinis fama secuta est. f. de qua dī ipam verasse. f. versat
se rates dulcibias. f. naues vlyris quā fama secuta est lacerasse gurgite. f.
in mari alto. f. p̄fido nautas. f. nauigantes timidos canibus marinis. f.
illis mōstris. ¶ Aut quid ego loquar. f. dicā vt silenus narrauerit art. f.
mēbra theri. f. regis theret mutatos. f. variata p̄p̄ dapes quas dapes. f.
que cibaria et q̄ dona philomena. f. vxor sua parit. f. parauerit illi thereo
et silenus canit quo cursu. f. qua velocitate ille thereus peruerit deserta
scz loca z quibus alis. f. cū quibus alis ille thereus infelix. f. miser voluta
uerit sup tecta sua: et ille. f. silenus canit. f. narrat oia q̄ euoratas. f. ille flu-
uius q̄ beatus. f. felix audir. f. auduit p̄bebo quōdā meditāre. f. canentē
et canit oia q̄ euoratas supple iussit suas lauros. f. illas arbores ediscere
id est cōprehēdere et valles pulse. f. percussē referūt illa dicta a sileno ad
sydera: z ip̄e silenus canebat donec vesper iussit. f. p̄cepit cogere. f. inclu-
dere oues stabulis et donec iussit referre numerū. f. reducere numerum
et canebat donec vesper processit. f. venit olimpo. f. ab illo monte inuito
id ē nolēte qz ille mons libenter audiebat armoniā cantus ipsius silenti.
¶ Prima syracusio. Titulus huius egloge est faunoz satyroz silenoꝝ
delectatoꝝ: et sunt fauni dij pastor. satyri vero sūt parui dij reprehensō-
res. silent sūt dij incubi. Ista eglogā fecit virgilius principaliter ad lau-
dē varri amici sui et sepe fuit decantata in cybaris qz delectabilis est et
iocosa: et p̄mo excusat se virgilius qz sub stilo buccolico decantat laudē
varri. Possēt em̄ reprehendī eo qz non est vsus stilo grandiloquo. dicit
igit qz non est reprehendendus stilus buccolicus: qz talia p̄ia et p̄inci-
palis musa dignata est ludere vel cantare versu siracusio. f. musa cicula
locuta est per theocritū poetam q̄ erat de siracusa ciuitate. z est siracusi-
us deriuatio greca qz latine dī siracusanus. Iste em̄ theocrit⁹ fecit buc-
colica et ip̄m insecutus est virgilius in hoc opere buccolico qd̄ intelli-
tur nūc p̄ siluas et nemora. Cum canerē. f. qm̄ p̄ponerē scribere eneydē
z gesta regū apollo cinctus diuertit aurē meā a carmine herosco. Et dī
est noranter apollo qz ip̄e est de⁹ carminū. Et dī cinctus a monte cyn-
tho vbi colitur et vbi nutritus fuit anteq̄ eēt desiccatus. Per hoc vult
dicere qz qm̄ volebat scribere eneydē octavianus iussit eū describere buc-
colica et iocosa carmina. ¶ Admonuit pastore. f. dixit virgilio. tytre opz

pascere pingues oues. i. dicere carnē buccolliū deductū. i. bene digestū
 et subtile: z est translatio sumpta a lana bene carpinata q̄ deducēdo sub
 tiliat. ¶ Hūc ego. ponit aliā excusationē qz multi alij erūt qui dicēt lau-
 des et p̄elia varri qui obtinuit contra germanos et acq̄siuit magnā glo-
 riam z pecuniā maximā: qui varrus p̄curauit virgilio q̄ plurimos hono-
 res et fauores apud cesarē. ¶ Ad iniussa cano. Ponit aliā excusationē
 qz ex precepto cesaris vti silo buccolico. ¶ Si q̄s ist. i. q̄uis iste stilus
 nō sit grādi loqu⁹ s̄z buccolicus z humilis sicut mirica est arbutū humi-
 le: tñ in eo videbūt laudes varri. ¶ Nec phebo. id est nullū carnē est de-
 lectabilius cesari q̄ illud qd̄ est intitulatū de varro. Et est aliā excusatio
 cesar multū dilexit varrū et libenter audiuit carmina de eo facta siue buc-
 colice siue aliter. ¶ Pergite pierides. Hic virgili⁹ vocat pierides. i. mu-
 sas q̄ sunt in mōte pyreneo vt cantent et dicant illa q̄ silenus dixit pueri
 et ponit hic noīa pueroꝝ quoz vnus vocabat chromis et alius mnasyllus
 qui secū hēbant vnā puellā sociā et nimp̄hā que vocabatur egle: isti
 tres petebant carmen a sileno poeta vel deo incubo. ¶ Et est notandū
 qz varrus et virgilius studuerūt sectā epycuri phi sub syrone doctore. iō
 p̄t vicinītatē vocabuloꝝ p̄ silenū intelligit syronē loquentē. z p̄ chro-
 min z mnasyllū intelligit se et varrū. z adiūgit puellā ad osidendū sectā
 epycureā que posuit felicitatē in delectationibus corporeis et quidā ibi
 habēt versū trūcatū. chromis mnasyllus egle: s̄z nō est versus imo ē qui
 dā titulus continēs noīa p̄sonaz sequētū. ¶ Silenū pueri. i. isti pueri p̄
 dicit. i. varrus et virgilius viderunt silenū. i. syronē magistrū suū facētes
 in antro. Et describit hic virgilius vnū hoīem ebriū. Epycurei em̄ po-
 nebant felicitatē in delectatione ciboꝝ et venereoꝝ vt dicitur est. Dicit ḡ
 qz ille magister tñ potauerat qz dormiebat in antro qz ceciderat in foue-
 am z tā alie leuauerat nasū suū in potando qz fertū suū scz laurea magi-
 stralis ceciderat a capite z catarus. i. gobelerus vel vas ap̄tū ad poculū
 ceciderat ex alia parte z hēbat ansam attritā frequēti tractatione. ¶ Ag-
 gressi nam sepe. i. isti pueri sunt aggressi ad illū senē cū egle puella. z q̄
 ip̄e senex sepe pmiserat eis carmina s̄z soluere recusabat ideo in se cōsp̄-
 rauerūt ligare pedes et manus eius et nunq̄ eū dissoluere donec daret
 eis p̄missa sepe carmina. Leperunt igitur virgas ex quibus erat facta
 corona et ex illis virgis ligauerunt eū vt p̄posuerat: egle autē mufa pul-
 cherrima cepit moza z int̄iixit eius facie. ¶ Ille dolū ridens. i. ille magi-
 ster silenus videns se deceptum risit nec verecundatus est qz secundum
 sectam epycuri non erat verecundū inebriari. z dicit ad pueros quov̄in-
 cula necitris. i. soluite me eodē ture quo ligastis qz p̄ delectatione debet
 vobis sufficere vidisse me ebriū z ligatū et hoc etiā dicit qz fauni nimp̄-
 phe z sileni non videntur nisi qñ volunt. soluite ergo me et dabo vobis
 ambobus carmina que vultis s̄z sociā v̄ra scz egle hēbit aliā mercedē q̄
 carnē scz stuprū quod virgilius dicit verecūde. Simul incipit ip̄e. i. his
 dicit silen⁹ incipit dicere carnē qd̄ seq̄. ¶ Tū ho. i. qñ silen⁹ incepit cā-

rare tunc carne suū erat tā suauē z tam locūdlū q̄ oīa coreabāt scz fere
siluarū mōtes z nemora. Et dicit in numerū qz saltantes in choreis mo
uēt fm̄ mensuram carnis. z est motare frequētatiū de moueo moues.
Hec tñ phebo. i. mōs p̄natus vbi adoratur phebus i thessalta nō hz tñ
gaudī camate ibidē phebo q̄tū gaudī habuerūt mōtes z silue carāte
te sileno. nec ysmarus z rodope mōtes thracie in quibus cātavit orphe
us tñ gaudī sunt ex carnie orphel q̄tū ex carnie sileni. Hāqz canebat
h̄ic reddīt causā illi⁹ leticie qz canebat silenus quō mūdus incepit z ex
q̄bus p̄cipijs p̄stat oē qd̄ est z quō semina rez fuerūt coacta p̄ inane.
¶ Cū de rez origine sicut hēt in phisicis. diuerse fuerūt phoz opimōes
qz anaxagozas dicebat oīa fieri ex igne. et ibales milest⁹ ex humore. iō
vocāt poete oceanū patrē. alij ex quatuor elementis sicut empedocles.
Sz epycuret dicit duo eē rez p̄ncipia. i. corpus z inane. dicit em̄ cor
pus eē athomos. i. paruas partes indiuisibiles q̄ apparent in radiis so
laribus. z vocauerūt inane illud spaciū in quo sūt athomi. Donat⁹ etiā
sapiebat istā sectā qñ dicit nomē significare corpus aut rē: qz corpus vo
cat rē sensibīlē. rē uero vocat illū qd̄ nō sentit. z qz oē qd̄ est aut est conti
nens aut p̄tenti. iō ex istis duob⁹ sūt quatuor elemēta z ex elemētis sūt
mixta. iō dicit qz ista duo sūt semina terraz. ¶ Et aie. i. vēti vel aerē ignis
et aque. vocat em̄ aerē siam vel vētū aut spiritū. ¶ Aliqd̄. i. puri z post
ea totus orbis creuit ab istis. Canebat etiā quō mūdus incepit crescere
z accipere diuersas figuras. ¶ Hāqz noui. i. canebat quō sol incepit lu
cere: z est luceo inchoatiū de lucco luces. ¶ Altius atqz cadant. i. ca
nebat quō fiebat pluuia ex vapore aq̄so eleuato sursum z cū frigiditate
medie regionis aeris rōcreto z in guttas p̄stricto q̄ a sua pluralitate di
cunt pluuia. ¶ Rara p̄ ignotos. i. canebat quō aīalia inceperūt discurre
re p̄ mōtes nouos et ignotos. ¶ H̄inc lapides. h̄ic tāgit fabulā de ori
gine mūdi quā late ponit ouidi⁹ in p̄mo methamorphoseos. loq̄t ei h̄ic
ad pueros p̄dictos: puert astit delectāt in fabulis. fabule etiā i pre iuue
te sūt ad delectationē. illa autē fabula dicit qz post diluuiū pyrha z deu
calion remāserūt solum: sz a phebo habuerūt oraculū seu responsū ore p̄
latū qz mulier p̄iceret post se lapides z silruū z ex lapidib⁹ mulier de
bebant nasci mulieres: et ex lapidibus viri nascituri erāt mares. ¶ Sa
turnia regna. h̄ic mutat ordo fabule qz p̄mū diluuiū nō fuit tpe satur
ni sz tpe egidis regē thebanoz. Scdm̄ vero diluuiū fuit tpe deucalcōis
z pyrhe. ¶ Caucaus. i. silenus canebat quō i caucaso monte altiss
mo assyrioz mercurius de⁹ eloquētie de⁹ rōntis de⁹ prudētie ligauerat
ad petrā p̄metheū cur⁹ cor corrodebat aquila. z cā hui⁹ fuit: qz cū omis
ignis ex iouis institutiōe eēt extinctus in terris Athinera dea sapiente
dedit p̄silū p̄metheo vt cū quadā facula furaret ignē phebi et ipm̄ de
dit hoibus iō dii fuerūt trati z imiserūt mūdo famē p̄ quā fictionē itelli
git qz p̄methe⁹ fuit prudētissim⁹ astrolog⁹ z p̄m⁹ docuit assyrios astro
logiā quā studuit in mōte caucaso cū maxima sollicitudine z cura perut

gili que intelligit p aquilla corrodētē cor. qz cura dī quasi cor vīs. Iste
 pmerheus p silio mīnerue furat⁹ est ignē solis. i. cognouit p rōnes natu
 rales quō gīatur ignis. in aere et oīdit hoīb⁹ quō pōt ignis generari ī
 terris ex collisioe duoz cozpoz solidoz sicut in fusillo. ¶ Tū fratri dīj mī
 serūt famē in terrā qz ex vīu ignis gīatur famēs qñ. i. bellatores incēde
 rūt vībes et villas et etiā si hoīes oēs vacarēt ad fabricā auri z argētī to
 tus mūdus efficeret sterilis z famelicus. ¶ Iste adūgit hylā. i. silenus
 adūxit predictis hystoriā hyle q. fuit quidā spectosus puer quē amauit
 hercules qui iuxta missiam ciuitatē qñ vēdebat eqs submersus est quez
 fecit queri hercules p nautas clamātes z altis vocib⁹ dicētes. hyla hyla
 z nō est inuētus locus ei⁹. ¶ Et fortunatā. i. canebat etiā silen⁹ de passi
 phe vxore regis mīnoys q p̄cubuit cū tauro p̄tra quā exclamar: qz turpis
 sine amauit z dicit. Ah virgo infelix. et est ah interiectio fremozis sicut
 fy vel poy. pasyphem autē meretricē vocat virginē nō avirtute: s; ab eta
 tis viriditate. ¶ Pretides implerūt. Iste pretides fuerūt filie preti z an
 thiope. q filie arrogantes presumpserūt dicere se eē iunone pulchriores
 quare tūno indignata imisit in eis talē fantasiā qz semp putabant se esse
 vaccas credentes se habere comua et timēres aratra nulla tñ earū com
 misit tā turpe cōnubiū sicut fecit pasiphe et in hoc vituperat eam plusqz
 pretides. Et capitur ibi leui p plano et habet primā longam. Iuxta il
 lud. p̄zo plano leui. p̄zo leuitate leui. et est vltia de pretides breuis mo
 re grecoz sicut in primo eneydos. Ah virgo infelix. Exclamat iterū cō
 tra eius infortunū vocans eam virginem sicut prius dicēs tu virgo in
 felix erras et vagaris nunc in montibus: et iaurus amicus tuus iuxta
 te cubans super latus in herba mollī scilicet iacintho vel alia herba ru
 minat herbas virides vel forte sequitur aliquā vaccā in aliquo grege in
 silua cortines in qua cortine fuerunt aliquando stabula armentozum so
 lis. Et non dicit qz ille taurus sequatur aliquam vaccā in nemore gno
 sio quia mynos maritus pasiphes ibi regnabat: ideo taurus non aude
 bar illuc accedere et in his videtur pasiphe sperare liberari a tauro z ip
 sum dimittere qz diu ruminat et quando sequitur alia armenta: ideo pre
 catur nymphas predictas vt claudant tauro saltus nemozū scz introit⁹
 vel exitus eorum. Et dicunt silue saltus: quia ibi saltāt aialia siluestria.
 Rūmē est ps gutturis ad quā aialia mittūt itez herbas qz pri⁹ gulose
 sumpserūt. z ruminare ē herbas sic digerere. ¶ Tū canit hesperidū. filie
 athlāris vocate fuerūt hesperide: qz regnauerūt in hesperia iter qz fuit
 vna noīe athlāris cursu potissima qz infecit multos maritos qz curren
 do supauit: s; hypomenes eā deuicit in cursu in virtute pomoz qz sibi de
 dit ven⁹ vt lat⁹ hēf sup tertio eneyd. Silen⁹ qz canebat istā hystoriā. i.
 quō athlāra mirabat illa poma. Tū phetōttadas. i. silen⁹ canebat quō
 filie solis deflebāt morē phetōttis fratris sui z mutate sūt in alnū arbo
 rē vel in populū: vt habet decio eneydos. ¶ Tū canit errantē. i. silenus
 canebat quō gallus poeta fuit effectus poeta z diuinatoz. vñ gallus se-

mel ambulabat iuxta p̄messum fluuiū boette grece regiōis q̄ p̄messus
 h̄z multa brachia. iō dicit p̄messi ad flumina: z tūc assūpsit eū q̄dā n̄yba
 in mōres aonas v̄l aonos: z est aonas actūs grecus z possessiū: z in illis
 mōtib⁹ linus fili⁹ apollinis dedit sibi coronā magistrālē z calamos mu-
 sicales q̄s pri⁹ dederat cuidā ātiq̄ poete de ascrea ciuitate. s. eufozioni q̄
 fecit q̄dā caria de certamie calcanis z mopfi in gryneo nemore de picia
 diuinādi s̄z mopfus obtinuit q̄ melius diuinauit de paritate vel iparita-
 te pomoz cuiusdā arboris: z ex dolore confusus calcas interiit: s̄z gallus
 de quo est hic sermo irāstultit in latinū caria illi⁹ euphoziōis ciuis ascret
 q̄ euphozon carmie letificabat omos et alias arbores. ¶ Quod loq̄r an-
 scillam. Due fuerūt scille vna fuit filia nyfi: z alia phozci. S̄z poette hic
 accipit vniū p̄ alio. s. scilla nyfi p̄ scilla phozci sicut in georgic⁹ de mitus
 pollucis habentis. i. castoris q̄ fuit domitor equoz. Scilla est filia nyfi nō
 fuit mutata i mōstrū martinū: s̄z filia phozci. Scilla autē filia nyfi regi me-
 garēsū mutata fuit in alaudā z pat su⁹ in nyfū auē sui nois de q̄ scilla
 sic mutata et de patre suo solet dici nō est tuta nisi sine nyso filia nyfi: q̄
 nyfus sp̄ p̄sequit scillā. i. alaudā z scilla nyfi est regimē supplementi sicut
 valida sanfonis. ¶ Quā fama secuta est. i. fama dicit istā scillā verasse z
 infestasse naues vltis redeūtis a bello troiano. et est dulci⁹ adiectiū
 possessiū regionis in qua regnabat vlyxes. ¶ Aut vt mutatos. i. silen⁹
 canebat quō mēbra therei regis thracie fuerūt mutata z turbata p̄pter
 dapes q̄e sua vxor dedit sibi comedēdas. Et capis nomē p̄ nomie sicut
 prius. s. phylomena p̄ progne sorore sua. Tūc there⁹ duxit p̄gnē in vxorē
 suā q̄ erat filia pādionis regis arhenarū q̄ rogauit manū suū vt iret
 arhenas z adduceret sibi suā sororē vidēdā. s. phylomenā quā cū there⁹
 adduceret violauit eā in via z ne ipsa eū accusaret in via abscondit et lin-
 guam dimisitq̄ eā in nemore ipa tū de p̄prio cruore scripsit. i. veste quā
 misit sue sorori q̄cōd sibi p̄tigerat. vel meli⁹ scripsit acu in tapetis q̄ cum
 p̄cepisset scelus patratū accepit isthm filii suū de thereo quē interfectū
 z bñ cocū dedit p̄ri suo comedēdū cui p̄ri instansissime querēt vbi erat
 ythis. mater r̄ndit. Q̄d petis intus habes. i. fili⁹ tu⁹ est in vētre tuo. quo
 audito p̄e desperatione thereus fugit in solitudinē tanq̄ furiosus. Igit̄
 isti quatuor mirari sūt in aues sc̄z thereus in huppā sedā auē: ythis i
 phasianū voluctē comestibilē. progne in byrdinē auē instabilē: z phyl-
 lomena in lucinā auē canozā. Et sic p̄z q̄ philomena accipit in textu p̄
 progne sorore sua vel pro seip̄a: quia ipa fuit occasio dandī illas dapes.
 ¶ Oia q̄ phebo. i. silen⁹ canebat oia carmia q̄ phebus cantauit in eu-
 rota fluuio laconū q̄ erat phebo p̄secratus iuxta quē sūt lauri plurime:
 q̄z arbores phebi quas docebat phebus sua carmina. ¶ Ille cant. i. qm̄
 silen⁹ canebat: valles resonabant vsq̄ ad celum yperbolice loquēdo.
 ¶ Logere donec aues. i. canebat vsq̄ ad vesperā s̄z sol quasi inuitus tē-
 debat ad occasum p̄pter delectationem quā hēbat in illo cantu.

¶ Septima egloga.

Horte sub arguta confederat ilice daphnis
 Cōplerātq; greges cozydō z thirsis inū
 Thirsis oues:cozydō distentas lacte capellas.
 Ambo florentes etatibus:archades ambo.
 Et cantare pares:et respondere parati.
 Hic mihi dū teneras defendo a frigore myrtos
 Vir gregis ipse cap deerrauerat:atq; ego daphni
 Aspicio:ille vbi me contra videt ocuis: inquit
 Huc ades o melibee:caper tibi saluus et hedi.
 Et si quid cessare potes requiesce sub vmbra
 Huc ipsi potum venient per prata iuueni.
 Hic virides tenera preterit arundine ripas
 Abintius:eq; sacra resonant examina quercu.
 Quid facerem:neq; ego alcipē nec phillida hēbā.
 Depullos a lacte domi que clauderet agnos.
 Et certamen erat cozydō cum thirside magnū
 Posthabui tamen illozum mea seria ludo.
 Alternis igitur contendere versibus ambo
 Lepere:alternos muse meminisse volebant.
 Hos cozydō:illos referebat in ordine thirsis.

Cōstrue.daphnis.i.ille pastor: p̄federat.i.sisterat forte.i.a casu sub ilice.
 i.sub illa arboze arguta.i.sonora z cozydō z thirsis.i.illi pastores p̄pulerāt.
 i.p̄gregauerāt greges.i.armēta in vñū z thirsis.i.ille pastor: p̄pulerat
 oues z cozydō p̄pulerat capellas.i.capias distētas.i.plenas lacte. et
 ambo.f.cozydō z thirsis erāt flozētes etatib⁹.i.iuuenes.z ābo erāt archades.
 i.pastores archadie:z ābo erāt pares.i.eq̄les cātare.i.ad cātandū.
 z ābo erāt pat̄rūdere hic.i.ī isto loco dū defēdo.i.phibeo myrtos.
 i.illas arbozes teneras.i.molles a frigore.i.a frigiditate caper vlr.
 i.ma:scul⁹ gregi.i.armēti deerrauerat.i.deutauerat z ego aspicio illū daphni
 pastorē z vbi.i.postq̄ ille daphnis videt.i.aspicit p̄.i.ēp̄rio ip̄e inq̄t.
 i.asit o melibee ades huc.i.veni huc ocuis.i.cit⁹ caper est salu⁹ tibi z hedi.
 i.capi z si potes cessare aliqd̄.i.dimittere labozē req̄esce subvmbra.
 z iuueni.i.īp̄i boues veniēt huc potū.i.ad potādū p̄ prata.i.p̄ agros.
 z mīn:ri⁹.i.ille fluui⁹ p̄rexit.f.coopit ripas virides harūdie.i.calamo tenera.
 f.recētī.z examia.i.apū p̄gregatiōes resonāt.i.murmur faciūt q̄rcu sacra.
 i.ō illa arboze p̄scēta. Quid facerē ī isto loco:q; ego n̄ hēbā alcipē.
 i.illā puellā neq; phillida.i.amasiā illā q̄ claudet.i.cluderet agnos dep̄llos

id est remotos a lacte. i. ab yberib⁹ m⁹is: z cozydō erat. i. hēbat magnū certamē. i. magnū iurgū cū ibirside. i. cū illo pastore z ego possidabui. i. postpositū mea serū. i. meas delectatōes ludo. i. ioco illoz amboz z ābo cepere. i. inceperūt z tendere. i. certare versib⁹ alfnis. i. alternati dicitis: et muse. i. deē volebāt. i. cupiebāt memisse. i. memorasse versus alternos z cozydō referebat. i. pferebat hos versus: z ibirsis referebat illos versus in ordinē. i. p ordinē. ¶ Forte sub arguta. Hūc egloge pponit tal' titul⁹ melibeus z cozydō ibirsis: in textu p melibeo ponit daphnis z intro ducūtur duo pastores scz ibirsis z cozydō q certat inuicē z vocāt daphnīm vt audiat eoz certamē. Et volūt aliq intelligere p daphnī cesarē: z p cozydōnē virgiliū: z p ibirsim iūmicos virgilij: z vicunt sicut fuerūt bauius z meuius poete miseri. dicitur ergo forte. i. fortuito. z est ablatiuus de fors. alias non staret versus daphnis sedebat sub illice arboze arguta. i. sonora resonāti vel stridēti: s; alibi argutū significat breue sicut i geozgicis Argutūq; caput. Daphnis aut intelligit quidā diuinus q fuit filius mercurij. ¶ Cōpulerāt. i. pgregauerāt in vnū. i. simul: z est plentis. Thirsis oues. i. thirsis cōpulerat oues z cozydō capras distētas lacte. i. plenas: q; plena ybera distēdunt. ¶ Ambo flozētes erantibus. i. iuuenes Archades ambo. i. nō vere de archadia q; res agebat in mātua q nō est in archadia: s; archades. i. sapiētes sicut si eēt de archadia vñ fuerunt multi phi. ¶ Et cātare pares. i. erāt in sciētis eglez z parati respondere ¶ Hic michi. i. qñ colligebā myrthos teneras in estate p ouibus ne cor rūpanā a frigore hyemis. ¶ Vir gregi. z capis tbi vñ abusue q; solū pī net homi: s; nūc apticio daphnū z ipse me vocauit o melibee. i. o virgili q; nūc capis melibe⁹ p virgilio: ades huc. i. veni q; nō solū caper est tibi saluus imo z hedi. i. patres mātuant z eoz filij qd daphnis certificabat tanq; diuinus poeta. ¶ Et si qd. i. scio te eē virū laboriosum: nī si potes cessare z q̄scere a labore req̄scere mecū sub vmbra. ¶ Huc ipsi portū. i. maneat hīc q; locus ē delectabilis: q; hīc est mīntius circū datus harū: dīne z herba viridi: z est patria abundās melle q; sunt examina. i. sectetates apū in quercu. Quid facerē. hīc virgilius tacite excusat se nō posse hīc morari: q; nō h; hīc suā contugē sicut hnt illi duo certatores que gubernaret agnos suos: z maxie q; longū z magnū est certamen. ¶ Post habui. i. postpositū meā necessitatē querēdi caprū ludo eoz. i. versib⁹ eorū: q; dicitū est prius Ludere que vellē zc. ¶ Alternis. i. muse volebant q; ego seruare oia dicta eorum. Hos cozydōn. i. cozydōn incipiebat hos versus: z ibirsis respondebat.

Cozydōn

Amphe noster amor libertides: aut mihi carmē
Quale meo codro concedite: proxima phebi
Versibus ille facit: aut si non possumus omnes
Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.

Construe. o nimphe libertides. i. sic dicte exñtes nř amor. i. nře delicie concedite. i. date mihi corydont tale carmen q̄le dedistis meo codro. i. il li poete qz ille codrus facti carmina p̄xima. i. silia versibus phebi. i. illius dei. aut si non possumus facere oēs versus similes phebi versib⁹ fistula arguta. i. sonora pendeat in pinu. i. illa arboze sacra. i. p̄secrata. **C**h̄m̄ phe noster amor. hic incipit corydont et iuuocat niphas qz vt dicit varro nimphe et muse idē sūr qz aque in moru suo faciūt musicā et dicūt liberrides a liberto fonte vbi colūt niphē: orat q̄ niphas vt p̄cedāt sibi facere illa caria q̄lia factebat codr⁹ q̄ factebat h̄s⁹ silēs s̄sib⁹ phebi. **A**ut si nō possum⁹: qz postea dicit nō oia possum⁹ oēs: iō orat vt si nō possit oēs vers⁹ facere silēs versib⁹ codri saltē p̄ sacrificioꝝ munere suspēdet fistulā suā ad pinū sacra q̄ ē arboꝝ p̄secrata matri deoꝝ. **Th̄ris.**

Pastores hedera crescentem ornate poetam
Archades: inuidia rumpantur vt ilia codro
Aut si vltra placitum laudarit bacchare frontem
Cingite: ne vati noceat mala lingua futuro.

Construe. o pastores archades ornate. i. adornate me poetā crescentē .i. nascēte hedera. i. illa herba. vt illa. i. viscera rūpanē. i. frangant inuidia id est p̄pter inuidiā codro. i. illi poete aut si ille laudarit. i. laudauerit vltra placitū. i. vltra q̄ placeat mihi cingite. i. ornate frontē. i. caput bacchare. i. illa herba ne mala lingua noceat vati. i. poete futuro. i. mihi qui sum futurus poeta. **P**astores hedera. hic th̄ris r̄idet corydont per quatuor versus et loquit hūilit nō dicēs se poetā nisi solū insipiētē z si bi displicet qz iā corydont orauit fieri similis codro. i. cornificio i arte poetrie. iō orat pastores archadie vt dēt sibi coronā ex hedera ex qua coronabant poete qz sp̄ viridis est sicut et carnia merent eternitatē. **E**t petit illā coronā sibi dari vt codrus p̄ inuidiā crepet medi⁹ qz inuidus pl⁹ nocet sibi q̄ inuidioso. et qz inuidia est inter pares et inuidia respicit in aliterū. iō ondit se maiorē vel parē codro. **A**ut si vltra. i. si codrus derisorie laudauerit me ad vituperationē. o pastores archadie cingite frontē meā bacchare. i. herba q̄ valet p̄tra fascinū siue est hespericon herba p̄forata vel herba sancti iohānis q̄ dī fuga demonū. ne mala lingua. i. ne lingua inuida codri noceat mihi. **C**orydon.

Letosi caput hoc apri tibi delia paruus
Et ramosa mycon viuacis cornua cerui
Si proprium hoc fuerit: leui de marmore tota
Puniceo stabis suras euincta cothurno.
Construe. o delia. i. o dyana michon. i. puus tu⁹ paruus. i. iuuentis dabit tibi dono caput apri fetosi. i. h̄ris fetas z dabit tibi cornua ramosa. i. ramis plena cerui viuacis. i. illi⁹ aialis diuitiū z si h̄. i. donū meum

fuerit p̄p̄tū. i. si tibi placet sc̄z tu stabis. i. eris tota d̄ marmore leui. i. pla
no. dico cuncta. i. omnia furas coiburno. i. illo calciamēto puniceo. i. ru
beo colore tincto. ¶ Sctosi. hic loquit̄ coyrdō ad dyana q̄ttuor versib⁹
dicēs q̄ micon iuuenis pastor seruus z nepos su⁹ dabit munera dyane
q̄ est dea venatorū. dabit enī sibi caput aprī z cornua cerui viuacis. i. diu
uiuētis: qz sicut dicit plinius in hystoria naturali ceruus senex q̄rit serpē
tē z ex respiratiōe hanelitus trahit eū de foramine z ipm comedīt z in il
la comestione viuiscit z resumit vigorē. Si p̄p̄tū fuerit. i. si acceptū fue
rit tibi michi dare munus qd̄ peto faciā tibi statuā de leui marmore id ē
plano z terfo: z dabo tibi caligas puniceas. i. purpureas: et est coiburn⁹
calciamētū vitiq; pedi aprū: iō dicitur coiburno in singulari: z furas. i.
tibias in plurali. et p̄nebant poetis z venatoribus. **Thirsis.**

Sinū lactis et hec tibi liba priape quotannis

Expectare sat est: custos es pauperis horti.

Nunc te marmoreum pro tempore fecimus: at tu

Si fetura gregem suppleuerit aureus esto.

¶ Cōstrue. o priape. i. o deus hortorū sat est expectare. i. satis expectasti
sinū lactis. i. vas plenū lacte z hec liba. i. hec sacrificia quotānis. i. singu
lis annis. z tu es custos horti. i. agri pauperis: z nos fecim⁹ te marmore
um. i. ymaginē tuā marmoreā p̄ tpe. Si tū fetura. i. nutrimentū vel par
tus suppleuerit. i. augeat gregē tu esto aureus. i. faciā tuā statuā aureā

¶ Sinū lactis. Hic thirsis facit votū priapo deo hortorū z dicit q̄ tēpo
re sue paupertatis hēbat eius ymaginē marmoreā in horto paupe z p̄sen
tabat ei munera parua sc̄z sinū lactis vel placētās q̄ in estare iocose coz
medūtur in hortic. z sc̄dm aliquos sinū p̄ vase est neutri ḡnis p̄ima lō
ga. Seruius tū z greci dicūt sinus: qz semp est masculini ḡnis. sed p̄ va
se est p̄ima longa z p̄ gremio p̄ima breuis: iuxta illud Replet: māma
sinū lactisq; coagula sinū. z est sp̄ quarte declinatiōis vt in sinu ababe:
z pro vase sinus est vas in quo colatur lac nullus. Dicit ergo thirsis ad
deū horti: o priape tā satis expectasti sinū lactis z liba ei fuisti horti
custos pauperis. Sed si musevellent michi p̄cedere qd̄ postulo ego tibi fa
ciam statuā aureā sc̄z si sim diues: z si fetura. i. nutrimentū a forēdo sup
pleat gregē. i. administret z augeat gregem. **Cozydon.**

Meryne galathea thymo mihi dulcior hyble

Landidior cygnis: hedera formosior alba.

Cum primum pasti repetent presepia tauri:

(Si qua tui coridonis habet te cura) venito.

¶ Cōstrue. galathea. i. amica mea nerine. i. nereī filia ē dulcior. i. suauior
michi cozydoni thymo. i. illa herba hyble. i. illius oppidi: et galathea est
michi cādidior cygnis. i. illis aubus z ē formosior. i. pulchrior hedera. i.
illa herba alba. i. cādidā: z o galathea si qua cura. i. aliq; amor tui cozy-

donis. i. tui amatoris hz te. i. te detineat ventio. i. vent ad est cū tauri. i. illa aialia pasti. i. saturati repetēt. i. querēt vel redibunt ad p̄septā. i. ad stabula sua ¶ Iherine galathea. hic loquit̄ corydō certādo de pulchritudine amice: et dicit q̄ nerine. i. galathea filia nerei est sibi dulcior q̄ sit t̄bim⁹ apibus in illo oppido vbi est abundātia t̄bimi herbe quā diligūt apes. et est nerine patronimicū grecū: qz femina patronimica terminatur in e sicut nerine. aut in yas sicut pelyas. aut in is sicut colchis. ¶ Candidior id est albior illa aue scz cigno: et pulchrior q̄ hedera alba cuius lignum est pulchrius q̄ hedere nigre. ¶ Cū primū. p̄recatur corydō amicaz suam nerinē vt veniat ad eū qm̄ tauri erunt pasti saltem si habeat curaz corydōntis vel diligat eum. T̄biris.

**Immo ego sardonis videar tibi amarior herbis
Horridior rusco: proiecta vilior alga:**

Si mihi non hec lux toto iā longior anno est.

Ite domum pasti (si quis pudor) ite iuenci.

¶ O amica mea imo ego videar. i. videri possum tibi. i. a te amarior herbis sardonis. i. de sardonis z videar horridior. i. aspior rusco. i. illa herba amara z videar tibi vilior. i. turpior alga. i. illa herba p̄iecta. i. p̄cepta. Si hec lux. i. dies ista nō est iā lōgior mihi toto anno. o iuenci pasti. i. saturati ite domū si q̄s pudor vobis est. i. si quā habetis verecūdiā. ¶ Immo ego. t̄biris p̄ r̄tū loquit̄ de amica sua dicens q̄ ip̄e bñ diligit eā s̄ non diligit ab ea imo ip̄e est amarior ei q̄ herbe sardonice qz in sardonis sūt herbe siles ap̄astro q̄ mel faciūt amarissimū et p̄rahūt labra hoīs edētis ac si veller ridere et interficiūt hoīem ridēdo. Et rusco ē herba amara et alga etiā quā p̄icit mare sup litora ex q̄ stercozant̄ agri. ¶ Si mihi non hec lux. ofudit se amare eā qz vna dies est illi lōgior āno. ¶ Ite domū. loq̄t̄ ad gregē vt redeat domū: qz pudor est iā dtu morari in pascua et hoc dicit qz sperat q̄ qm̄ veniēt iuenci de pascuis sicut p̄t⁹ dicit̄ corydō. cum primū pasti tunc veniet amica sua. Loxy.

Muscosi fontes: et somno mollior herba:

Et que vos rara viridis tegit arbutus umbra:

Solsticium pecori defendite iam venit estas

Torrida: iam leto turgent in palmitē gēme.

¶ Cōstrue sic. vos fōtes muscosi. i. herba muscosa coopertī z tu herba mollior. i. dulcior sono z arbutus viridis. i. illa arbor q̄ tegit. i. coopit vos fōtes umbra rara. i. parua defēdit. i. phibete solsticiū. i. calorē solis pecori. i. gregi: qz estas. i. calor torrida. i. vehemēs venit z gēme. i. boni turgēt. i. inflāt̄ i palmitē leto. i. in ramis vinearū. ¶ Muscosi fōtes. hic loq̄tur corydō et certat de alia delectatione ip̄is estm̄ p̄ecando q̄ crescat herba q̄ est mollis ad dormiēdū z q̄ fōtes sint muscosi. i. herba coopiat eos et sint arbuta frōdosa. orat̄ ḡ oia ista sibi dari vt depellāt solsticiū.

qz qñ ista nascunt recedit sollicitū hyemale z accedit estas. Zbir.

**Hic focus et tede pingues: hic plurimus ignis
Semper: et assidua postes fuligine nigri.**

**Hic tantum bozee curamus frigora: quantum
Aut numerū lupus: aut torrentia flumina ripas.**

¶ Cōstrue sic. focus. i. locus ignis est hic. i. in patria mea sp: z tede pin-
gues. i. ille arbores grosse sūt sp hic. z plurim⁹ ignis. i. copiosus ignis ē
sp hic. i. i patria mea. z postes. i. pillaria domoz sūt facti nigri. i. nigra sūt
ligne. i. fumo assidua. i. p̄tinuo. z nos curam⁹. i. timem⁹ tm̄ frigora bo-
zee. i. illius venti q̄tū lupus timet numer⁹ outū ei q̄tū flumia torrentia. i.
aque abūdātes timēt ripas. i. littora. ¶ Hic focus. Loquit hirsus dicēs
qz p̄ s̄ritū in patria sua sp sunt ignis z tede pingues et postes domoz
sp sunt nigri ppter ignē assiduū. et est fuligo nigra sordities camini. hic
tm̄ bozee. i. ppter ignē quē factim⁹ nō dubitamus bozeā. sicut nec lup⁹
verē numerū outū. qz bñ comedit oues nūeratas vñ h̄c flua torrentia nō
verē ripas q̄s trāscēdūt z supeminēt vñ q̄s fluctuāt. Lozido.

Stant et iuniperi et castanee hirsute

Strata iacent passim sua queq; sub arbore poma

Omnia nunc rident: at si formosus alexis

Montibus his abeat: videas z flumina sicca.

¶ Cōstrue. z iuniperi. i. ille arbores z castanee hirsute. i. spinose sūt. i. sūt
in venetia z poma queq; sua iacēt. i. sunt strata. i. demissa sub arbore et
oia rident. i. sunt leta. at si alexis. i. ille iuuenis formosissimus abeat id ē
recedat ab his montibus videas. i. videbis flumina sicca. ¶ Stāt et iun-
peri. Hic corydon iterū laudat venetiā z redit ad illō qd̄ tā dixit turgēt
in palmite gemme. ibi etiam sunt castanee hirsute. Juniperus est arbor
thursifera z dura dicta quasi signēs p̄r. i. ignē qz in eius ligno optie nu-
trif ignis. ¶ Castanea s̄gr̄ arborē et fructū sicut nux et ficus. et d̄r casta-
nea q̄si caste nata p̄ s̄ritū qz et⁹ fructus nascit in folliculo ad modū duo-
rū testiculoz absconditorū. Et est notandū qz iste versus est ex ameter si
ne dactilo in quinto pede et vocalis nō cedit vocali nec fit collisio voca-
liū i fine d̄ iunip̄r: cū illa p̄suctioe et. nec i fine de castanee cū p̄suctio de
hirsute et sic sūt ibi due boetesis sicut in doctrinali. o v̄tinā alme de⁹. zc.

¶ Strata iacēt. i. in venetia abūdāt fructus pomoz stratoz sub arbori-
bus. ¶ Oia nūc ridēt. i. ibi abūdāt herbe florentes. ¶ At si formosus. h̄
retorquet totā laudē predictā in cesarē qui est bonus rector imperij. q. d.
si alexis. i. cesar abeat ab illa patria ip̄a manebit sterilis et inculta: qz bo-
nus pastor impinguat oues z flumina sicca id est arida et est hyperbole
ad ostendendum magnam sterilitatem patrie que non habet bonum
rectorem. Zbir.

Aret ager: vitio moriens sitit aeris herba.

Liber pampineas inuidit collibus vmbra:

Phyllidis aduētu nostre nemus omne virebit.

Jupiter et leto descendet plurimus ymbri.

¶ Cōstrue. ager. i. cāpus aret. i. desiccā defectu aeris z herba moriēsvi
cio. i. defectu aeris corrupti sitit. i. affligit: z liber. i. bachus inuidit. i. pp̄
inuidiā detraxit vmbra pāpineas solā vitis a collib⁹: z oē nem⁹. i. oīs
silua virebit. i. frōdebit aduētu nre phillidis: z iupiter. i. aer supior descē
det plurim⁹. i. abundās imbrī. i. pluuiā leto. i. dulci. ¶ Aret ager. h̄ iher-
sis sub alijs verbis laudat cesarē dicēs q̄ sine eius dñsio tota patria ē pe-
stifera z aer corrupt⁹ z herba sit carēs pluuiā z bachus nō dat solā vitē
Sed si phillis ventat. i. amica sua hēat grām cesaris oīa sibi bñ succedēt
z virebit oē nemus z aer supior dimittet pluuiam. Lo.

Populus alcide gratissima vitis iaccho.

Formose myrtus veneri sua laurea phebo

Phyllis amat corylos: illas dū phyllis amabit:

Nec myrtus vincet corylos: nec laurea phebi.

¶ Cōstrue sic. ppl̄s. i. illa arbor ē gratissima alcide. i. herculi: z vitē ē gra-
tissima iaccho. i. baccho: z myrtus. i. illa arbor est gratissima veneri. i. illi
dee: z sua laurea. i. pp̄ria laurea est gr̄tissima phebor phill. i. amica mea
amat corylos. i. illas arbores: z dū phill̄ amabit illas corylos myrt⁹ nō
vincet corylos z laurea phebi nō vincet corylos. ¶ Popul⁹ alcide. hic co-
rydō iterū laudat cesarē dicēs q̄ hercules amat populū arborē sibi p̄se-
cratā: z bacchus amat vitē: z phebus laurū: z venus amat myrtū Sz
phillis p̄ quā intelligit cesar pulcher z delectabilis amat corylos arbo-
res nuciferas. i. māruanos: z q̄ditu cesar amabit eos nulla gēs supabit
eos. quod intelligitur in hoc quod dicitur Nec myrtus vincet corylos
nec laurea phebi. Thirsis.

Fraxinus in siluis: pulcherrima pinus in hortis:

Populus in fluuiis: abies in montibus altis:

Sepius at si me lycida formose reuisas:

Fraxinus in siluis: cedit tibi pinus in hortis.

¶ Cōstrue. fraxinus. i. illa arbor est pulcherrima i siluis. i. nemorib⁹ z pin⁹
est pulcherrima in hortis: z ppl̄s. i. illa arbor ē pulcherrima i fluuijs. z abies
.i. sapin⁹ ē pulcherrima i montib⁹ altis: o lycida o puer me⁹ formose si reuis-
sas me. i. si uisitas aduēdū me fraxin⁹ cedit. i. dabit tibi locū in siluis
pinus cedit tibi in hortis. ¶ Fraxinus in siluis. Thirsis iterū laudat ce-
sarē q̄ intelligit p̄ lycidā z dicit q̄ fraxinus natalit̄ crescit in siluis z ibi ē
pulcherrima. Sz pin⁹ est pulch⁹ in hortis z ppl̄s est pulcherrima iuxta

fluuos. z abies est pulchrior i mō: i b^o al^{is}: q̄lz em̄ res meli^o se bz i loco
naturali. Sed si lycidas dignet reussere vel visitare thirsim tūc ipse thir
sis faciet ipm̄ pulchriorē q̄ sit fraxinus in siluis vel pinus in horis: id ē
laudabit eū sup̄ oēs principes. sed ista laudatio nō est liberalis qz est cō
ditionalis z mercēnaria: scz si bñ feceris laudabo te: z iō coxydon libera
lius cantauit. i. laudauit q̄ thirsis. Abelibeus.

Hec memini: et victū frustra cōtendere thirsim.

Ex illo coxydon coxydon est tēpore nobis

Cōstrue. ego memini hec carmia vestra: z memini thirsim esse victū
z frustra p̄tendere cū coxydone z ex illo tpe est nob̄ amicus. i. ex illo tpe
cepi amare coxydonē p̄pter victoriā. **H**ec memini. nūc loquit̄ melt
beus q̄ erat electus iudex. z qz prius dixit alinos muse meminisse vole
bāt: iō nūc dicit se meminisse caria p̄dicta z recēset thirsim. i. comiscitū vi
ctum z coxydonē victorē z ex illo tpe coxydon fuit sibi amabilis.

Pastorum musam damonis et alpheisibi:

Immemor herbarum quos est mirata iuuenca

Certantes: quorum stupefacte carmine lince:

Et mutata suos requierunt flumina cursus:

Damonis musam dicemus et alpheisibi.

Tu mihi: seu magni superas iam saxa timaui.

Siue oram illirici legis equoris: en erit vnq̄

Ille dies: mihi cū liceat tua dicere facta:

En erit: vt liceat totum mihi ferre per orbem

Sola sophocleo tua carmina digna cothurno:

A te principium: tibi desinet accipe iussis

Carmina cepta tuis: atq̄ hāc sine tēpora circum

Inter victrices hederam tibi serpere lauros.

Frigida vix celo noctis decesserat vmbra:

Cum ros in tenera pecori gratissimus herba est

Incumbens tereti damon sic cepit oliue

Cōstrue. nos dicemus. i. cātāblm^o musam. i. cātlenā pastoz. i. damo
nis z alpheisibi quos certātes scz pastores iuuenca imemor herbarum. i.
oblita herbar. i. pastus mirata est. i. admirata ē. quoz scz pastoz carmie
id est cātlena lynces. i. illa aialta fuerūt stupefacte z quoz carie flumina
mutata. i. aque separe a loco requierūt. i. dimiserūt. p̄ptos cursus suos
z dicem^o musam damonis z alpheisibi: z tu pollio seu tu superas. i. vi
ctis michi. i. ad materiā inel carmis. saxa. i. lapides timaui magni. i. illi^o

fluuij venette: siue tu legis. i. trās is oram. i. regionē eq̄ris illirici. i. maris
 dalmatīe. en vnq̄ erit ille dies. i. nunq̄d veniet mibi tps vt liceat. i. expe
 diat michi dicere. i. decātare tua facta. i. gesta tua: en erit. i. certe erit. i. ve
 niet dies vt liceat michi ferre. i. dicere p̄ totū orbē scilz tua caria sola. i. q̄
 sola sunt digna corburno sophocleo. i. illo stilo tragico q̄ vnus est sopho
 cles: principiū muse mee erit a te augusto z musa desinet. i. finiet a te: et
 tu accipe carminā cepra. i. icepra tu: s iustis: z sine. i. p̄mitte hāc hederā. i.
 paruan coronā meā circū tpa serpere. i. latenter ire inter lauros victri
 ces. i. inter maximos triumphos et vmbra frigida noctis vtz decesserat
 a celo cū. i. q̄i ros. i. pluuia est gratissimus peccoz. i. gregi in herba tene
 ra. Damon incubens oliue. i. baculo oleastri teret. i. rotundo sic ceptis lo
 qui. ¶ Pastoz musam. huc egloge preponit talis titulus damonis et
 alpheisbei pastoz cōtentio. vñ in ista egloga primo p̄ponit poeta: dein
 de prosequit̄ ibi. Māscere. p̄mo ergo p̄ponit se diciturū carminā damonia
 et alpheisbei scz comitichj z virgilij quā eglogā fecit virgilius in laudē
 pollionis de cui⁹ puero prius dicit incipe parue puer. dicit q̄ virgili⁹: nos
 dicem⁹ musā damonis z alpheisbei pastoz q̄ p̄cedūt de suis amoribus
 vt dicef post z est eoz carmē tā delectabile q̄ iuuenca. i. iuuentis vacca
 obliuiscitur pastū z lincez feroces bestie sūt stupefacte in dulcedine illi
 us carminis. Et incipit cōstructio in illo verbo dicem⁹. ¶ Tu mibi. hic
 virgilius affectat videre dīē in quo possit laudare pollionē z sperat illū
 fore statū q̄ritif aduerbio demonstratiuo. s. en: vel optandi q̄ vtrāq̄ hz
 significatiōē z est timauus fluuius venetie z mare illiricū est mare dal
 macie vbi pollio habuit mltas victorias. ¶ Et sola sophocleo. Sopho
 cles fuit vn⁹ ex optimis poetis z altiloq̄s. hūiliter q̄ dicit virgili⁹ quā
 sensus me⁹ nō sufficiat dicere laudes pollionis magnas q̄ sūt digne so
 lo sophocle tñ. p̄ posse meo dicā laudes tuas. ¶ A te p̄cipiū. i. ista eglo
 ga facta est ex tuo p̄cepto z finit in laudibus tuis. ¶ Hāc sine tpa. Hic
 est anastrophe z q̄ pollio erat etiā poeta. iō celo. i. hora matutina damō
 incepit loqui vt sequitur. Et dicitur teres illud quod est longum z rotū
 dum sicut lanca vel arbores.

Damon.

Māscere: pre(q̄ diem) veniens age lucifer alnum.
Coniugis indigno nyse deceptus amore
Dum queroz et diuos: quāq̄ nil testibus illis
Profeci: extrema moriens tamē alloquoz hora.
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Benalus argutumq̄ nemus pinosq̄ loquentes.
Semper habet: semper pastoz ille audit amores.
Panaq̄: qui primus calamos nō passus inertes.
Incipe menalios mecum mea tibia versus

Aopso nyfa datur: quid nō speremus amātes
Fungētur iam griphes equis: equoq; sequenti
Cum canibus timidi venient ad pocula dāme.
Aopse nouas incide faces: tibi duxitur vxor.
Sparge marite nuces: tibi deserit hesperus oetā.
Incipe menalios mecū mea tibia versus.
O digno cōiuncta viro dum despicias omnes:
Dumq; tibi est odio mea fistula: dūq; capelle
Hirsutumq; supercilium: proluxaq; barba:
Nec curare deum credis mortalia quēq;
Incipe menalios mecū mea tibia versus.
Sepibus in nostris te paruam roscida mala
(Dux ego vester eram) vidi cū matre legentem.
Alter ab vndecimo tum me iā ceperat annus.
Jam fragiles poteram a terra cōtingere ramos.
Ut vidi vt perii: vt me malus abstulit error.
Incipe menalios mecū mea tibia versus.
Nunc scio quid sit amor: duris in cotibus illum
Hsmarus: aut rhodope aut extremi garamātes
Nec nostri generis puerum nec sanguinis edunt.
Incipe menalios mecū mea tibia versus.
Senus amor docuit natoꝝ sanguine matrem
Commaculare manus: crudelis tu quoq; mater:
Crudelis mater magis: an puer improbus ille:
Improbus ille puer: crudelis tu quoq; mater
Incipe menalios mecū mea tibia versus.
Nunc et oues vltro fugiat lupo: aurea dure
Mala ferant quercus: narcisso floreat alnus:
Pinguia corticibus: sudent electra mirice:
Certent et cygnis vlule: sit tytirus orpheus.
Orpheus in siluis: inter delphinas arion.
Incipe menalios mecū mea tibia versus:
Omnia vel medium fiant mare: viuite silue.

Precepta aerii specula de montis in vndas
Defera: extremū hoc munus inozietis habeto.
Define menalios iam define tibia versus.
Hec damon: vos que responderit alphetibeus
Dicite pyerides non omnia possumus omnes.

Construe. o lucifer. i. stella pzeuentēs. i. ante veniens nascere et age id ē duc vel fac diē almū. i. clarū dū ego damon deceptus amore indigno q̄ si nō sim dignus amore nyfi. i. illius puelle cōiugis mee queroz deos. i. lamentor apd̄ deos q̄q̄. i. q̄uis nil p̄fecti. i. nullū fructū feci illis testib⁹ id ē ip̄is dijs scientib⁹ in ego moziēs. i. statim mozturus alloquor. i. dī uos cōuenio in extrema hora. o mea tibia. i. mea fistula incipe. i. cāta me cum versus menalios. i. versus archadicos: menalus. i. ille mons sp̄ h̄z nemus argutū. i. siluā resonantē z h̄z p̄inos. i. illas arbores loquētes. id est sonū facientes z ille. i. menalus audit sp̄ amozes pastoz. i. carmia de amoribus facta ip̄oz pastoz: et ip̄e audit pana. i. illū detū qui nō est pas- sus p̄mus. i. qui p̄rimus nō p̄misit calamos inertes. i. fistulas sine arte.

Incipe menalios. zc. et nyfa. i. puella mea dat i vxorē mopso. i. illi pa- stor. qd̄ nō speremus amātes: id ē quid est qd̄ nō debeam⁹ sperare. q̄si dicat oia: et griphes. i. illa aialia tungēt. i. p̄iugēt equis. i. cū equis iam .i. deinceps. z euo sequēt. i. etate sequenti. dāme timidi. i. illa aialia timē- tia veniēt. i. accedēt cū canibus ad pocula .i. ad fluuiū: o mopse o tu de formis incide. i. incidās nouas faces. i. thedas. illā vxor id ē cōiūx duct- tur. i. datur tibi: o marite. i. mopse sparge. i. infunde nuces: heperus id ē illa stella deserit. i. dimittit tibi oerā. i. illū montē thessalie. **I**ncipe me- nalios. zc. o coniūcta. i. vxor v̄ro. i. marito digno id ē nobili dū tu despi- cis. i. spernis oēs hoies: z dū mea fistula est tibi nyse odio. i. in oditū ha- bes z dū capelle sunt tibi odio: z dū supciliū hirsutū. i. dū grauitas pilo- sa est tibi odio. z dū barba pl̄ta. i. magna est tibi odio tu nō credis quē q̄z detū alitquē deoz curare mortalia. i. sollicitū eē de reb⁹ h̄uānis. **I**n- cipe menalios. zc. z ego vidi te nyfā parvā. i. iuuenē legentē. i. colligētes cū matre tua mala. i. poma rosida. i. roze sparsa in n̄ris sepib⁹. i. clausu- ris n̄ris. z o capelle tūc ego erā vester dux. i. ducebā vos: et alter ann⁹. i. secundus ab vndecio anno tū. i. tūc ceperat me. i. attingerat: et tunc ego poteram p̄tingere. i. attingere ramos fragiles. i. faciles a terra. i. stans in terra vt vidi. i. mox vel postq̄z vidi vt perij. i. qualiter perij et vt mal⁹ er- roz. i. amor abstulit. i. arripuit me. **I**ncipe menalios. zc. **E**t nūc scio. i. cognosco quid sit amor ismarus. i. ille mōs z rhodope. i. alius mōs z ga- ramantes extremi. i. illi ppli lōginq̄ generāt amorē illū in coribus duris id est inter saxa aspera z illi non edūt. i. nō parit illū p̄uersi. i. amorē n̄ri generis vel sanguis. i. amor ip̄e nō est natus ex hoibus māsuette. **I**n- cipe menalios. zc. et amor seuus crudelis docuit matrē .i. medeā macu

lare manus sanguine natorū. i. puerorū et tu mater. i. medea es crudelis
 an. i. virū mat: et id est medea sit magis crudelis an puer. i. amor impro-
 bus. i. crudelis fuerit magis dico q̄ ille puer. i. amor fuit improbus et tu
 mater. i. medea es crudelis. ¶ **I**ncipe menalios. zc. **I**lluc lup⁹. i. illd̄ ant
 mal fugiat vltro. i. sponte oues. i. agnos et quercus. i. ille arbores dure. i.
 rigide ferāt. i. pducāt mala. i. poma aurea. i. matura et alnus. i. illa arbor
 floreat narcisso. i. pducāt illū florē et myrice. i. ille arbores sudēt. i. emit-
 tāt electra pinguis. i. gēmas succinas p corticibus suis et vlulē. i. volu-
 cres ille cerrent. i. conrēdāt cignis. i. cum illis aialibus et tyttus. i. ille pa-
 stor sit orpheus. i. bonus musicus sicut fuit orpheus sit inq̄ orpheus in
 siluis et sit arion. i. ille alius citharedus inter delphinas. i. inter illos pis-
 ces. ¶ **I**ncipe menalios. zc. **E**t oia fiat. i. efficiant mare medius et silue
 vitute. i. valete qz nolo plus hūare siluas et ego p̄cep̄s deferar. i. deoz-
 sū ferar de specula. i. de altissimo mōtis aery. i. mōtis altissimi in vndas
 .i. in aquas et o tu nyfa habero. i. accipe hoc munus. i. donū extremū id
 est vltimū mei damonis mortis. z o mea tibia desine. i. cessa cātare ver-
 sus menalios. i. archadiscos et damō dicit hec carmia et o pierides dicte
 id ē canite carmia q̄ alpheisibe⁹. i. ille pastor rīderit. i. cātauerit et nos oēs
 nō possum⁹ cātare oia carmia. ¶ **H**ascere p̄cep̄z diē. **H**ic p̄sequit qd̄ p-
 miserat scz damonis musam et introducit damō faciens p̄questione ad
 deos sup̄ ipietate sue p̄iugis q̄ ipm̄ dimisit et alius desponsauit et nomen
 illi nyfa fuit. ¶ **D**ū queroz. p̄ma syllaba de queroz est breuis et est depo-
 nens: sed qm̄ est passiuū producit p̄mā syllabaz. dicit ergo qūis ego cō-
 questus sum ad deos de deceptione mee coniugis et nihil mihi p̄fecit
 in tanq̄ desperatus dicā verba vltima. dicit ergo coniugis non quā ha-
 bebat s̄z quā habere sperabat. ¶ **N**il profect. hic loquit sc̄m̄ epycureos
 qui nō sperant post hanc vltā p̄m̄itū nec supplicū. **J**uxta illud nec be-
 ne p̄ merito capitur nec tangit ira/ extrema hora sicut i quārto eneyd̄.
Incubuitqz thoro dicitqz nouissima verba mortens id est statim mortu-
 rus. ¶ **I**ncipe menalios. ¶ **H**ic est fictio noue persone et loquit ad rem
 irrationabilem per prosopopeyam figuram scz ad fistulam quā vocat ti-
 biā que est instrumentū longū ad modū uble. dicit ergo ad suū magim̄
 musicū. **I**ncipe mecū dicere carmina menalia. i. optima: qz menalus est
 mons vbi fuerūt optimi poete qui locuti sunt de amoribus pastorum. z
 dicitur iste versus inter scalaris sicut sunt aliquid dies in calēdario qui se-
 pe resumūtur sicut est dies bisexti. ¶ **M**opso nyfa datur. **H**ic ic̄pit car-
 men miserabile et dolorosum quia nyfa vxor sua datur alteri marito scz
 mopso. ¶ **Q**uid non speremus amantes: quia amatores sperant omnia
 fieri possibilta: imo etiā sperant illa que sūt cōtra naturā. est em̄ cōtra na-
 turam q̄ illa speciosa nyfa detur illi rustico scz mopso sicut etiam contra
 naturā est q̄ gryffes et equi diligant seinuicē et q̄ dāme timidī canū ibāt
 simul cū camb⁹. est aut̄ gryffes volatile habēs corpus sicut leo z caput
 et pedes aquile et naturaliter odit equos. dāma est dubij generis et est

animal comutum timens canes. griffes habet vltimā breuem sicut noīa greca. ¶ **A**phose nouas. q: antiq̄tus vxores nocte ducebā ad maritos cum facibus. ¶ **S**parge marite. quia consuetudo erat spargere nuces quādo sponsa erat cum sponso vt pueri vacantes rapui nucū cum magno streptu cassando et colligendo illas nuces impedirēt audiri colloquiū sponsi cum sponsa. z est octa mons altus in tharsia vel tessaliaybi videntur stelle occidi sicut in yda vident oziri. et est vesperus stella p̄ma noctis iuxta illud. **V**esperus est stella. zc. ¶ **I**ncipe menalios. Iterū resumit versum inter scalarē. **D**igno coniuncta viro. **H**unc insultat z obfurgat illi. nysa que dimisit oēs alios maritos pro illo rustico mopso: et ē sarcosmos hostilis derisio: quasi diceret tu es miserrima que diligis illū rusticum et dimittis me et meā fistulā qui habeo supercilia aspera z pilosa et barbā longam que sunt signa fortis viri et robusti. iuxta illud. **E**st homo pilosus fortis vel luxuriosus. ¶ **N**ec curare deū. i. non putas deos habere curam de rebus inferioribus. et loquitur sc̄dm stoicos qui dixerunt q: deus circa cardines celi perambulat et nostra non considerat dicentes q: nō est cura deo de bobus et asinis. itaq: nysa credit q: dii eam non puniant. ¶ **S**eptibus in n̄ris. **H**ic damon aggrauat suū dolorem z increpat cupidinē deū amoris qui necdū fecit hoc malū matrimonio imō multa alia: loquit ḡ ad nysā dicēs q: ip̄e a puericia eā cognouit ab illo ip̄e q̄ cum matre sua colligebat poma rosida. i. hūida sicut ros et viridia q: pueri talia amant. ¶ **D**ux ego vester. **L**oquit ad capras suas quaz s̄a erat pastor: vel loquit ad nysā vel matrē suā quas ad poma ducebat. ¶ **A**lter ab vndecimo. i. tunc erat annoz. xlii. q: duodecim⁹ nō est alter ab vndecimo imō est p̄mus et tunc incipit pubertas et tunc etiam damon incepit amare et iam erat magnus q: iam attingebat ad ramos arboris et est parēthesis: dux ego: q: vna clausula cōmiscet cū alia. ¶ **E**t vidī vt perij. **N**otandū est q: istud aduerbiū vt/ aliquid est ip̄is z aliquid s̄iilitudinis. vt vidī. i. mox vel postq̄ vidī vt perij. i. q̄liter perij vt in malus id est qualiter amor fecit me errare. et est boethesis: sed nec cedit vocalis vocali illius verbi perij. ¶ **H**unc scio quid sit amor. **H**ic diffinit amorem describēs eius natiuitatē q: nūq̄ fuit natus ex hoibus māsuētis sed fuit natus ex montibus asperrimis sicut sūt ismaris et rhodope vel ex hoibus siluestribus seclusis ab humana cōuersatione sicut sūt garantes populi extranei sinibus affricę. ¶ **S**euis amor docuit. **H**arrat mala que fecit amor q: medea videns se contēptā a iasone interfecit pueros suos. ¶ **C**rudelis tu quoz. **I**ncrepat etiam ip̄am medeam vt non videatur proflus excusari ne sit tota culpa libidinis: homo etiam q̄ est animal rōnale debet habere rōnem dominantē sup̄ in sultū amoris vt r̄ramen puer sc̄z cupidō fuit crudelis incitando et mater fuit crudelis etiam obediendo. **H**unc z oues. **H**ic r̄aq̄ desperatus optat perueri totum ordinem nature. quia postq̄ nysa quā ip̄e cognouit a puericia auertitur ab eo optat vt lupus timeat oues: et quercus ferat poma rubea:

et alnus ferat narcissum florē optimū z geneste ferat electri gūmi pre-
 ciosū ¶ Cerēt z cignis vlule. i. huppape q̄ sūt aues turpes cātēt sicut
 cigni. z tytrus pastor videat in siluis cātare sicut orpheus optim⁹ lyri-
 sta. z videat in mari inter delphinas optimus cytharista sicut fuit arion
 qui cū fuisset deprehens⁹ a pyratis rogauit eos vt diceret vnū carnē i. cy-
 thara z stati p̄gregati sūt delphines circa nauē ad audiedū sonū: ipse au-
 tē salit sup vnū delphinē z sic euasit a pyratis et ē delphinas actus gre-
 cus z corripit as. ¶ Oia vel medū. Hic tanq̄ desperas optat q̄ nō sint
 ampl⁹ altq̄ herbe imo oia sint in medū. i. sint in mare sicut dicit ouidi⁹
 in p̄mo meibamorphoseos. Oia pontibus erat. Adare igit dicit medū
 q̄ tenet plusq̄ medū mūdi. ¶ Cluite silue. viuo verbū est cū desperat
 one recedēt ac si diceret valete z viuite z ad deū sitis. ¶ Preceps aeris
 Hic optat precipitari in mare de cacumine alicuius mōtis z sic mori et
 vult q̄ nysa habeat istud carnē p̄ munere ab ipso moriēte. ¶ Desine me
 naliōs. i. nō vult amplius cātare post mortē. ¶ Hec damon. Hic loquit
 poeta dicens q̄ damō dicit q̄ dicta sūt: s̄ illa q̄ dicēda sūt nō sūt vba hu-
 mana s̄ pot⁹ diuina tō requirūt deas carminū. q. d. oia p̄dicta sūt vt cū
 q̄ dicta s̄ ad sequētia necesse ē iuocare diuinū auxiliū vbi hoies nō suf-
 ficūt p̄ seipos q̄ non oia possumus omnes.

Alpbe.

Effer aquam: et molli cinge hec altaria vitta.
Verbenasq; adole pingues et mascula thura.
Coniugis vt magicis sanos auertere sacris
Experiar sensus: nihil hic nisi carmina defunt.
Ducite ab vrbe domū mea carmīa ducite daphnī
Carmina vel celo possunt deducere lunam.
Carminibus circe socios mutauit vlixes.
Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis:
Ducite ab vrbe domū mea carmīa ducite daphnī
Terna tibi hec primum triplici diuersa colore
Vicia circundo: terq; hec altaria circum
Effigiem duco numero deus impare gaudet.
Ducite ab vrbe domū mea carmīa ducite daphnī
Recte tribus nodis ternos amarylli colores.
Recte amarylli modo: et veneris dic vīcula necto
Ducite ab vrbe domū mea carmīa ducite daphnī
Vimus vt hic durefcit: et hec vt cera liquescit
Vno eo dēq; igni: sic nostro daphnis amore

Numero deus impari gaudet

Spargē molā:z fragiles incēde bitumine lauros
 Daphnis me mal' vrit: ego hāc i daphnide laurū
 Ducite ab vrbe domū mea carmīa ducite daphni
 Talis amor daphnim qualis cū fessa iuuenicum
 Per nemora atq; altos querendo buc cula lucos
 Propter aque riuum viridi procūbit in herba:
 Perdita nec fere meminit decedere nocti:
 Talis amor teneat: nec sit mihi cura mederi.

Ducite ab vrbe zc.

Has olim exuias mihi perfidus ille reliquit
 Pignora certa sui: que nūc ego limine in ipso
 Terra tibi mando: debent hec pignora daphnim.

Ducite ab vrbe zc.

Has herbas: atq; hec ponto mihi lecta venena
 Ipse dedit meris: nascuntur plurima ponto.

His ego sepe lupum fieri z se condere siluis
 Aberim: sepe animas imis exire sepulchris:
 Atq; satas alio vidi tradu cere messes.

Ducite ab vrbe zc.

Fer cineres amarylli foras: riuoq; fluenti
 Trāsq; caput iace: ne respexeris. his ego daphni
 Aggrediar: nihil ille deos. nil carmīa curat.

Ducite ab vrbe zc.

Aspice. corripuit tremulus altaria flammis
 Spōte sua (dum fere moroz) cinis ipse: bonum sit
 Nescio quid certe est z hylas in limine latrat.

Credimus: an qui amant ipsi sibi somnia fungūt.

Parcite: abyrbeyenit: iā parcite carmīa daphnis

¶ Construe. Effer. i. deferat aquā z cinge. i. circūda hec altaria vitta. i. fascia molli. i. tenui et adole id est incende verbenas id est herbas illas pingues. i. crassas et adole thura mascula id est fortia vnego experiat a- uertere id est peruertere sensus sanos id est nō amantes cōiugis mei sa- cris magicis. i. arte magica. z nichil deest in isto loco nisi carmīa. i. incā- tātiōes desūt. i. deficiūt. o mea carmīa ducite daphni. i. meū maritū ab

vrbe. i. a ciuitate domū. i. ad domū rusticā. et carmīna. i. incātatiōes pos
sunt deducere. i. deorsū ducere lunā ex celo. i. de celo. z. circe. i. illa mulier
mutauit carmīnibus. i. incātationib⁹ socios vlyxis. i. illius nobilitas et an
gustis. i. serpēs frigidus id est noxius in pratis. i. p. prata rūpif. i. amittit vī
suam cantādo. i. dū incātat. ducite ab vrbe. zc. **D**aphni ego circundo
id est cerno tibi terna licta. i. tria fila hec diuersa colore triplici p̄mū. i. in
p̄nīs et ego duco. i. traho effigiem. i. ymaginē p̄iugis ter. i. triplicē circa
hec altaria deus gaudet numero impari. **D**ucite ab vr. zc. o amaryl
li nocte. i. liga ternos colores. i. illos triplices colores trib⁹ nodis: et o a
marylli nocte id est colliga modz id ē nūc istos colores z. dic ego necto
vinula venentis. i. dec amoris. Ducite ab vrbe. zc. et vr. i. sicet limus id ē
terra durefcit id est fit dura: vr id ē sicut hec cera liquefcit. i. fit līqda: vno
et eodē igni id ē p̄ ip̄m solem sic. i. eodem mō daphnis durefcit et lique
fcit amore nostro. **D** amarylli sparge. i. infunde molam. i. far et salē z in
cēde id ē cōbure lauros fragiles bitumine. i. diutino igne et daphnis ma
lus id ē amor anxius vrit me et ego cōburam hāc laurū. i. arborē i daph
nide. i. ppter amorē daphnidis. Ducite. zc. talis amor teneat daphnim
qualis amor fuit cū buccula. i. parua iuuenca p̄cubuit id est quicquid in
herba viridi p̄dita scz buccula ppter amorem ppter. i. iuxta riuū aque
querendo iuuenē suū p̄ nemoza et p̄ lucos altos id est siluas magnas: z
īpa buccula nō meminit decedere. i. recedere nocti sere. i. tarde et talis a
mor teneat daphnim nec cura id ē sollicitudo mederi. i. dandi medicinā
sit mibi. Ducite ab vrbe. zc. Ille. i. daphnis p̄fidus. i. malus reliq̄t mibi
has exuuias id est vestes: tanq̄ p̄gnora id est munera cara sui: q̄ scz p̄
gnora o terra ego mando tibi in īpo limine. i. in itroitu domus et īpa p̄
gnora debent daphni ip̄m reducere ab vrbe. **D**ucite ab vrbe. zc. Ipe
meris. i. ille magicus homo dedit mibi has herbas et dedit hec venena
mibi lecta. i. collecta p̄oncho. i. in illa insula et ego vidī merim. i. illū ma
gicū sepe fieri. i. mutari in lupum his id est herbis: et vidī se condere id
est abscondere in siluis z vidī aīas exire. i. extra tre sepulcris imis. i. p̄fun
dis et vidī ip̄m traducere. i. transmutare alio. i. ad aliū agrū messes id ē
blada satas. i. seminatās. **D**ucite ab vrbe. zc. o amarylli fer. i. porta ci
neres foras et face. i. p̄ice illas trans caput. id est retro caput riuo fluen
ti. i. in aquā currentem et caue ne respexeris retro te et ego aggrediar id
est adoziar daphnim his artibus magicis. z ille daphnis nīl curat deos
et nīl curat carmīna id est incātationē. **D**ucite ab vrbe. zc. o amarylli
aspice ipse cinis corripuit. i. rapuit altaria sua sponte flāmīs tremulis. i.
cū flāmīs trementibus dū moroz. i. tardo ferre. i. portare: et vinā hoc sit
bonū: certe nescio quid est hoc: et bylas. i. ille canis latrat. i. clamat in lī
mine id est in illo loco. credimus. i. ita iudicamus an. i. vrrū qui amāt fin
gūt. i. cogitant somnia sibi. z o carmīna mea parcte quia nolo amplius
cantare quia iam daphnis venit ab vrbe. **E**ffer aquā. Loquit alphe
sibeus in p̄sona vxoris tullij vel daphnidis loquentis ad ancillam suam:

amaryllidā vt afferat sibi aquam et alia que requiruntur ad fascinū con-
 struendū pro marito suo qui repudiat eam et vult facere incantationes
 et carmina ad mouendum et mutandū animū mariti sui vt cōuertatur
 ad eam et precipit ancille sue afferre aquam et circū dare altaria devota
 id est de fascia vel benda: et debet vitta scribi per duplicem r. **¶** **Herbe**
nasqz. **¶** **Herbena** a verberando dicta est quia: est congrua in sacrificijs a-
 moris quia est generatiua lactis et respicit māmillas et inde potest dici
 vberina quia cōfortat vbera vel verbera quasi veruena quia viridis si-
 cut herbe caste dicunt a virtute virides qz virtus non senescit. antique
 vero glose habent verbenas id est herbas illas vel solsa olivae. **¶** **Adole**
 id est incende vel inflāma mascula iherusa. i. fortia q̄ sunt ad modū testi-
 culoz. **¶** **Cōiugis** vt magicis. id est da mihi predicta vt possim peruer-
 tere sensus sanos coniugis mei. Sanos. i. non amantes quia per cōtra-
 rium amantes dicuntur insani et non amatores sunt sani sicut erant da-
 phnis et tullius ad vxores suas repudiatas. **¶** **Isibil** hic nisi. i. non dubi-
 to quin reuocem ad amorem meū daphnim si fiant incantatiōes v̄ car-
 mina. Ducite ab vrbe. i. scio qz carmina compellent daphnim redire a ci-
 uitate ad domum rusticā z pastoralem versus vxorem suam. **¶** **Carmina**
 vel celo. facit argumentum ad probandum a fortiori qz carmina possunt
 mutare mentes hominum qz carmina possunt facere qz luna descē-
 dat de celo: quia sortilegi dicunt qz quando luna est in defectu ipsa non
 est amplius in celo sed descendit in terram per incantationes mulierum.
 luna enim habet potestatem in celo super terram z in inferis. z ideo dici-
 tur in eneyde tria virginis ora dyane. z dicitur luna quasi lucentium vna
¶ **Carminibus** cyrce. Facit aliud argumentuz quia cyrce filia solis mu-
 tauit socios vlixis in bestias per suas incantationes et per sua carmina
¶ **Fulgidus** in pratis. carmina nedum mutant sensum hominis imo fa-
 ciunt serpentes venire ad incantatorem ita etiam faciam amatorem me-
 um venire ad me. **¶** **Terna** tibi. Hic incipit facere fascinum circundan-
 do altare triplici litio. Et dicitur litium quasi ligatum per quod ligatur
 stamma textorum intrincata ideo conuenienter vtitur litio ad incantandū
 amatores z ad intrincandum eos: et erant ter tria litia tribus coloribus
 scilicet tria rosea et tria alba z tria nigra et sic erant nouem: sicut in prin-
 cipio misse nonies dicitur kyrieleison zc. dyabolus enim vult suum sacr-
 ficium fieri sicut diuinum. **¶** **Effigiem** duco. quia incantatrices et male-
 fici faciebant duas ymagines vnam de luto z aliam de cera: quas yma-
 gines ducebant ter circa altare. **¶** **Numero** deus. Assignat causam qua-
 re dicit ter: quia deus gaudet numero ternario vel impare cuiusmodi est
 ternarius qui est diuinus nūerus et perfectus. habet enim principis me-
 dium et fines. sed poete hoc dixerunt de echate vel luna que habet tres
 potestates vt dictum est propter perfectionem dicti numeri ternarij.
¶ **Recte** tribus. Loquitur iterum vxor tullij ad ancillam suam dicens fa-
 cias in quolibet colore predicto tres nodos z sic erūt tres nodi: et dicas

ego necto vincula amoris et est modus incantandi sortilegarum. ¶ **V**nus ut hic. Pōnit aliud misterium sacrificiorum paganorū. Pōtus enim dictum est q̄ fiebant due ymagines: vna de luto et alia de cera: nunc facit orōnem deprecādo q̄ sicut vnus et idē sol durefacit lutū et liquefacit ceram: ita vnus et idē amor reddat cor istius amatozis molle et tenerū: et postq̄ puerum fuerit cor amatozis in amorem meū possit cōfirmari et solidari sicut lutum solidat a sole. ¶ **S**parge molam. Tangit aliud misterium quod fiebat a maleficijs antiquoz: qz fiebat quoddā pulmētuz ex sale et farina qd dicebat mola salsa que aspergebat super sacrificiū et ignē holocausti. ignis autē ille fiebat ex lauro que est arbor viridis sicut amor: et cū sulphure qd est vehemēter ardens et flāmabile: et intelligit p bitumen quod gēatur ex fulmine circa babylonē vbi cadunt multa fulmina. et est qdā terra tenax ad significandū tenacitatē amoris. ¶ **D**aphnis me malus. Verba sunt ipsius q̄ faciebat maleficiuz. i. sicut ego vior amore daphnidis: ita ego ppter eū vram istā laurū. ¶ **T**alis amor. Vt quis optatue. i. vtnā daphnis hēat talem amorē sicut buccula. i. parua vacca vel iuuēca que est fessa querēdo taurū p nemora et lassā p̄cumbit in riuo frigido et ibi remanet tota nocte. sic p̄tingat daphnidē amare me ardēter: et ego nolim sibi dare remediū p artē magicā nec me sibi iungēdo: qz istis duobus modis refrigeratur amor. ¶ **H**as olim exuulas. Dicit qz daphnis sibi dimisit quedā vestimēta sua in pignus sui amoris q̄ ipsa vult nunc sepelire in introitu domus qui est locus sacer et dicatus veste sezdee ignis et dicit qz ista vestimenta debent sibi daphnidem reddere in virtute artis magicę. et facit prosopopeyam loquendo ad rem irrationalem cum dicit terra tibi mando. ¶ **H**as herbas. Pōnit fiducia in suo opere qz herbe sunt collectę in ponto insulavbi sunt optima venena. ¶ **I**psē dedit meris. id est ille qui fuit optimus magicus docuit illam. ¶ **H**is ergo. Confirmat per experientiam qz ars sua est efficax cū ipsa iam mutauit homines in lupos: ipsa etiam vidit qz meris pastor: magicus reuocabat aīas a sepulcris et resuscitabat mortuos et trāsserebat segetes vnus agri in altum agrū. ¶ **F**er cineres. Postq̄ laurus et ymagines predictę sunt redactę in cinerem illa domina precepit ancillę sue afferre cineres et p̄icere eos retro caput suū in riuū fluentem et non respiciat retro ad significandum qz malicia daphnidis sit deleta et nunq̄ redeat amplius in suum errorem nec amplius dimittat vxorem suam vel iubet qz nō respiciat retro ne videat deos qui sūt in sacrificio. dñi enim ab hoibus nolunt videri nisi miraculose et supnaturaliter. ¶ **N**ihil ille deos. i. daphnis dicit deos non curare de istis inferiozibus sicut optatur stoic: nec credit qz carmina possint imutare mētes hoīm fed ego p̄babo sibi cōtrariū et ipm reducam ad me. ¶ **A**spice corripuit. Loquitur ancilla ad dñam dicens vide quō ille cinis spōte sua sine igne istāmar altaria cōdiu ego retardo ipm p̄icere retro me sicut iussisti nescio qd sigr

q: hylas catulus noster fortiter clamat in limine vbi sūt abscondita vesti-
 menta in terra qñ dicitū est terra tibi mado. ¶ Credimus. Iste text⁹ re-
 peritur vari⁹ q: quidā habēt en qui amāt. z alij habēt an q amāt: et vi-
 detur eē melius capiendo an disunctiue p vel et est troche⁹ in sc̄bo pe-
 de examerri. nā an qui et p̄ma de amant faciūt trocheū faciēdo syna-
 līmphā nō obstāte doctrinalis reglā. Sedes nulla dat. zc. q: iste liber fa-
 ctus est multo ante alexādru qui locutus est fm vsū merificādi moder-
 nū. z vult ibi dicere ancilla vel poeta sub ei⁹ p̄sona q nescit qd est de il-
 lis magiis z de visionibus q̄ illic sūt s; credit q̄ ip̄i amatores estimāt
 et somnāt tales visiones fantasticas in quo notat q̄ virgili⁹ purgat se a
 talibus magiis incātationib⁹. ¶ Parcite ab vrbe. i. nolo amplius car-
 minare q: iam certa sum q̄ daphnis venit ab vrbe ad me.

¶ Nonā egloga Ly.

¶ Quo te meri pedes: an quovia ducit: in vrbe:

¶ Cōstrue. O meri. i. o pastor q̄. i. ad quē locū pedes tui ducūt te an q̄. i.
 ad quē locū via ducit te an in vrbe. ¶ Quo te meri. Hec est nonā eglo-
 ga in qua narrant calamitates mātue ciuitatis de qua fuit virgilius q̄ ci-
 uitas erat iuxta cremonā ciuitatē que cremona fauebat antonio pra-
 augustū s; capta fuit ab augusto violēter et dedit eā augustus militibus
 suis et quia illa possessio nō erat satis ampla data est eis mātua quā du-
 re tractauerūt sic q̄ artius centurio voluit interficere virgiliū volentem
 defendere agros suos z coactus est virgili⁹ relinquere locū et dimisit p̄
 curatorē suū cui ordinauit facere de possessionibus qd̄ melius est z obe-
 dire illi tyranno donec fieret aliq̄ alia bona puissio. Et fingunt hic duo
 pastores scz lycidas z meris p̄curator virgili⁹ et querit lycidas a meri q̄
 vadis vel ad quē locū pedes tui portant te vtrū ue ad vrbe. Abe.

¶ Lycida viui peruenimus: aduena nostri

(Quod nunq̄ veriti sumus) vt possessor agelli

Diceret: hec mea sūt: veteres migrate coloni:

Nunc victi tristes: quoniam fors omnia versat

Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hedos

¶ Cōstrue. O lycida nos viui. i. diu viuētes puenimus ad istā miseriam
 qd̄. i. quā miserā nūq̄ veriti sumus. i. nūq̄ dubitauim⁹ vt aduena pos-
 sessor. i. extraneus possessor n̄r agelli. i. agri diceret. i. auderet dicere. hec
 mea sunt z vos coloni. i. hitatores veteres. i. antiq̄ migrate. i. recedite z
 nos q̄ tristes victi mittimus hos hedos illi aduene. scz istud donū hedo-
 rū qd̄ nō b̄i vertat. i. p̄ficiat qz fors. i. fortuna versat. i. mutat oia. ¶ O ly-
 cida viui. R̄ndet meris. o lycida vix viximus vsq̄ ad istā miserā quaz
 nunq̄ spauimus scz q̄ extraneus hō auderet dicere: veteres migrate co-
 loni ab isto agro qz nō est vester s; noster. Et d̄r notanter qd̄ nūq̄ veriti
 sumus qz iacula p̄uissa minus ferunt z leuis ledit qcq̄ p̄uidimus.

quoniam fors omnia versat

ante. Ideo nūc victi tristes portamus hedos ⁊ dona illi aduene tyranno
quod donū non vertat sibi in bonū sed sibi male p̄ficat: qz fortuna oīa
versat: sed vitinā istud vertatur in peius. 27.

**Certe equidē audieram qua se subducere colles
Incipiunt: molliq; iugum demittere cliuo
Vsq; ad aquā: et veteris iā fracta cacumina fagi
Omnia carminibus vestrum seruasse menalcam.**

Construe. Equidē. i. certe ego audierā menalcā vestrū seruasse. i. retinuisse oīa scz p̄dicia carminibus ea parte scz qua colles incipiūt subducere. i. in campos dissolut. et qua mōtes incipiūt demittere. i. deorsum mittere iugū. i. summitatē cliuo molli. i. ascēsu dulci vsq; ad aquā ⁊ vsq; ad cacumina. i. summitates fagi. i. illius arboris antiquē. **C**erte equidē. **R**ūdet lycidas ⁊ qrit quō pōt hoc fieri qz ego audierā qz vester menalcas. i. virgilius tuebat totam mantuā ⁊ descripsit illam patriam ⁊ fines eius et situationem. Abē.

**Audieras: et fama fuit: sed carmina tantum
Nostra valent lycida tela inter martia: quantum
Ehaontas dicunt aquila veniente columbas.**

**Quod nisi me quacūq; nouas incidere lites
Ante sinistra caua monuisset ab ilice cornix:
Nec tuus hic meris: nec viueret ipse menalcas.**

Construe. Verū est qz tu audieras et fama. i. rumor fuit: scz nra carmina tantū valēt. i. possunt inter tela martia. i. inter facta bellicosa quātū homines dicūt colūbas. i. illas aues chaontas. i. epyroticas valere ipsa aquila. i. aue illa ventente: qd nisi cornix. i. illa auis monuisset sinistra ab ilice id est a quercu caua. i. p̄caua me meris incidere. i. abscidere lites nouas id est magnas lites cōtra centurionē quacūq; scz rōne nec tuus meris viueret hic. i. in mātua nec ipse menalcas viueret hic. i. in mātua. **A**udieras. **R**ūdet meris bñ potuisti audire ⁊ verū fuit qz virgilius erat bñ dilectus ab augusto p̄pter sua carmina ⁊ erat ei mantua recōmendata p̄ virgiliū. scz nūc in furore belli carmina nichil p̄sunt: sicut nō valēt parulū augurū adueniēte maiore. nā in chaonta silua grece in qua colūbe dāt rīsa ⁊ auguria si supueniat aquila tūc cessat augurū colūbe. **Q**uod nisi me. i. si ego nō p̄uidissem michi ego ⁊ menalcas fuisset nūc mortuus: scz p̄ augurū cognouimus qz nō debebam⁹ resistere arrio cēturioni. **E**t ponit modū augurij qz cornix q̄ est auis garrula ⁊ q̄ aliqui inuadit alias aues descēdit a sinistris sup ilicē p̄cauā qd fuit nob̄ augurū qz armigeri garruli descenderēt sup ilicē. i. super mantuā patriā ferrilē: ⁊ qz descēdit a sinistris iō erat malum signū ⁊ arbor cōcaua significabat incolas esse frustratos bonis suis: ⁊ qz malū est contra augurū recalctrare: ideo co

gnouerit meris z menalcas qz nō debebāt resistere litibus imo recede-
re iuxta illud carbonis Cede locum etc.

Ly.

Heu cadit in quemqz tantū scelus: hec tua nobis
Pene simul tecum solatia rapta menalca:
Quis caneret nīphas: q̄s humū florētib⁹ herbis
Spargeret: aut viridi fontes induceret vmbra:
Uel que sublegi tacitus tibi carmina nuper:
Cum tu ad delicias ferres amaryllida nostras.
Tytire dum redeo (breuis est via) pasce capellas:
Et potum pastas age tytire: et interagendum
Occursare capro (cornu ferit ille) caueto.

Construe. Heu id est proibdolor tantum scelus. i. nephas cadit id est
incidit in quemqz: heu o menalca tua solacia sunt pene id est quasi simul
tecum. i. cum teipso rapta. i. excepta a nobis. q̄s caneret. i. cātaret hym-
phas. i. carmen buccolicum si virgilius fuisset mortuus: et quis sparge-
ret. i. cooperiret fontes vmbra vfridi: aut quis caneret carmina que ego
tacitus sublegi id est furatus sum tibi nuper cum id est quādo ferres. i.
duceres amaryllida id est amicam nostram ad delicias nostras. o tytire
pasce capellas dum redeo. i. reuertar et via est breuis. z o tytire age id ē
duc capellas pastas. i. saturatas potum. i. ad potādum: et interagendū
id est dum tu ducis caueto. i. caueas occursare. i. obulare capro. i. arrio:
qz ille arrius ferit. i. nocet cornu. i. gladio. **H**eu cadit. Lycidas admī-
rēdo cōdolet quō potest esse tyrannus tam crudelis qz interficeret vfrū
tam solēnem sicut erat virgilius qui non finierat adhuc carmina sua im-
mo fuissent mortua cū eo. **Q**uis caneret. i. si virgilius fuisset mortuus
quis fecisset buccolica et georgica et agriculturas. **U**el que sublegi.
Sinait enim se sustulisse virgilio sua carmina q̄i virgilius ibat ad ama-
ryllida. i. romā q̄ dicitur amor transponendo litteras. **T**ytire. Hic vir-
gilius recōmendat suas possessiones suo procuratori quia virgilius va-
dit romā et statim redibit qz breuis via est et sperabit habere prouisionē
et remediū ab augusto cesare contra tyrannū arrfū. **E**t interagendū
iterū debes agere illud qd sequitur scz occurrere vel obulare capro scz
arrio sed caute agendum est et blandiendo et non rigorem faciendo qz il-
le caper cornu petit vl' ferit quia percussit de gladio. occursare est frequē-
tatiuum de occurro.

Immo hec que varro necdū perfecta canebat
Varre tuum nomen (superet modo mātua nobis
Antuave misere nimum vicina cremone)

Cantantes subliine ferent ad sydera cygni.

Cōstrue. imo quis cāstasset hec carmīa q̄ ip̄e virgīlī^o canebat. i. p̄pone
bat varro. i. illi ducti necdū p̄fecta. i. q̄ nō erāt cōpleta: o varre. i. o dux cy
gni. i. poete cantātes ferēt. i. porabūt. tuū nomē subliine. i. nobile ad sy
dera. mō. i. dūmodo mātua. i. n̄ra ciuitas superet. i. sup̄sit nob̄ mātuanis
disco mantua vicina. i. p̄pinqua n̄m̄tū cremone. i. illi oppido. **C**immo
hec. **P**rius dixit lycidas q̄s caneret nymphas: sic dicit meris q̄s canerz
carmē quod ego incepi varro amico meo: q̄d nō est adhuc limitatū nec
p̄fectū: z intelligit eneydem quā facere p̄pofuerat in honorem cesaris.
Clarre tuū nomē. i. nūc maneat nomē tuū nobis p̄pictū vt t̄mō nō
bis reddat mātua. **C**ātua ve misere. i. desleo miseriā mātue q̄ nullo
mō malefecit cōtra augustū: s̄z patit̄ m̄ra dāna p̄pter vicinītatē cremo
ne ciuitatis q̄ tenebat p̄tem antonij. **C**ātātes. o varre fac reddere mā
tuā z cygni. i. poete cādidi leuabūt nomē tuū vsq̄ ad astra. **Ly.**

Sic tua cyrneas fugiant examina taros:

Sic cytiso paste distentent vbera vacce.

Incipe si quid habes: et me fecere poetam

Pierides: sunt et michi carmina: me quoq; dicūt

Uatem pastores: sed non ego credulus illis.

Nam neq; adhuc varro videoz: nec dicere cynna

Digna: sed argutos inter strepere anser olozes.

Cōstrue. o meri incipe cātare si q̄d habes: et sic. i. eo pacto. oro vt tua
examina. i. tue apes fugiāt taros cyrneas. i. illas arbores sic dīctas. z oro
q̄ vacce paste. i. saturate distentēt. i. repleāt vbera. i. māmillas lacte. Incl
pe ergo si q̄d habes z pyerides. i. ille muse me fecerap̄oetā: z carmīa sūt
michi. i. apud me hēo carmīa z pastores dicūt. i. nomināt me vatē. i. po
etā: s̄z ego nō sum credulus illis: qz ego nō videoz dicere carmīa q̄ sūt dī
gna varro. i. illo poeta vel cynna. i. illo poeta: sed ego tanq̄ anser videoz
strepere. i. strepitū emittere iter olozes. i. cygnos argutos id est sonoros.

Cic tua. **H**ic lycidas adiurat merim vt dicat vnū carmē. z est mos lo
quēdi sic si diceret sic deus te adiuaet. tua. i. exoro q̄ oīa tua p̄sperēt et
q̄ oēs apes tue fugiāt taros cyrneas. i. cyrne regiois sc̄z p̄tis grece vbi
sunt multe tari arbores pestifere apib^o. de p̄cor etiā vt vacce tue post pa
stum repleant lacte z iō incipe si q̄d habes. i. dic si scis aliq̄d carmen q̄a
ego libēt̄ audīā: nā etiā ego sū poeta z muse fecerūt me poetā. **C**Abē
quoq; dicūt. **L**oquū humilif nec audei se dicere poetā s̄z solū q̄ pasto
res reputāt eū talē: nec audei dicere q̄ v̄rī sapīētes reputauerūt eū vatē
virgilius eī fuit poeta verecūdus sicut dicitū est in p̄ncipio hui^o libi. **S**z
nō. i. non credo pastoribus. nā neq; i. varrus fuit magnus poeta iō sibi
magis crederē q̄ pastorib^o: nec videoz eē dignus dicere carmīa digna

cynna qui fuit alioquus poeta s; video: inter strepere. i. discordater ca-
 nere vel impfecte sicut anser canit inter olozes vel cygnos qui optie ca-
 tant. et dicit argutos olozes. i. sonozos sicut pri⁹ forte sub arguta. **A**be
Id quidē ago: et tacitus lycida mecū ipse voluto
Si valeam meminisse: neq; est ignobile carmen.
Huc ades o galathea: q̄s est nā ludus in vndis:
Hic ver purpureum: varios hic flumina circum
Fundit humus flores: hic candida populus ātro
Imminet: et lente texunt ymbacula vites.
Huc ades: insani feriant sine littoza fluctus.

Cōstrue. id quidē ago. i. cogito apud me facere aliquod carmen. o ly-
 cida ipe tacit⁹ cogitabūduo voluto. i. cōsidero mecū si valeā. i. si possim
 meminisse illoz carminū. et carmē meū non est ignobile. i. inutile: o ga-
 lathea. i. o amica huc ades. i. venias quis ludus. i. que delectatio est in
 vndis. i. aquis. z hic ver. i. ipe purpureū. i. delectabile est apud nos hu-
 mus. i. terra fundit. i. spargit varios flores circū flumina. i. in circuitu flu-
 uioz. et ppls illa arbor candida iminet antro. i. in fouea et vites lente. i.
 flexibiles texunt. i. cōponūt ymbacula. o huc ades. i. venias et sine. i. p-
 mitte vt fluctus insani. i. magni feriat. i. tangāt littoza. **I**d quidē. **L**o-
 quis meris: ego etiā cogito apud meipm aliquod carmen glōrificū i me-
 moriā mei et cesaris si possum memorari qz tribulatiōes mūdane impe-
 diūt memoriā. **H**uc ades. **H**uc inuocat galatheā que fuit vna nīpha-
 rā quā amauit ciclops z vocauit eāvt dimissis fluctibus veniret ad ipm
 sup terrā. dicit ergo. **O** galathea amica mea. i. cesar huc ades. i. respice
 nos mantuanos: qz nō est delectatio in vndis sicut in terra vbi sūt flores
 et flumina et arbores. et ymbrose vites. veni ergo et permitte fluct⁹ fu-
 riosos verberare littoza. Ly.

Quid que te pura solum sub nocte canentem
Audieram: numeros memini si verba tenerem.
Cōstrue. o meri quid facis de illis carminibus que ego audieraz hoc
 dicto te canente solū sub nocte pura. i. serena et ego memini nūeros id ē
 metra si tenerē. i. si haberē in mente verba. **Q**uid que. **L**oq̄s lycidas:
 o meri quid facis de illis carminibus que ego audiui te facere tota no-
 cte qz bene audiui sonū z numerū scz qz faciebas versus exámetros sed
 non potui distincte pcipere verba tua. vbi notat qz metra melius sūt in
 tempore sereno et sub silentio. Aberis.

Daphni quid antiquos signorum suspicis ortus:
Ecce dyonei processit cesaris astrum.
Astrum quo segetes gauderent frugibus: et quo

Duceret apicis in collibus vva colorem.
 Insere daphni puros carpent tua poma nepotes
 Omnia fert etas: animū quoq; sepe ego longos
 Cantando puerum memini me condere soles
 Hinc oblita mihi tot carmina: vox quoq; merim
 Jam fugit ipsa: lupi merim videre priores.
 Sed tamen ista satis referet tibi sepe menalcas.

Construe sic. **D**aphni quid. i. quare suspicis ortus antiquos signorum
 id est stellarū ecce astrū id est stella cesaris dyonei id est veneret proces-
 sit id est ortū est dico astrū quo sez astro segetes id est frumenta gaude-
 rent id est maturescerēt frugibus id est fructibus suis et quo astro vva
 duceret. i. haberet in collibus apicis. id est amenis colorem. o daphni i-
 fere. i. planta puros. i. illas arbores nepotes. i. successores carpent tua po-
 ma. etas. i. tempus fert id est aufert oia etiam etas aufert animū. i. me-
 moriā. ego sepe. i. plerūq; memini me puerū. i. cum essem puer condere
 id est finire longos soles id est magnos dies cantando. z nunc tot carmi-
 na sunt oblita mihi id est a me et ipsa vox fugit me merim z lupi priores
 videre id est viderunt merim. tamen menalcas id est ille pastor referet. i.
 cantabit tibi sepe ista carmina que oblitus sum. **D**aphni quid. **H**ic lo-
 quitur meris ad daphnidem et querit quare respiciebas stellas. z potest
 responderi q̄ respiciebat astrū cesaris dyonei. i. de genere dyones quia
 fuit fili⁹ veneris. **A**strū quo segetes. **H**ic est anadiplosis qz versus in-
 cipit sicut precedēs finit et est efflexegetis expositio prioris et est illud
 astrū quedā stella noua quā vidit augustus quādo faciebat ludos fune-
 bres patris sui et fuit visa in mense quintili quū segetes z vinee mature-
 scunt et ille mensis sortitur nomē iulij cesaris z in hoc laudat augustus
 cesar et post istā laudem postulat ab eo prosperitas in terra maturoz
 nō solū p presentibus s; etiā p futuris nepotibus cum dicit. Insere da-
 phni puros. **O**ia fert etas. i. aufert per prothesim. et est sensus nemo
 est ppetuus imo nec memoria est ppetua nisi per pulcra gesta z magna
 beneficia iōiorat cesarē vt in vita sua faciat aliqua digna memoria post
 mortem. **S**epe ego. **E**go virgilius cantauit multis diebus blandiēdo
 cesari s; memoria tribulationis cōturbauit sensus meos et oblitus sum
 carminū que feci et non plus possum cātare q̄ ille q̄ efficit raucus quez
 prius lupi viderit. **H**ic enī dicit qz quū lupus prius videt hoīem q̄ vi-
 deat ab illo efficit hoīem visum raucum vñ tractū est illud. lupus est in
 fabula quū prius aduenit ille de quo fit sermo qz tunc tacemus et efficit
 mur muti. **S**ed tū ista. locutus est virgili⁹ de seipso sub psona meris:
 nūc idē facti sub psona menalce. et dicit. o meri ego nō possum cantare
 carmina oblita sed menalcas ea cantabit.

Causando nostros in longum ducis amores.
 Et nunc omne tibi stratam filem equoz: et omnes
 Aspice ventosi ceciderunt murmuris aure
 Hinc adeo media est nobis via: nãq; sepulchrum
 Incipit apparere bianozis. hic vbi densas
 Agricole stringunt frondes: hic meri canamus
 Hic edos depone: tamen veniemus in urbem
 Aut si nox pluuiam ne colligat ante veremur:
 Cantantes licet vsq; minus via ledet: eamus
 Cantantes vt eamus: ego hoc te fasce leuabo

¶ Cōstrue sic. O meri tu ducis in longū. i. differs nros amores. i. nram voluntatē causando. i. allegādo z nūc oē equoz. i. mare stratū. i. tranquillū filem. i. facit tibi z aspice oēs aure. i. vēti murmuris. i. tumultus vētosi ceciderit hic. i. ab isto loco media via est nobis et sepulcrū bianozis. i. cōditoris mantue incipit apparere. i. videri amobis z o meri canamus hic vbi. i. postq; agricole stringunt. i. z curstūt frondes dēsas. i. folia magna z o meri depone hic edos tū nos veniemus in urbē. i. ad mātūā aut si veremur. i. antertimem⁹ ne nox colligat. i. hēat pluuiā. i. ymbriē vsq; eamus cātātes. i. leti licet. i. honestū ē qz via. i. iter minus ledet z vt eam⁹. i. si eamus cātātes ego leuabo. i. alleuabo te h fasce. i. onere hedoz ¶ Causādo. Quōd lycidas ad meri dicēs tu occupas ips causādo z allegādo et differs amores nros. i. illud qd desidero audire scz carmīa z nūc ips ē ac ceptabile ad cātādū qz mare est placatū qd est signū serenitatī in q sūt spē salutis et recuperādī agros mātuanos z vēti cessauerūt z breuis est via vsq; ad mātūā. i. tribulatio finiet i breui. Pãq; sepulcrū. Probat q breuis est via. ac si diceret ego tā video cāpanilia ciuitatis z sepulcrū bianozis sūdatoris mātue sup cul⁹ tumulū erat structa alta pīnus. ¶ Hic vbi dēsas. Dicit hic est loc⁹ frōdosus z delectabilī ad cātādū: iō o meri depone hedos tuos et quiescamus. ¶ Veniemus in urbē. i. nō obstante carmie habem⁹ satis ips vt veniamus de die in urbē. ¶ Aut si. i. si tēmeas noctem q adducti pluuiā vadamus sp cantādō sic erit via breuis et ego portabo onus tuum. ADe.

Desine plura puer: et quod nunc instat agamus.
 Carmina tum melius cum venerit ipse canemus.
 ¶ Cōstrue. O puer desine. i. cessa plura querere z agam⁹ illd qd nūc instat. i. qd est necessariū nos canem⁹ carmīa tū melius. i. multo melioza cū ipse. i. cesar venerit. ¶ Desine plura. loquit merte ad lycidam dicēs q non est ips cantandī donec venerit cesar q est impeditus in bello attico.

¶ Finis egloge none.

Exremū hūc arethusa mihi cōcede laborē:
Pauca meo gallo: sed q̄ legat ipsa licozis
Carmina sunt dicenda: neget quis carmia gallo:
Sic tibi cum fluctus subterlabere sicanos:
Doris amara suam non intermisceat vndam
Incipe sollicitos galli dicamus amores.
Dum tenera attondent sine virgulta capelle:
Non canimus surdis: respōdent omnia silue.
Que nemoza: aut qui vos saltus habuere puelle
Mayades: indigno cum gallus amore periret:
Nam neq; parnasi vobis iuga: nā neq; pindi
Ulla moram fecere: neq; aonie aganippe.
Illum etiam lauri: etiam fleuere mirice.
Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem
Abenalus: et gelidi fleuerunt saxa licei.
Stant et oues circum: nostri nec penitet illas:
Nec te peniteat pecoris diuine poeta.
Et formosus ouis ad flumina pauit adonis.
Venit et opilio: tardi venere subulci.
Quidus hyberna venit de glande menalcas.
Omnes vnde amor iste rogant: tibi venit apollo
Galle quid insanis: inquit: tua cura licozis
Perq; niues aliū perq; horrida castra secuta est
Venit et agresti capitis siluanus honore.
Florentes ferulas et grandia lilia cassans
Pan deus archadie venit quem vidimus ipsi
Sanguineis ebuli baccis mynioq; rubentem
Et quis erit modus: inquit: amor non talia curat
Nec lachrymis crudelis amor: nec gramia riuis:
Nec cityso saturantur apes: nec fronde capelle.
Tristis at ille tamen cantabitis archades inquit
Abontibus hec vestris: soli cantare periti
Archades: o mihi tūm q̄ molliter ossa quiescent

Vestra meos olim si fistula dicat amores:
 Atq; vtinam ex vobis vnus vestriq; fuisset:
 Aut custos gregis: aut mature vinitor vne:
 Certe siue mihi phyllis: siue esset amyntas:
 Seu quicūq; furoz. quid tum si fuscus amyntas
 Et nigre viole sunt et vaccinia nigra
 Abecum inter salices lenta sub vite iaceret.
 Serta mihi phyllis legeret: cantaret amyntas:
 Hic gelidi fontes: hic mollia prata licori:
 Hic nemus: hic ipso tecum consumerer euo.
 Hunc insanus amor duris me martis in armis
 Tela intermedia: atq; aduersos detinet hostes
 Tu procul a patria: nec sit mihi credere tantum
 Alpinas ab dura niues: et frigora rheni.
 Ab sine sola vides: ab te ne frigora ledant.
 Ab tibi ne teneras glacies secet aspera plantas.
 Ibo: et calchidico que sunt mihi condita versu
 Carmina: pastoris siculi modulabor auena.
 Certum est in siluis inter spelea ferarum
 Aballe pati: tenerisq; meos incidere amores
 Arboribus: crescent ille: crescetis amores.
 Interea mixtis lustrabo menala nymphis.
 Aut acres venabor apros: non me vlla vetabunt
 Frigora parthenios cambus circundare saltus.
 Jam mihi per rupes videoz lucosq; sonantes
 Fre: libet partho torquere sydonia cornu
 Spicula: tanq; hec sunt nostri medicina furozis.
 Aut deus ille malis hominum mitescere discat.
 Jam neq; amadriades rursus nec carmia nobis
 Ipsa placent: ipse rursus concedite silue.
 Non illum nostri possunt mutare labores.
 Nec si frigoribus mediis ebrumq; bibamus
 Scythomasq; niues hyemis subeamus aquose

Nec si cum moriens alta liber aret in vlyno
 Ethiopum versemus oues sub sydere cancri
 Omnia vincit amor et nos cedamus amori
 Hec sat erit diue vestrum cecinisse poetam:
 Dum sedet et gracili fuscillam texit hibisco.
 Pyerides vos hec facietis maxima gallo:
 Gallo cuius amor tantum mihi crescit in horas
 Quantum vere nouo viridi se subicit alnus.
 Surgamus: solet esse grauis cātantibus vmbra
 Juniperi grauis vmbra: nocēt et frugibus vmbre
 Ite domum sature venit hesperus ite capelle.

¶ Cōstrue. O aretibus. i. o musa pcedere mihi hūc laborē extremū quia
 pauca carmina sūt dicēda. i. canenda meo gallo. i. amico meo s; carmina
 q̄ ip̄a lycoris. i. amica sp̄ius galli leget quis neget carmina gallo. i. in ho-
 nozē galli facta et sic. i. sicut me iuuabis doctis mat̄ aquay te adiuet q̄
 labere. i. laberis subter fluctus sycanos. i. subter mare siciliēse de doctis. i.
 mater aquarū amara. i. falsa nō intermiscet vndam suā. i. mare salum
 tibi. o aretibus incipe mecum et dicamus. i. canamus amores sollicitos id
 est amicos galli. i. illi^o poete dū capelle sine. i. hōtes narces pressas antō-
 dent. i. mordent virgulta tenera. i. frutices teneras et nō canimus. i. can-
 tamus surdīs. i. nō audientibus silue rident. i. cantabunt nobis omnia. o
 puelle nayades que remora aut qui saltus. i. campi habuere id est tenu
 ere vos cū gallus periret. i. moreret indigno amore nā neq; iuga. i. sūm-
 tates p̄nasi. i. illius montis et p̄ndi. i. alterius mōtis nō fecere. i. nō fecerūt
 vobis vllā morā id ē aliquā tardationē nec aganipe aonie. i. ille fōs boe-
 tiē nō fecit vobis moram et lauri. i. ille arbores et mirice. i. alie arbores fle-
 uerūt illū gallū et menalus id est mons p̄nifer. i. ferēs pinū fleuit illū la-
 centē id est quietescentem sub sola rupe. id est de deserto scopulo et saxa id
 est lapides licet. i. montis archadie gelidi id est frigidi fleuerunt illum et
 oues stant id est sunt circum illū gallum nec penitet illas id est oues nō
 str̄: o poeta diuine id est virgilii nec peniteat te virgilii pecoris id ē scri-
 bere buccolica et adonis id est ille pastor formosus id est pulcher pauit
 id est nutrit oues ad flumina et op̄lito id est ductor bouum venit et su-
 bulci id est custodes porcorum tardi id est stulti venere et menalcas vi-
 dus id est pinguis de glande hiberna id est h̄yemali venit et omnes ro-
 gant id est interrogant vnde ille amor processit et apollo id est ille deus
 venit tibi id est ad te. et ipse apollo inquit id est dixit o galle quid insanis
 lycoris. i. amasia tua exis tua cura. i. tuus amor secuta est alium s; mar-
 cum antionium per nives id est tempore frigido et per castra horrida

id est aspera et siluanus. i. sile deus venit cassans lilla grandia. pan deus
 archadie venit. i. accessit que. i. pana ipsi. i. nos vidimus rubentē. i. rubi-
 cundū baccis sanguineis. i. fructibus talem colorem habentib⁹ ebullit illi
 us herbe. z ipse pan inquit. i. dixit q̄s modus erit amor amor nō curat ra-
 lia z amor non saturat lachrymis. i. gemitib⁹ nec gramia. i. herbe saturā-
 tur riuus. i. aquis. nec apes saturant citiso. i. illo flore: nec capelle saturāt
 frōde. i. folijs: si ille scz gallus tristis. i. mestus iquit: o archades vos pa-
 stores cātabitis vos in q̄s archades pastores qui estis soli piri. i. docti cā-
 tare hec carmina in vris mōtib⁹ o. i. opto q̄s mollit ossa q̄scēt. i. q̄tum
 mollit ego cubabo itū. i. tunc si fistula v̄ra dicat. i. canat oli. i. i futurū me-
 os amores. i. meas voluptates atq; v̄tinā ego gallus fuissetm vn⁹ exvo-
 bis pastoribus aut custos v̄ri gregis aut vinitor. i. collector v̄ne mature
 Certe siue phyllis id ē amica mea siue amyntas. i. ille puer eēt mihi siue
 quicūq; furoz. i. amor iaceret. i. quiesceret mecum inter salices. i. illas arbo-
 res sub vite. i. vinea lenta. i. flexibili qd tū si amyntas est fuscus. i. niger
 et viole. i. flores nigre sūt: et vaccinia. i. illi flores sūt nigra phyllis. i. ami-
 ca mea legeret. i. colligeret ferta. i. coronas in z amyntas cātarat. o lycor
 fontes gelidi. i. frigidi sūt hic. i. in hoc loco z prata mollia. i. dulcia sunt
 hic et nemus est hic. z ego p̄sumerer euo. i. tecū p̄sumerē etatē meā nūc
 amor insanus. i. magnus maris. i. dei belli durū. i. crudelis detinet. i. mo-
 rat me gallū in armis. i. in p̄telis inter tela media. i. in medio bellorū et
 etiam detinet inter hostes. i. inimicos aduersos. i. p̄rios. o lycor tu es. p
 cul a patria. i. a roma nec sit mihi credere t̄m. i. v̄tinā nō possem credere
 q̄ illud eēt verū. ab. interiectio dolentis dura. i. crudelis vides nives al-
 pinas et vides frigora rheni. i. illius fluij et tu sola siue me vides z ego
 metuo talia ne frigora ledāt te: et ne glacies aspa fecer. i. scindat tibi plā-
 tas molles. i. pedes teneros et ego modulabor id est canā carmina pasto-
 ris sicuti. i. rheocritū auena. i. silo tenui q̄ carmina sūt mihi p̄dita. i. cōpo-
 sita versu. i. metro calchidico q̄ vsus est euphorio. certū est. i. decretū est
 me malle pati. i. velle magis tolerare in siluis. i. in nemoribus inter spe-
 lea. i. cubacula feraz. i. bestiaz et certū est mihi. i. magis volo incidere. i.
 insculpere meos amores. i. caria de amorib⁹ facta arboribus. i. corticeb⁹
 arborū teneris. i. recētibus et ille arbores crescēt. i. surgēt z vos amores
 crescentes z interea ego lustrabo. i. circumdabo menala. i. illū montem cū
 nymphis mixtis p̄comitārib⁹ aut ego venabor. i. agitabo apros acres
 id est feroces z nō vlla frigora vetabūt. i. phibebūt me circumdare saltus
 parthenios. i. siluas archadicas cum canibus et ego videor mihi tre per
 rupes. i. per saxa z p̄ lucos sonantes. i. p̄ nemora resonantia: qz libet. i. pla-
 cet mihi torquere. i. emittere spicula sydonia. i. tela cretensia cornu par-
 tho. i. arcu q̄ vtebantur paribi et hec spicula sūt medicina n̄ri furoris.
 aut ille de⁹. i. ipse amor discat m̄tescere. i. m̄tē eē malis hoīm. i. sollicitu-
 dinib⁹ hoīm. p̄ā neq; amadriades. i. dee floz nec carmina ipsa placēt no-
 bis et ipse silue id est vos nemora rursus. i. sterū concedite id ē recedite a:

me: nec nostri labores possunt mutare. i. variare illū amorē etiā si bibamus hebrū. i. illū fluuiū frigoribus medijs. i. in medio hyemis siue subemus. i. subintrem⁹ niues scythontas. i. illius montis thraie hyemis aq̄e plene aquis nec si versemus. i. pascam⁹ oues ethiopū sub sydere cancri. i. illius signi cū. i. q̄n liber. i. cortex moriens. i. deficiens aret. i. deficcet in vltimo alta. amor vincit oia et nos cedamus. i. demus locū amorī. o diue. i. muse sat erit. i. sufficere vobis v̄m poetā. i. virgiliū cecinisse hec carmina bucolica dū sedet. i. quiescit et terit. i. cōponit fiscellā. i. illd̄ instrumentum hibisco. i. illa herba gracilis. i. fragilis. o pyerides musevos faciet hec carmina maxia gallo cui⁹ amor tantū crescit mihi virgilio in horas. i. singulis horis c̄ptū alnus. i. illa arbor viridis se subicit. i. surgit nouo vere. i. q̄n nouū ver incipit ventre. Surgamus. i. nos pastores recedamus qz vmbra solet eē ḡuis. i. molesta cantatib⁹ et vmbra iuniperi est grauis et vmbre nocent frugibus. i. segetibus. o vos capelle ite sature. i. satiate domū qz hesperus. i. illa stella venit. i. appropinquat et iterū ite. ¶ **Extremū.** Hec est decima egloga cui preponit talis titulus p̄questo de agris cū gallo cornelio. vbi sciendū est qz hic tangit de amore imēsurato galli cornelii ad lycortm meretricē p̄ quē amorē excessiuū pōt etiā intelligi amor excessiuus virgilit ad agros māruanos et capit. hic lycoris vna meretricis p̄ alia scz p̄ ciberide. Unde iste gallus fuit p̄mus prefectus egypti et in p̄ncipio fuit multū carus cesari s̄ postea fuit suspectus de falsa conspiratione cōtra augustū et id̄ tandem occisus est. Iste gallus fuit magnus poeta qui trāstulit euphorionē de greco in sermonē latinū sed impatienter amauit cytheridem meretricem que ip̄o sp̄reto secuta ē anthonis euntem ad galliam vnde multū doluit gallus et ip̄m solat virgilius: qz ip̄m cōplurimū diligebat infantū qz quartus liber georgicorum a medio vsqz ad finem factus est in honore eius. Sed iubente cesare virgilius mutauit laudes suas in fabulā de aristeo. Ista tamen egloga remansit integra quia si bene aspicitur magis vituperat gallum q̄ laudet propter amorem sup̄fluum. vituperat etiā anthonis qz contra statutū romanū tenuit in castris suis meretricem illam. Exercitus em̄ dicebatur castrū et eius milites dicebantur castrenses a castitate quā debebant obseruare nec erat licitū ducere mulieres in arma. orat ergo virgilius musā sicilite arethusa et petit auxiliū theocriti qui fuit sicul⁹. iuxta illd̄ cathonis auxiliū a notis. zc. ¶ **Quā** arethusa fuit nīpha murata ī fontē q̄ subtus mare defluit in alpheū fluuiū elide insule grecie vel s̄m alios fuit e⁹. i. qz ille fons defluit ab alpheo z est penultima longa in hoc nomine arethusa sicut creusa: qz s̄m rōnez latinā ita res se hz s̄z s̄m grecos corripit vt dicit serus⁹. dicit ḡ virgili⁹ o arethusa musa da mi prātē facē dī hūc extremū laborem. i. vltimā eglogam non qz carmen sit poete laboriosum: sed quia nympe sunt caste ideo facere carmen de superfluo amore meretricis videtur eis cōtra suam naturā laboriosum ideo non rogat ab illa nympha nisi pauca carmina cum dicit pauca meo gallo

amico meo q̄ carmia nolo legi a lycozi. i. a cytheride que n̄sc̄ est cōis sicut
 oltm̄ fuit lycozis: quis neget carmia gallo q̄ libenter dedit alijs car-
 mina qz fuit poeta sicut dictū est. ¶ Sic tibi cū fluctus. Hic verecūde cō-
 turat illā nymphā arethusā dicēs. o arethusa sic vells me adiuuare sicut
 est ppicia dorys mater aquarū z est femi gñis p̄ dea: s; p̄ fluuio ē ma-
 sculini gñis: illa em̄ dorys te adiuuat qñ laberis: z defluis subter mare si
 cilsense veniendo de elide in siciliā vt dictū est qz dorys mater aquarum
 nō pmittit mare salsum pmisceri tibi. ¶ Incipe. i. o arethusa incipe me-
 cū z dicamus amozes curiosos et impatientes galli. ¶ Dū tenera. i. q̄-
 diu capre n̄re pascunt virgulta tenera: vocat autē capras simas: qz hñt
 nares depressas. ¶ Nō canimus surdis. i. non debes dimittere carnē p̄
 pter defectū audiētis: qz silue audient illud. qd̄ pbatur qz r̄sident ad oīa
 carmina n̄ra p̄ sonū qui dicit echo q̄ est vox reflexa. ¶ Que nemoza. hic
 loquit tanq̄ stupefactus de hoc qz tantus poeta sicut erat gallus impa-
 tēter amauit qz muse poetice q̄ amant castitatē debuerunt preserua-
 se suū varē ab imersione in amorē supflūū tō fingens illas abesse gallo
 dicit vbi erāt tūc qñ gallus tanq̄ poeta submersus ē in amorē illū. et dī
 cit nayades capiēdo vnā specē p̄ alia qz oreades sunt dee montū: et
 nayades sūt dee fontū. ¶ Indigno amore. i. iniusto vel indigno talit̄-
 ro. Nam neqz parnasi. i. vbi eratis tunc qz non eratis in monte parnaso
 thessalie neqz in monte p̄indo thracie nec vos detinebāt alij mōtes thra-
 cie sez aonte aganippe. ¶ Illum etiā lauri. i. quomodo dimisit̄s eū pe-
 rre quē deflent arbores silue pecora et pastores magni et parui et mon-
 tes archadie. i. lyceus. zc̄. ¶ Stant z oues. i. oues etiā circundant gallū
 plangentes eū nec illud est sibi verecūdia. i. fuisse pastore outū vel fecis-
 se carmina buccolica: qz etiā ego virgill⁹ nō verecūdor silia fecisse. ergo
 galle o diuine poeta nō te dz penitere. ¶ Et formosus. Arguit a fontori
 qz adonis amasius veneris pulcherrim⁹ pastor seruauit oues iuxta flu-
 mina et fecit buccolica carmina. ¶ Venit et opilio. i. pastor outū circun-
 dedit gallū plangēdo ipm̄. et subulci. i. pastores porcorū. et dicit subul-
 cos eē tardos qz porci tarde vadunt ad campos. ¶ Quidus. i. plenus hu-
 more sicut vna humor plena dī vuida. z sic menalcas pastor rustic⁹ ve-
 nit ad siluas hibernas vbi sunt plenus glandes. ¶ Omnes vnde amor
 omnes isti pastores interrogabant gallum vned venit sibi iste amor in
 patēs z nedum venerūt ad eū pastores: s; etiā quidā dij q̄ fuerūt ama-
 tores: venit em̄ apollo dicēs: galle qd̄ infans: qz lycozis q̄ est tua cura:
 tuus amor sequit̄ alis in gallia et sic satue agis eā diligendo: qz ipa non
 te diligit. ¶ Et p̄ horrida castra. hoc dicit in detestationē anthonij. apol-
 lo fuit amator danes: pan deus archadie amauit springā: et siluan⁹ de⁹
 nemoz amauit cupressum. tō venerūt ad psolandū gallū amatore. Sil-
 uanus vero venit sine via p̄ frutices quassans sub pedibus ferulas z lu-
 teola. et est ferula arbutū cufus succus vocat capsia. Pan etiā venit cū
 illis dijs. ¶ Sanguineis. i. hēbat facie tictā rubeo colore sicut pelicerij et

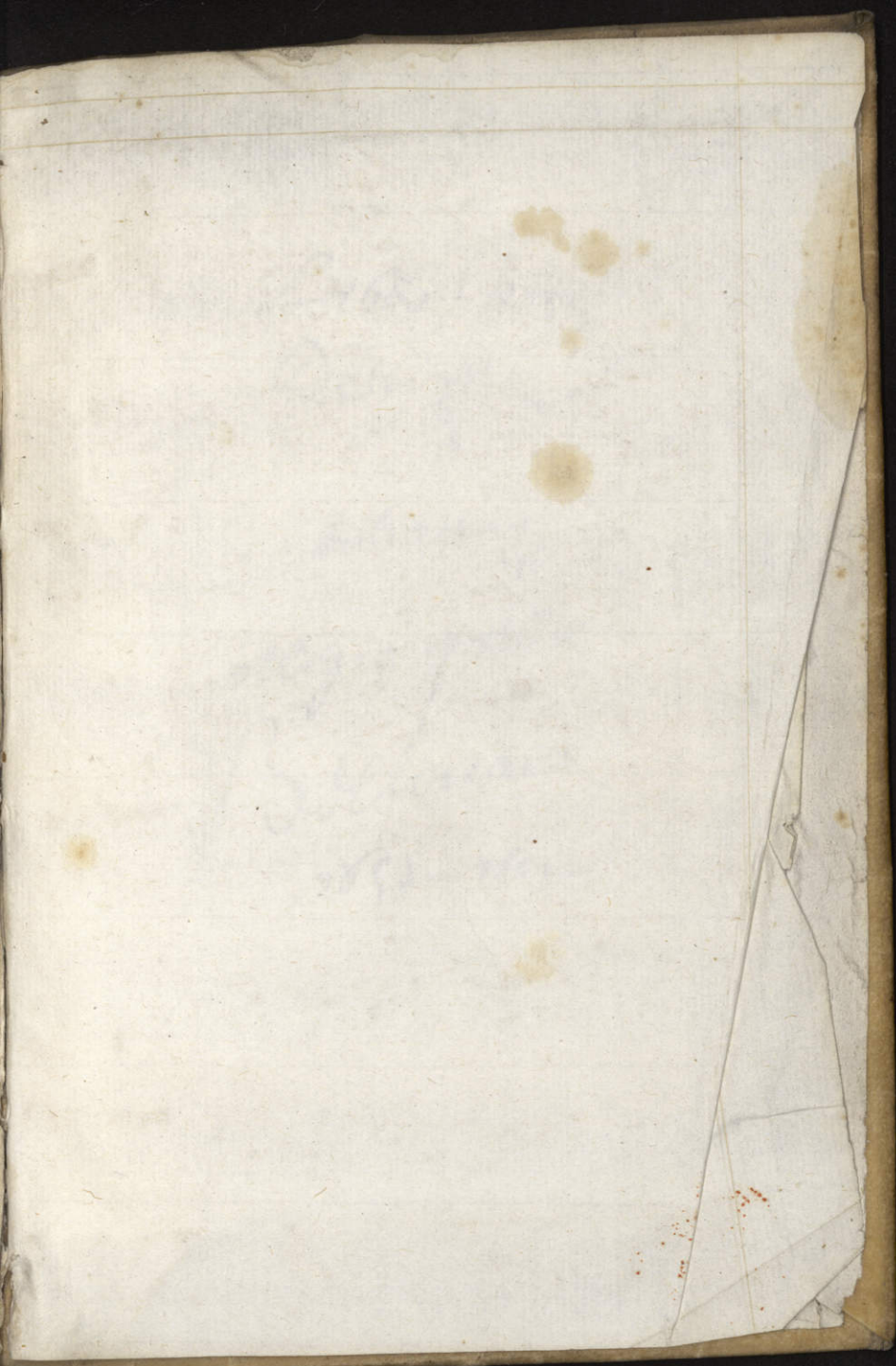
bursarij tingunt pelles suas ex baccis ebuloꝝ galice hyebles. Et cā q̄re
pan sic describit et pingivincta fuit p̄l^o cū dicebat. pan p̄m^o calamos.
z ceta. Pan igit̄ interrogat quis erit finis ip̄ius amoris v̄l quō sanabit̄
ip̄e amās: qz cupido de^o amoris nō pōt satari fletibus sicut nec prata rī
uullis nec apes cytho nec amor curat carmīa vel incantatiōes. ¶ Tristis
.i. gallus tristis rīdit ad pana deū archadie dīcēs: q̄uis amor nō curet
carmīa: m̄ ego volo q̄ vos dij archadie vel poete optimi p̄ ātonomasiā
soli cantare periti canatis carmīa de amore meo et tūc me mortuo dulci
us quiescerēt ossa mea. ¶ Atqz v̄tinā. It̄ sic detestat̄ morari in vrbib^o et
extollit vitā pastorale dīcēs qd̄ p̄dest mibi habitare i vrbib^o vbi sūt pul
cre s; fallaces meretrices: s; si fuissē pastor sic vos habuissē lycozīm ca
stā plūgē meā et amyntā fillū q̄ cantasset mibi carmīa leta z v̄tor mea
fecisset mibi fertū violaceū. ab v̄tinā fuissē agricola mecū iter salices ia
cuisset p̄iunx mea. ¶ Hic gelidī fontes. Loq̄t ad lycozīm q̄si diceret qd̄
queris in gallia qz hic in ytalīa sūt gelidī fontes et prata v̄rentia et silue
ymbrose vbi vixissē tecū p̄petuo. ¶ It̄ sic insanus amor. Ab isto loco
v̄tqz ad finē describit amor et nūc sibi placet qd̄ statim displicet et econ
uerso. dicit ergo nūc apparet sibi qz sua amica est i periculis inter tela ar
matoꝝ in exercitu anthoni. p̄cul a patria ytalīa s; in gallia. nec sit mibi
credere rātū. i. v̄tinā eēt sola v̄sso ymaginaria z nō eēt periculi exstita re
alis. i. qz ip̄a apparet eē in gallia z qz veraciter nō existeret ibi. nō tamē
est ita imo re vera tu es ibi z ponit interiectionē metuētis ab vel a: q̄si dī
ceret timeo ne ledas pedē tuū ad lapidē durū sicut blandit̄ fatū ama
tores pellicibus suis et plus p̄curat eis q̄ sibi ip̄is. q̄ ne nives alpine te
ledant multū timeo. et dīcūt aliq̄ue ab alpiibus. i. mōtane. ¶ Et frigora
rheni. Rhenus est fluv^o gallie belgice. ¶ Ybo z calchidico. Calchis ē
insula in euboea regione de qua fuit eufozion cuius libzū transtulit gal
lus in latinū vt dīcū est et ip̄m merrificavit fm̄ stllū theocriti poete sic
liensis: dicit ergo qz ip̄e dicit caria pastoris siculi q̄ sūt cōdita versu cal
chidico z cātabit illa stipula auene qd̄ est s̄ illū qd̄ nup̄ dixerat. i. amor
non carmīa curat. ¶ Certū est in siluis. It̄ sic mutat p̄positū z dicit qz nō
placet sibi cātare. imo placet sibi ire ad siluas v̄l spelea feraz. i. ad cauer
nas: z est spelea nomē grecū actūs pluralis aptore forme. z i illis siluis
scriberet amores suos in arboribus s; in corticib^o eaz vbi crescūt amo
res sicut arbores. ¶ Interea mixtus. It̄ sic h; alit̄ p̄positū. qz cantatu
rus cum nymphis circūdabit menala mōtes. archadie. ¶ Aut acres. i. v̄l
venabit̄ apros z nō timebit aliq̄ frigora ducēs canes per siluas parthe
nias. ¶ Parthenus est mons archadie vbi v̄rgines solebāt venari. ¶ It̄
mibi per rupes id̄ est videtur mibi qz sim̄ sibi torqueam sagittas s̄ido
nias: quia in s̄idone ciuitate fiunt optime sagitte et iacula. et inde dicta
est sidonia dido z in parthia fiunt boni arcus comei. ¶ Tanqz hec id̄ est
acti ista essent remedia sui amoris z forte deus amoris miserabitur eius
contra illud quod prius dixerat nec lachrymis crudelis amor. ¶ It̄ ne

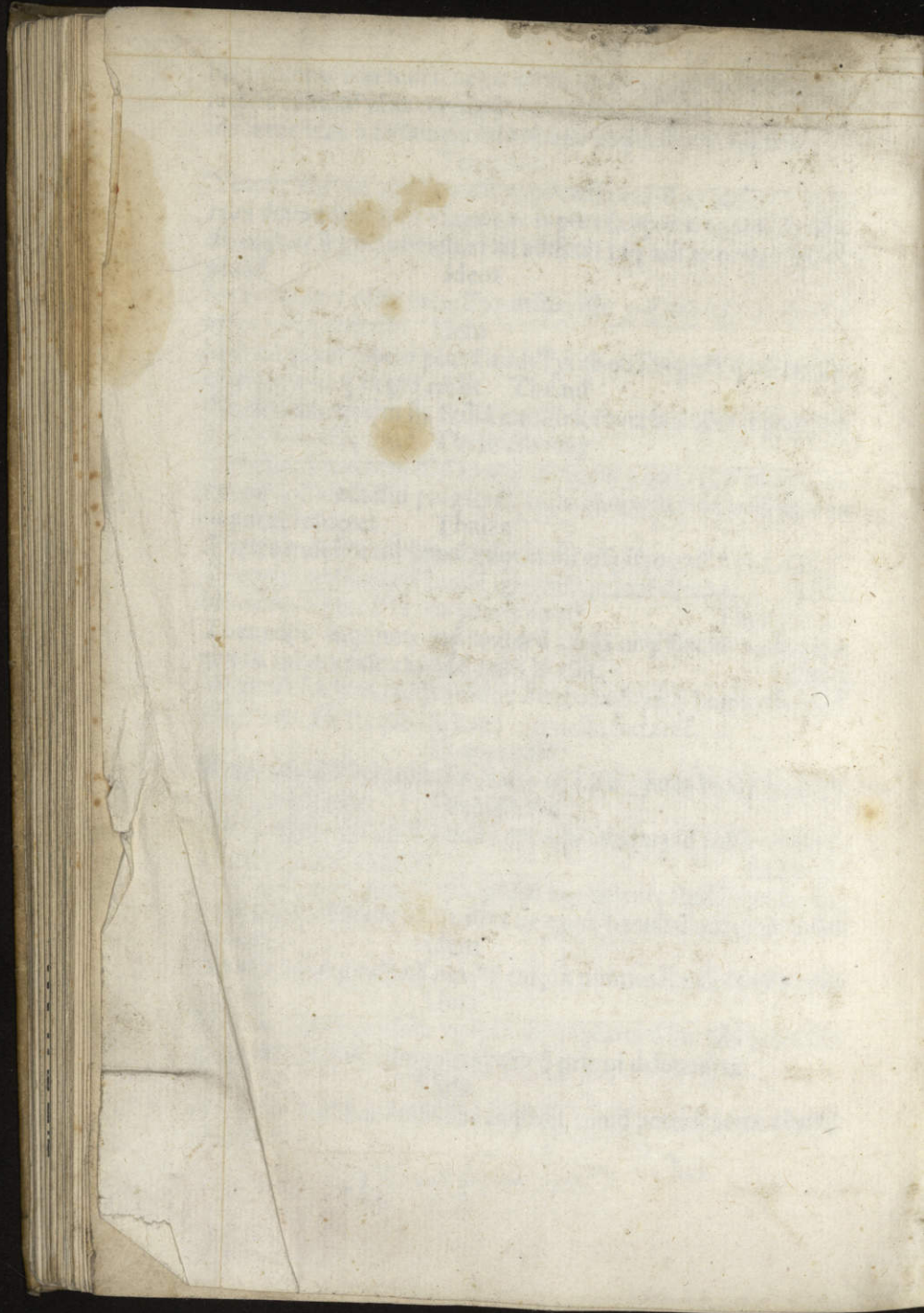
¶ Amadriades. mutat iā ppositū q̄ nō amplī⁹ placēt sibi nymphe nec
 amadriades q̄ sunt dee flozū quasi amātes dzias. i. flores. nascūtur eī cū
 flozibus ⁊ occidūt cū ipsīs. Sed dziaes habitāt inter arbores ⁊ sūt dec
 arborū: iō dicit eis recedite qz nō curo amplius de vobis. ¶ Ad illū. mu
 rat ppositū qd̄ dixerat tanq̄ hec nostri ⁊c. qz nō āplius sperat salutē vel
 remediū ino sibi beret hebrū fluvīū thrace frigidissimū vlt ntuos cybo
 nias in hyeme nō posset refrigerari: ⁊ est cython mons thrace niuosus
 ¶ Nec si moriens. i. sicut non pōt sedari sitis in eihopta calidissima in
 insultu sub sydere cancri q̄n liber. i. cortex medius vitis aret. i. moztur in
 vltimo. ¶ Oia vincit amor. Hic reddit se victū ab amore. ¶ Nec sat erit.
 Loquit virgilius ad nymphas dicēs. sufficiat vobis istud carmē de gal
 lo nostro q̄n poeta scz virgilius facit fiscellā vas de virgis ad facienduz
 caferū. ⁊ est hibiscus arbutū flexibile sicut vburnus: vbi virgilius notat
 se fecisse buccolica sub stilo humili faciedo humile negotium. ¶ Pter
 des. iterū loquit ad nymphas d̄ mōte p̄reos dicēs q̄ntis ista carmia sint
 parua vos muse p̄ grām vestrā publicabit: ista p̄ oēs vrbes amore galli
 ¶ Gallo cutus amor. Hic latēter dicit virgilius se amasse gallū sed nō
 audebat ostēdere amorē timore cesaris augusti qui oderat eū. Sicut igi
 in vere pua arbor crescit sub vmbra magne arboris: sic latebat amor vir
 gili ad gallū sub cesare. ¶ Surgamus. Hic ponit finē sui libri dicēs: di
 mittamus buccolica qz vmbra iuniperi solet pastoribus nocere. i. amor
 galli posset michi nocere sicut vmbra nocet frugibus. ¶ Ante domū satura
 re. fingit sicut pastor qz pecora sunt satura ⁊ iā appet heperus stella ve
 spertina: ideo ips̄ est recedēdi. Cetera videātur supra textum.

Ad iuuenes huius Baroniani operis commendatio.

¶ Hunc licet ipse Haro gracili moduletur aena:
 Et pecus et siluas/pataq; leta sonet:
 Hic tamen altifona tandem resonante camena
 Troiam cum danais/arma virumq; canet.
 Sed quanq; arma strepant rabido comitata furore:
 Plus pecus/et silue/pataq; leta placent.
 Ingratus ne sis iuuenis: quin pectore toto
 Andree grates/qui tibi pressit: agas.

Hic Liber pertinet
Ad Petrum Carrad
dianum

Collegio prælio -

Willelmo

1652 - 1652

